

▶ អត្ថបទសង្ខេបរបស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ

ខែមេសា ឆ្នាំ២០២២

លកសម្បត្តិដ៏ធំធេង៖ ផលប៉ះពាល់នៃជំងឺកូវីដ-១៩ ចំពោះពលករនេសាទនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍

ចំណុចសំខាន់ៗ

- ▶ នៅឆ្នាំ ២០២០ វិស័យនេសាទដែលមានលក្ខណៈជាពាណិជ្ជកម្ម មានការធ្លាក់ចុះជាលក្ខណៈសកល។ ផ្អែកតាមការតាមដានតាម ផ្កាយរណប បានបង្ហាញថា នៅឆ្នាំ២០២០ មានការថយចុះជា សកលចំនួន ៩ ភាគរយ (ស្មើនឹងកំប៉ាស់ចំនួន ៦៣,០០០គ្រឿង) ក្នុងចំណោមចំនួនកំប៉ាស់នេសាទបែបពាណិជ្ជកម្ម ដែលមានភាព សកម្ម បើធៀបនឹងចំនួនកំប៉ាស់ដែលមានក្នុងឆ្នាំ២០១៩។ កំប៉ាស់ ទាំងនេះ បានចំណាយពេលវេលានេសាទសរុបអស់ប្រមាណ ៥០ លាន ម៉ោង ក្នុងឆ្នាំ ២០២០ ដែលបានថយចុះចំនួន ៥ ភាគរយ បើធៀប នឹងឆ្នាំ២០១៩។
- ▶ តំបន់អាស៊ី និងប៉ាស៊ីហ្វិក បានជួបប្រទះនឹងការថយចុះនៃការងារ និងចំនួនចំនួនម៉ោងការងារនៅក្នុងវិស័យនេះ។ ប្រទេសដែលមាន ការធ្លាក់ចុះខ្លាំងបំផុតនៅក្នុងការងារ និងចំនួនចំនួនម៉ោងការងារ ក្នុងពលករម្នាក់ នៅក្នុងវិស័យនេសាទ គឺប្រទេសថៃ ដែលមានចំនួន -១៥.៤ ភាគរយ និងប្រទេសហ្វីលីពីន ចំនួន -៩.១ ភាគរយ។
- ▶ ពាណិជ្ជកម្មជាសកលលើអាហារសម្បទ្របានធ្លាក់ចុះក្នុងឆ្នាំ ២០២០ ដោយមានការថយចុះសរុបនៃបរិមាណលើការនាំចេញអាហារ សម្បទ្រពីថ្នាក់តំបន់។ ជាមួយនឹងការធ្លាក់ចុះពីមួយខែទៅមួយខែ បើធៀបនឹងកម្រិតដូចគ្នានេះនៅឆ្នាំ ២០១៩ មានការធ្លាក់ចុះដ៏ គំហុកបំផុតបានកើតឡើងនៅក្នុងខែមីនា និងខែមេសា ឆ្នាំ២០២០ ក្នុងអំឡុងពេលរលកទីមួយនៃជំងឺរាតត្បាតនេះ។
- ▶ ការថយចុះនៃការងារនេសាទ ចំនួនម៉ោងនេសាទ និងពាណិជ្ជកម្ម អាហារសម្បទ្រ មិនមានការទាក់ទងជាមួយនឹងវិធានការសុខភាព សាធារណៈ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងជំងឺរាតត្បាតនេះទេ ដូចជាការបិទប្រក ទ្វារកំពង់ផែជាបណ្តោះអាសន្ន។ សកម្មភាពនេសាទត្រូវបានអនុញ្ញាត ឱ្យបន្តជាធម្មតា ហើយជាទូទៅពលករនេសាទត្រូវបានលើកលែង ពីវិធានការដ៏តឹងរឹង ដែលតម្រូវឱ្យធ្វើចត្តាឡីស័ក ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវ ទទួលបានការពិនិត្យសុខភាពមុន និងក្រោយពេលនេសាទរួច។
- ▶ ការធ្លាក់ចុះនៃតម្រូវការអាហារសម្បទ្រ គឺបណ្តាលមកពីបញ្ហាខាងការ ផ្គត់ផ្គង់ នេះជាមូលហេតុដ៏ចម្បងនៃការធ្លាក់ចុះលើផលិតផលនេសាទ និងផលិតកម្មផលផល។ ក្នុងឆ្នាំ ២០២០ ការនាំចូលអាហារសម្បទ្រ ចម្រុះគ្នាដោយសហរដ្ឋអាមេរិក និងសហភាពអឺរ៉ុប (EU) ពីប្រទេស ក្នុងតំបន់អាស៊ីចំនួន ៥ បានធ្លាក់ចុះមកនៅត្រឹម ១៤.៤ភាគរយ។
- ▶ ដង់ស៊ីតេសហជីពក្នុងចំណោមពលករនេសាទដែលមានលក្ខណៈ ជាពាណិជ្ជកម្មនៅតំបន់អាស៊ីមានកម្រិតទាបណាស់ដែលបណ្តាល អោយមាន សភាពធ្ងន់ធ្ងរឡើងៗនូវកង្វះនៃការការពារសិទ្ធិរបស់ ពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍។ ប្រឈមមុខនឹងការរឹតបន្តឹងក្នុង ការចូលរួមក្នុងអង្គការពលករ រាប់បញ្ចូលទាំងការហាមឃាត់ខាងផ្លូវ ច្បាប់ ដែលជាក់ជែនកំណត់លើការដាក់ទីតាំងភូមិសាស្ត្រ និងសមត្ថ- ភាពរបស់សហជីព ការបញ្ចេញមតិប្រឆាំងនឹងជនទេសន្តរប្រវេសន៍

- ▶ ការគាបសង្កត់ដោយនិយោជក និងកង្វះខាងស្ថានភាពផ្លូវច្បាប់។
- ▶ ការធ្លាក់ចុះនៃប្រាក់ចំណូល និងការបាត់បង់ការងារ/មុខរបរ ដែល បណ្តាលមកពីការថយចុះនៃសកម្មភាពនេសាទ គឺជាបញ្ហាបន្ទាន់ បំផុតមួយសម្រាប់ពលករនេសាទនៅឆ្នាំ២០២០។ នៅក្នុងឧស្សាហ- កម្មនេសាទដែលពឹងផ្អែកលើពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ បើទោះបីជា មានការរឹតបន្តឹងទីផ្សារការងារដែលអាចជាឱកាសសម្រាប់ពលករ ដើម្បីទទួលបានការតម្លើងប្រាក់ឈ្នួល ប៉ុន្តែគេមិនបានសម្គាល់ឃើញ ថា មានការតម្លើងប្រាក់ឈ្នួលក្នុងលក្ខណៈទូលាយនោះទេ។ ការ កែលម្អណាមួយលើប្រាក់ឈ្នួលត្រូវបានធ្វើឡើង ដោយផ្សារភ្ជាប់ ជាមួយនឹងមានការកើនឡើងនៃចំនួនម៉ោងការងារដែលបណ្តាលមក ពីការមិនមាននារីគ្រប់គ្រាន់នៅលើកំប៉ាស់ ឬដែលបណ្តាលពីការ ថយចុះនៃសកម្មភាពនេសាទ។
- ▶ ការថយចុះប្រាក់ឈ្នួល និងប្រាក់ចំណូលរបស់ពលករនេសាទទេសន្តរ ប្រវេសន៍ បានជះឥទ្ធិពលដោយប្រយោលទៅដល់គ្រួសាររបស់ពួក គេដែលរស់នៅក្នុងប្រទេសកំណើតរបស់ពួកគេ ដែលនេះឆ្លុះបញ្ចាំង តាមរយៈការថយចុះនៃការផ្ញើប្រាក់ដល់គ្រួសាររបស់ពួកគេ។ ការបិទប្រកទ្វារព្រំដែន និងការរឹតបន្តឹងលើការធ្វើដំណើរក៏ត្រូវបាន គេប្រាប់ឱ្យដឹងថា មានការកើនឡើងប្រាក់ឈ្នួលផងដែរ ដោយសារ និយោជកបានឆ្លៀតឱកាសកេងយកប្រយោជន៍ពីពលករទេសន្តរ ប្រវេសន៍ដែលពួកគេស្ថិតក្នុងស្ថានភាពប្រថុយប្រថាន។ តាមរយៈ ការសម្ភាសបានឱ្យដឹងថា ពលករក៏បានជួបប្រទះចំពោះការពន្យារ ពេល ការកាត់បន្ថយ ឬការមិនបើកប្រាក់ឈ្នួលក៏ដូចជាការបញ្ចប់ កិច្ចសន្យាការងារភ្លាមៗផងដែរ។ កត្តាទាំងនេះបានធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ ដល់ទាំងពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ ដែលបានវិលត្រឡប់មកប្រទេស កំណើតវិញ និងពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ដែលកំពុងស្នាក់នៅក្នុង ប្រទេសគោលដៅ។ ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ដែលបានវិលត្រឡប់ មកប្រទេសកំណើតវិញដោយប្រញាប់ប្រញាល់មិនទទួលបានប្រាក់ ឈ្នួលរបស់ពួកគេបានពេញលេញនោះទេ ហើយក៏មិនមានមធ្យោបាយ ណាដើម្បីទាមទារប្រាក់ឈ្នួលដែលបានបាត់បង់នោះមកវិញផងដែរ។ ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ដែលកំពុងស្នាក់នៅក្នុងប្រទេសគោលដៅ ធ្លាប់បានជួបប្រទះការកាត់ប្រាក់ឈ្នួល ដោយគ្មានការពន្យល់ពី មូលហេតុច្បាស់លាស់ ឬត្រូវបានបង្ខាំងជាប់ដោយសារតែនិយោជក បានយកឯកសាររបស់ពួកគេរក្សាទុក។
- ▶ ជំងឺកូវីដ-១៩ បានបង្កនូវភាពមិនច្បាស់លាស់កាន់តែខ្ពស់ដល់ ឧស្សាហកម្មនេសាទ ដែលជាកន្លែងស្នាក់នៅបិទជិតនៅលើកំប៉ាស់ មិនមានការផ្គត់ផ្គង់ស្បៀងឱ្យបានជាប្រចាំ រួមទាំងឧបករណ៍ការពារ សុវត្ថិភាពផ្ទាល់ខ្លួន (PPE) ចាំបាច់ និងលទ្ធភាពទទួលបានការថែ ទាំវេជ្ជសាស្ត្រជាប់ៗគ្នា ដែលនេះរឹតតែបង្កនូវហានិភ័យដល់ពលករ នេសាទ។

ចំណុចសំខាន់ៗ

- ▶ គោលនយោបាយជួយសង្គ្រោះក្នុងពេលវេលាត្រូវបានដំណើរជីវិត-១៩ របស់រដ្ឋាភិបាលមានគោលបំណងជួយដល់ពលករដែលគ្មានការងារធ្វើ និងពលករមធ្យមស្រីមុខ ដែលត្រូវបានមើលរំលង ឬពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ដែលមិនបានរាប់បញ្ចូល។ បើទោះបីជាឧស្សាហកម្មនេសាទថ្នាក់ជាតិបានដាក់បញ្ចូលនៅក្នុងគោលនយោបាយនេះក៏ដោយ ក៏ពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍នៅក្នុងឧស្សាហកម្មនេះ កាត់ប្រើបំផុតមិនទទួលបានការការពារផ្នែកសន្តិសុខសង្គម និងអត្ថប្រយោជន៍នានាពីការគ្មានការងារធ្វើនោះទេ។
- ▶ ការយកចិត្តទុកដាក់មិនស្មើគ្នាចំពោះពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ ជាពិសេសចំពោះប្រទេសដែលមានកម្លាំងពលកម្មកាត់ប្រើជាពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ គឺជាការឆ្លុះបញ្ចាំងពីវិសមភាពសង្គម និងគោលនយោបាយដែលបង្ហាញពីការរើសអើង។ ការដែលមិនបានដាក់បញ្ចូលពួកគេក្នុងគោលនយោបាយនេះ បង្កឱ្យមានការពិបាកខ្លាំង ជាពិសេសចំពោះពលករនេសាទ ដោយសារតែពួកគេជាទូទៅទទួលបានការគាំពារផ្នែកសង្គមតិចតួច (តាមរយៈការបំពេញការងារជាប្រចាំរបស់ពួកគេ) និងមានលក្ខណៈតឹងតែងជាង បើធៀបនឹងពលករដែលធ្វើការក្នុងវិស័យផ្លូវការផ្សេងៗទៀត។
- ▶ លើសពីនេះទៀត ការបិទខ្ទប់ដោយសារជំងឺជំងឺដំណើរជីវិត-១៩ បានធ្វើឱ្យពលករទេសន្តរប្រវេសន៍បន្តការស្នាក់នៅរបស់ពួកគេ ដោយសារការរឹតបន្តឹងការធ្វើដំណើរ ហើយការបិទច្រកទ្វារព្រំដែនបានរារាំងសេរីភាពរបស់ពួកគេក្នុងការធ្វើដំណើរ។ ការពន្យារពេលស្នាក់នៅរបស់ពួកគេត្រូវបានឱ្យដឹងថា ថ្លៃឈ្នួល និងលក្ខខណ្ឌកម្រៃខាងផ្នែករដ្ឋបាល មានការកើនឡើងគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ដើម្បីទទួលបានការអនុញ្ញាតបន្តការងារ ខណៈពេលដែលពលករមួយចំនួនធំមិនអាចចុះបញ្ជីស្ថានភាពធ្វើទេសន្តរប្រវេសន៍របស់ពួកគេបាន។ នៅក្នុងប្រទេសថៃ ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ប្រមាណ ៥០០,០០០ នាក់ បានស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពមិនទៀងទាត់ ដោយគិតត្រឹមខែមករា ឆ្នាំ ២០២១ ដោយសារតែការមិនទទួលបានការចុះទិដ្ឋាការ និងការចំណាយខ្ពស់។

- ▶ ទំហំនៃផលប៉ះពាល់ពីជំងឺរាតត្បាតចំពោះការងារ ពាណិជ្ជកម្ម និងបទប្បញ្ញត្តិនានាក្នុងការអនុវត្តការងារបានបង្ហាញឱ្យឃើញជាថ្មីម្តងទៀតថា មានភាពខ្វះចន្លោះលើកម្មវិធីចីរភាព និងការទទួលខុសត្រូវសង្គមដោយស្ម័គ្រចិត្តពីក្រុមអ្នកទិញអាហារសមុទ្រ ដើម្បីការពារពលករ។
- ▶ ការយកចិត្តទុកដាក់ដែលប្រកបដោយចីរភាពចំពោះពលករ រួមទាំងពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ ដែលធ្វើការក្នុងវិស័យនេសាទ និងការកែច្នៃអាហារសមុទ្រមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់។ ជាពិសេសនៅពេលដែលពលករត្រូវបាន “មើលរំលង” តាមរយៈគោលនយោបាយដែលបានដាក់កំហិតយ៉ាងខ្លាំងទៅលើសេរីភាពក្នុងការធ្វើដំណើររបស់ពួកគេនៅកន្លែងធ្វើការ ដូចជាការប៉ាល់នេសាទ គឺមានការពិបាកក្នុងការចុះត្រួតពិនិត្យ។ គោលនយោបាយស្តីពីការឆ្លើយតប និងស្មារឡើងវិញនៃវិបត្តិជំងឺដំណើរជីវិត-១៩ គឺជាឱកាសមួយក្នុងការដោះស្រាយនិងឱនភាពការងារសមរម្យ និងវិសមភាពរចនាសម្ព័ន្ធដែលកំពុងតែមានស្រាប់ ជាពិសេសក្នុងវិស័យនេសាទ និងអាហារសមុទ្រដែលមានការការពារពលកម្មការងារ និងការអនុវត្តច្បាប់ការងារនៅទូទាំងខ្សោយនៅឡើយ។
- ▶ នៅក្នុងវិស័យនេសាទ និងកែច្នៃអាហារសមុទ្រ ការបន្តកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែង ដើម្បីលើកកម្ពស់ស្តង់ដារការងារអន្តរជាតិ គឺមានភាពចាំបាច់ណាស់ ក្នុងការឆ្លើយតបនឹងគម្លាតលើការការពារជាមូលដ្ឋានដល់ពលករ។ ការបង្កើនតម្លាភាពក្នុងការអនុវត្តស្តង់ដារកម្ម ក៏ដូចជាការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការប្រមូល និងការបើកបំបាច់ទិន្នន័យ គឺជាកន្លឹះក្នុងការធានាឱ្យពលករនិយោជិតមិនធ្លាក់ចូលទៅក្នុងចំណុចខ្វះខាតក្នុងគោលនយោបាយ។ ចំណុចចុងក្រោយ ការគាំទ្រដល់បណ្តាសហគ្រាសនានា រួមទាំងការបន្ថែមការគាំពារសង្គមដល់ពលករនិយោជិតទាំងអស់ រួមទាំងពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ផងដែរ គឺមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់ ក្នុងការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានដែលបង្កដោយជំងឺរាតត្បាត។

▶ សេចក្តីផ្តើម

សារៈសំខាន់ខាងផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច និងវប្បធម៌របស់វិស័យនេសាទ និងវារីប្បកម្មដែលមានលក្ខណៈជាពាណិជ្ជកម្ម នៅក្នុងតំបន់អាស៊ី និងប៉ាស៊ីហ្វិក គឺជាកន្លែងចិញ្ចឹមជីវិតដល់ពលករនេសាទចំនួន ២៩ លាននាក់ ឬស្មើនឹង ៨៣ភាគរយ នៃពលករនេសាទសរុបទាំងអស់នៅទូទាំងពិភពលោក ដែលនេះមានន័យថា ក្នុងអំឡុងពេលការរាតត្បាតនៃជំងឺជំងឺដំណើរជីវិត-១៩ ការលំបាកនៃឧស្សាហកម្ម និងកម្លាំងពលកម្មនៅក្នុងវិស័យនេះ វាជាបញ្ហាសំខាន់ជាលក្ខណៈសកល(FAO, n.d.)។ សេចក្តីសង្ខេបនេះធ្វើការវាយតម្លៃពីផលប៉ះពាល់នៃជំងឺរាតត្បាតទៅលើពលករក្នុងឧស្សាហកម្មនេសាទ នៅតំបន់អាស៊ី និងប៉ាស៊ីហ្វិក ដោយផ្ដោតយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសចំពោះផលប៉ះពាល់នៃជំងឺរាតត្បាតទៅលើពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍។

ស្របពេលដែលមានការផ្ទុះឡើងដំបូងនៃជំងឺរាតត្បាតក្នុងឆ្នាំ ២០២០ វិបត្តិនេះនៅតែបន្តបង្កផលប៉ះពាល់ដល់ពលករនិងឧស្សាហកម្មនេសាទនៅក្នុងតំបន់ ដោយសារតែច្រកទ្វារព្រំដែនជាច្រើននៅតែបន្តបិទ ការរឹតបន្តឹងការធ្វើដំណើរនៅតែមាន ហើយការព្រួយបារម្ភអំពីសុវត្ថិភាព សុខភាព និងបន្ទុកការងាររបស់ពលករនេសាទនៅតែបន្តកើនឡើង។

ផ្នែកវិធីសាស្ត្រខាងក្រោម អត្ថបទនេះនឹងធ្វើការវិភាគផ្នែកលើភាពជាក់ស្តែង នៅក្នុងផ្នែកទី៣ អំពីផលប៉ះពាល់រយៈពេលខ្លី ដែលបង្កឡើងដោយសារការរាតត្បាតនៃជំងឺជំងឺដំណើរជីវិត-១៩ ទៅលើវិស័យនេសាទ និងពាណិជ្ជកម្មអាហារសមុទ្រនៅក្នុងតំបន់។ ផ្នែកទី៤ នឹងផ្តល់នូវការវិភាគបែបគុណភាពចំពោះការផ្លាស់ប្តូរការងារ និងលក្ខខណ្ឌការងារសម្រាប់ពលករនេសាទនៅក្នុងឆ្នាំដំបូងនៃជំងឺរាតត្បាត។ ចំណែកផ្នែកទី៥ នឹងធ្វើការវិភាគអំពីការឆ្លើយតបនៃគោលនយោបាយរបស់រដ្ឋាភិបាលចំពោះជំងឺរាតត្បាត និងភាពពាក់ព័ន្ធរបស់វាចំពោះឧស្សាហកម្មនេសាទ ព្រមទាំងការចិញ្ចឹមជីវិត និងសុខភាពរបស់ពលករនេសាទ។

ផ្នែកចុងក្រោយនឹងផ្តល់នូវការសន្និដ្ឋាន និងអនុសាសន៍នានា ដែលលើកលែងគោលនយោបាយ និងចំណុចខ្វះចន្លោះជាច្រើន ដែលត្រូវពង្រឹងក្នុងការអនុវត្ត។ ចំណុចទាំងនោះរួមមាន ជាដំបូងគឺត្រូវបញ្ចប់ការរើសអើងដែលមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ មកលើពលករទេសន្តរប្រវេសន៍តាមរយៈការផ្លាស់ប្តូរក្របខណ្ឌច្បាប់ជាតិ ឱ្យស្របតាមស្តង់ដារនានាដែលមានជាធរមាន ដូចជាអនុសញ្ញាស្តីពីវិស័យនេសាទ ឆ្នាំ២០០៧ (លេខ ១៨៨)

1 យោងតាមការប៉ាន់ប្រមាណរបស់អង្គការពលកម្មអន្តរជាតិ (ILO) នាពេលថ្មីៗនេះ មានពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ចំនួន ១៦៩ លាននាក់ នៅទូទាំងពិភពលោកដែលក្នុងនោះមាន ៧,២ ភាគរយ មកពីតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ និងប៉ាស៊ីហ្វិក ហើយមានប្រមាណ ៧,១ ភាគរយ នៃពលករទេសន្តរប្រវេសន៍អន្តរជាតិ បានបម្រើការងារពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យកសិកម្ម ព្រៃឈើ និងនេសាទ (ILO ២០២១b)។

▶ អត្ថបទសង្ខេបរបស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ

រលកសមុទ្រជំងឺជំងឺដំកើរកូវីដ-១៩ ចំពោះពលករនេសាទ អាស៊ីអាគ្នេយ៍

របស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ (ILO) ។ ចំណុចទី ២ អត្ថបទនេះនឹងលើកកម្ពស់ការបដិសេធប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ចំពោះសេរីភាពក្នុងការចូលសមាគមសម្រាប់ពលករនេសាទ ទាំងពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ និងពលករក្នុងស្រុកនៅតំបន់អាស៊ី ព្រមទាំងការកែប្រែវិញ្ញាបនបត្រពលកម្មដែលចេះតែកើតមានឡើងនៅក្នុងវិស័យនេសាទដែលមានលក្ខណៈជាពាណិជ្ជកម្ម ។ ចំណុចទី៣ អត្ថបទនេះនឹងបង្ហាញពីការខកខាននៃការចូលរួមដោយស្ម័គ្រ

ចិត្តក្នុងបទប្បញ្ញត្តិឯកជននៃការងារនៅក្នុងវិស័យនេសាទ ដើម្បីបង្ការ ឬទប់ស្កាត់ការរំលោភបំពាននានា នៅក្នុងយុគសម័យនៃជំងឺកូវីដ-១៩ ដែលបណ្តាលឱ្យមានច្បាប់ពាណិជ្ជកម្មថ្មីនៅក្នុងទីផ្សារនាំចេញអាហារសមុទ្រដ៏ធំបំផុតរបស់ប្រទេសក្នុងតំបន់អាស៊ី ដូចជាសហរដ្ឋអាមេរិក ធ្វើការទប់ស្កាត់ការនាំចូលអាហារសមុទ្រដែលប្រើពលកម្មដោយបង្ខំ ។

▶ តារាងទី ១៖ ស្ថិតិលើជំងឺកូវីដ-១៩ របស់ប្រទេសមួយចំនួននៅក្នុងតំបន់អាស៊ី និងប៉ាស៊ីហ្វិក គិតពី ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០២០ ដល់ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០២១

ប្រទេស	ករណីឆ្លង	ករណីស្លាប់	សមាមាត្រករណីស្លាប់ (%)	ស្លាប់ / ១០០,០០០ នាក់
កម្ពុជា	118,220	2,766	2.34	16.544
ឥណ្ឌូនេស៊ី	4,242,532	143,333	3.38	52.402
ជប៉ុន	1,717,980	18,237	1.06	14.419
មីយ៉ាន់ម៉ា	497,700	18,622	3.74	34.225
ហ្វីលីពីន	2,772,491	42,575	1.54	38.853
សាធារណរដ្ឋកូរ៉េ	360,536	2,817	0.78	5.495
តៃវ៉ាន់ (ចិន)	16,412	847	5.16	3.5
ថៃ	1,893,941	19,070	1.01	27.321
វៀតណាម	905,477	21,910	2.42	22.509

ប្រភព៖ អង្គការសុខភាពពិភពលោក ៖ ទិន្នន័យវីរុសកូវីដ (កូវីដ-១៩) គិតត្រឹមថ្ងៃទី៣១ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០២១ ។ ទិន្នន័យរបស់ប្រទេសតៃវ៉ាន់ (ចិន) ស្រង់ចេញពី <https://www.worldometers.info/coronavirus/country/taiwan/> ។

▶ វិធីសាស្ត្រ និងជនកំណត់

ការស្រាវជ្រាវសម្រាប់សេចក្តីសង្ខេបនេះ ត្រូវបានធ្វើឡើងតាមរយៈវិធីសាស្ត្រចម្បងៗមួយចំនួន រួមមានការពិនិត្យមើលឯកសារនានាដែលមានថ្មីៗទាំងឯកសារស្រាវជ្រាវ និងឯកសារទូទៅ ដោយផ្តោតលើការរៀបចំ និងការវិភាគលើទិន្នន័យដែលពាក់ព័ន្ធនឹងពាណិជ្ជកម្ម និងការងារ ព្រមទាំងការសម្ភាសជាមួយអ្នកផ្តល់ព័ត៌មានសំខាន់ៗចំនួន១០នាក់ ដែលជាតំណាងឱ្យអ្នកទិញអាហារសមុទ្រអន្តរជាតិ ដែលមានប្រភពមកពីបណ្តាប្រទេសនានាដែលមានការអនុវត្តគម្រោងកម្មវិធីសិទ្ធិពលករនេសាទនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ (Ship to Shore Rights South-East Asia) របស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ (ILO)^២ ។

ទិន្នន័យដែលទទួលបានទាក់ទងនឹងពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍និងការអនុវត្តការងារនៅតំបន់អាស៊ីក្នុងរយៈពេលនៃការស្រាវជ្រាវ ចន្លោះពីខែ មីនា ឆ្នាំ ២០២០ ដល់ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០២១ នេះ នៅមានកម្រិតនៅឡើយ និងរឹតតែពិបាកកាន់តែដោយសារតែការបិទខ្ទប់ការធ្វើទេសន្តរប្រវេសន៍ជាបន្ទាន់ និងការបិទប្រកទ្ធារព្រំដែន។ ការរឹតបន្តឹងដោយសារជំងឺកូវីដ-១៩ នេះ បានធ្វើឱ្យមានការពិបាកកាន់តែខ្លាំងក្នុងការប្រមូលទិន្នន័យ និងបានធ្វើឱ្យមានទេសន្តរប្រវេសន៍ការងារទៀងទាត់កាន់តែច្រើនបន្ថែមទៀត ដែលជាហេតុធ្វើឱ្យទិន្នន័យលើការធ្វើទេសន្តរប្រវេសន៍របស់រដ្ឋាភិបាលមិនសូវមានភាពលម្អិតល្អ ដូចពីមុនពេលមានការរាតត្បាតនៃជំងឺកូវីដ-១៩ ។

ប្រទេសដែលបានពិភាក្សានៅក្នុងអត្ថបទនេះ រួមមានប្រទេសដើមកំណើតសំខាន់ៗមួយចំនួនរបស់ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ ដែលធ្វើការនៅ

ក្នុងឧស្សាហកម្មនេសាទក្នុងថ្នាក់តំបន់ រួមមាន ប្រទេសកម្ពុជា ឥណ្ឌូនេស៊ី មីយ៉ាន់ម៉ា ហ្វីលីពីន និង វៀតណាមដែលជាប្រទេសដែលបានបញ្ជូនពលករទៅក្រៅជាងគេតិចជាងគេ ដែលសរុបរួមប្រមាណ ១២៥,០០០នាក់ ឱ្យទៅបម្រើការងារក្នុងឧស្សាហកម្មនេសាទរបស់ប្រទេសជប៉ុន សាធារណរដ្ឋកូរ៉េ ថៃ និងតៃវ៉ាន់ (ប្រទេសចិន) ។

នៅក្នុងការរីករាលដាលនៃជំងឺរាតត្បាតនេះ ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍បានដើរតួជាចំណែកដ៏សំខាន់បំផុតនៅក្នុងកម្លាំងពលកម្មនៃវិស័យនេសាទនៅក្នុងប្រទេសថៃ សាធារណរដ្ឋកូរ៉េ និងតៃវ៉ាន់ (ប្រទេសចិន) ។ នៅប្រទេសថៃក្នុងឆ្នាំ ២០២០ ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ដែលមកពីប្រទេសមីយ៉ាន់ម៉ា និងកម្ពុជា មានប្រមាណ ៩០ ភាគរយនៃពលករនេសាទ ឬប្រហែល ៦០,០០០ នាក់ (ILO ឆ្នាំ២០១៩) ។ នៅសាធារណរដ្ឋកូរ៉េ មានពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍ចំនួន ៣,៨៦៩ នាក់ធ្វើការនៅលើកប៉ាល់នេសាទក្នុងដែននេសាទសមុទ្រក្រៅស្រុក ក្នុងឆ្នាំ២០១៩ ដែលស្មើនឹង ៧៣.៨ ភាគរយនៃពលករនេសាទក្នុងកម្លាំងពលកម្មដែលធ្វើការលើសមុទ្រ ។ មានពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍ចំនួន ១០,០៣២ នាក់ធ្វើការនៅលើកប៉ាល់នេសាទដែលនេសាទក្នុងដែននេសាទមហាសមុទ្រឬសមុទ្រទឹកជ្រៅរបស់សាធារណរដ្ឋកូរ៉េ ឬស្មើនឹង ៤២ ភាគរយនៃកម្លាំងពលកម្ម (APIL ឆ្នាំ២០២០)^៣ ។ នៅប្រទេសជប៉ុនមានពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ប្រមាណជា ៤,០០០នាក់ ត្រូវបានជួលឱ្យធ្វើការនេសាទ យោងតាមការប៉ាន់ប្រមាណចុងក្រោយបំផុត (ILO ឆ្នាំ២០១៧) ។ ពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍ មានចំនួនសរុប

2 អ្នកផ្តល់ការសម្ភាសន៍រួមមាន តំណាងមកពីសហជីពសកល ទីប្រឹក្សាខាងឧស្សាហកម្មនេសាទ អង្គការនានាដែលធ្វើការតស៊ូមតិខាងការងារ និងរដ្ឋាភិបាល ។
3 កប៉ាល់នេសាទលើសមុទ្រ មានទម្ងន់ ២០ តោន ឬច្រើនជាងនេះ (APIL ឆ្នាំ២០២១) ។

លេកសមុទ្រដ៏ធំធេង ៖ ផលប៉ះពាល់នៃជំងឺកូវីដ-១៩ ចំពោះពលករនេសាទ អាស៊ីអាគ្នេយ៍

ប្រមាណ ១១ ភាគរយនៃពលករនេសាទប្រមាណ ៣០០,០០០ នាក់ នៅតៃវ៉ាន់ (ប្រទេសចិន) ក្នុងឆ្នាំ ២០១៩ ដែលក្នុងនោះមានពលករនេសាទប្រវេសន៍ចំនួន១២,៤៧៦នាក់ ធ្វើការនៅក្នុងនេសាទតាមឆ្នេរសមុទ្រ និងនៅលើសមុទ្រ ហើយមានចំនួន២២,៣០២ នាក់ធ្វើការនៅលើកប៉ាល់នេសាទក្នុងដែននេសាទសមុទ្រក្រៅស្រុក (Sutton and Siciliano ឆ្នាំ២០១៨; Chiang and Rogovin ឆ្នាំ២០២០)។ មានប្រមាណ៣/៤ នៃពលករនេសាទទាំងនេះ មកពីប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី ដោយមានពលករនេសាទមួយចំនួនតូច មកពីប្រទេសហ្វីលីពីន និងវៀតណាម (Marschke et.al ឆ្នាំ២០២០)។

សេចក្តីសង្ខេបនេះធ្វើការវិភាគពីទិន្នន័យមុខរបរ និងការងារនេសាទដែលជាសូចនាករសម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរសកម្មភាពនេសាទ នៅក្នុងអំឡុងពេលនៃជំងឺរាតត្បាតនេះ។ ទិន្នន័យពាណិជ្ជកម្ម គឺជាសូចនាករដ៏មានប្រយោជន៍

មួយផ្សេងទៀត សម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងឧស្សាហកម្មនេសាទដែលមានលក្ខណៈជាពាណិជ្ជកម្មនៅក្នុងតំបន់ ដែលការនាំចេញអាហារសមុទ្រ ដើរតួជាចំណែកដ៏ធំបំផុតនៃការនាំចេញសរុប ដូចជា នៅប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី (១.៩ ភាគរយ) ប្រទេសថៃ (០.៨ ភាគរយ) និងវៀតណាម (២.៣ ភាគរយ) ក្នុងឆ្នាំ ២០១៩^៤។

សេចក្តីសង្ខេបនេះបានធ្វើឡើង ដោយយកសំណាកគំរូពីប្រទេសថៃ សាធារណរដ្ឋកូរ៉េ និងតៃវ៉ាន់(ប្រទេសចិន)ដែលឧស្សាហកម្មនេសាទក្នុងទ្រង់ទ្រាយជាលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្ម និងនៅក្នុងប្រទេសថៃដែលជាប្រទេសមានវិស័យកែច្នៃអាហារសមុទ្រដ៏ធំ បានទទួលការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំងពីប្រព័ន្ធសារព័ត៌មាន សហជីព អ្នកតស៊ូមតិសិទ្ធិការងារ និងមានការចាប់អារម្មណ៍តិចតួចពីអ្នករៀបចំច្បាប់ និងដៃគូពាណិជ្ជកម្ម។

▶ ផលប៉ះពាល់ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចទៅលើវិស័យនេសាទដែលបង្កដោយជំងឺកូវីដ-១៩

ការធ្លាក់ចុះនៃវិស័យនេសាទដែលមានលក្ខណៈជាពាណិជ្ជកម្មក្នុងឆ្នាំ ២០២០ មានទ្រង់ទ្រាយជាសកល។ ផ្អែកតាមការតាមដានតាមរយៈផ្កាយរណបលើចំនួនកប៉ាល់ ដោយប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធកំណត់អត្តសញ្ញាណដោយស្វ័យប្រវត្តិ (AIS) បានបង្ហាញពីការថយចុះជាសកលចំនួន ៩ ភាគរយ (ស្មើនឹងកប៉ាល់ចំនួន ៦៣,០០០ គ្រឿង) ក្នុងឆ្នាំ ២០២០ ក្នុងចំណោមចំនួនកប៉ាល់នេសាទបែបពាណិជ្ជកម្មដែលមានភាពសកម្ម បើធៀបនឹងចំនួនកប៉ាល់ដែលមានក្នុងឆ្នាំ ២០១៩។ កប៉ាល់ទាំងនេះបានចំណាយពេលនេសាទសរុបប្រមាណ៥០ លានម៉ោងនៅក្នុង២០២០ ដែលបានធ្លាក់ចុះ ៥% បើធៀបនឹងឆ្នាំ ២០១៩។

ទិន្នន័យការងារ និងចំនួនម៉ោងការងារ ដែលទទួលបានពីការអង្កេតកម្លាំងពលកម្មជាតិ នៅក្នុងប្រទេសមួយចំនួនក្នុងការសិក្សានេះ បានឆ្លុះបញ្ចាំងពីការធ្លាក់ចុះជាសកលនៃការងារក្នុងការនេសាទ នៅឆ្នាំ ២០២០-ការងារ និងចំនួនម៉ោងការងារមានតិចជាងមុន។ ការធ្លាក់ចុះនៃការងារនិងចំនួនម៉ោងការងារក្នុងពលករម្នាក់ ក្នុងការនេសាទនៅឆ្នាំ ២០២០ មានចំនួនដ៏ច្រើនបំផុតនៅប្រទេសថៃ ដែលមានប្រមាណ -១៥.៤ភាគរយ និងប្រទេសហ្វីលីពីន -៩.១ភាគរយ។ ចំណែកការធ្លាក់ចុះការងារនៅក្នុងប្រទេសវៀតណាមនៅមានកម្រិតទាបគួរឱ្យកត់សម្គាល់ដោយមានត្រឹមតែ -១,៦ ភាគរយ។

ការថយចុះនៃចំនួនម៉ោងការងារសរុបប្រចាំសប្តាហ៍នៅក្នុងឧស្សាហកម្មនេសាទនៃប្រទេសទាំងបី ហាក់ដូចជាត្រូវបានកំណត់ស្របទៅតាមការថយចុះនៃការងារ ទោះជាការប៉ានប្រមាណក្នុងទំហំធំក៏ដោយ។ នៅប្រទេសហ្វីលីពីន និងថៃ ការធ្លាក់ក្នុងឆ្នាំ ២០២០ គិតជាចំនួនម៉ោងការងារសរុប

ប្រចាំសប្តាហ៍ មានប្រមាណជិត ១៨ភាគរយ និង ២៣ភាគរយជាប់ៗគ្នា - ដែលមានចំនួនលើសពីការធ្លាក់ចុះនៃការងារប្រមាណជិត ៨ភាគរយ ចំណែកការធ្លាក់ចុះនៅប្រទេសវៀតណាមមិនសូវជាមានខ្លាំងនោះទេ ប៉ុន្តែមានលក្ខណៈលំនាំដូចគ្នាដែរ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងឧស្សាហកម្មនេសាទនៃប្រទេសទាំងបី ភាពខុសគ្នានេះបង្ហាញថា ម៉ោងធ្វើការងារត្រូវបានបាត់បង់មិនមែនត្រឹមតែដោយសារតែការធ្លាក់ចុះនៃការងារប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏ដោយសារតែពលករមួយចំនួនធ្វើការតិចម៉ោងជាងមុនផងដែរ។

ការនេសាទធ្វើឡើងទៅតាមរដូវ ដូច្នេះហើយការវិភាគនៃការផ្លាស់ប្តូរប្រចាំត្រីមាសលើការងារ និងចំនួនម៉ោងការងារ នៅក្នុងប្រទេសទាំងបីនេះ គឺមានប្រយោជន៍ណាស់។ ការវិភាគបែបនេះបង្ហាញពីការថយចុះគួរឱ្យកត់សម្គាល់នៅក្នុងត្រីមាសទីពីរ និងទីបី នៃឆ្នាំ ២០២០ —ខែដំបូងនៃវិបត្តិជំងឺកូវីដ-១៩ បើធៀបនឹងត្រីមាសដូចគ្នាកាលពីឆ្នាំមុន។ នៅប្រទេសហ្វីលីពីន និងវៀតណាម ការងារនៅក្នុងឆ្នាំ២០២០ (និងផ្អែកតាមទិន្នន័យបន្ថែមសម្រាប់ត្រីមាសទី ១ នៃឆ្នាំ ២០២១) បានវិលត្រឡប់ទៅដូចដើម ឬលើសពីការងារក្នុងឆ្នាំ ២០១៩ ។ ប៉ុន្តែការងារនេសាទនៅប្រទេសថៃ ក្នុងខែចុងក្រោយនៃឆ្នាំ ២០២០ បានធ្លាក់ចុះប្រមាណជិត ១០ភាគរយ បើធៀបនឹងឆ្នាំ ២០១៩ ដែលនេះបង្ហាញថា ឧស្សាហកម្មនេសាទថៃកំពុងតែធ្វើការកំណត់ឡើងវិញនូវកម្រិតការងារនេសាទ (តាមរដូវកាល) កាន់តែថយគួរឱ្យកត់សម្គាល់។ ទិន្នន័យការងារសម្រាប់ឧស្សាហកម្មនេសាទថៃ នៅខែដំបូងនៃឆ្នាំ ២០២១ បង្ហាញពីការងារថយចុះ ២០ភាគរយ ដែលទាបជាងការងារនៅក្នុងត្រីមាសទី១ នៃឆ្នាំ ២០១៩ ។

▶ តារាងទី ២៖ ការងារ និងចំនួនម៉ោងការងារប្រចាំសប្តាហ៍ក្នុងវិស័យនេសាទ តាមប្រទេស ឆ្នាំ ២០១៩-២០២០

ប្រទេស	ការងារ			ម៉ោងធ្វើការសរុប		
	2019	2020	Change (%)	2019	2020	Change (%)
ហ្វីលីពីន	1 111 733	1 010 590	- 9.1	40 116 434	33 081 718	- 17.54
ថៃ	219 545	185 662	- 15.4	8 269 874	6 358 382	- 23.11
វៀតណាម	622 676	612 603	- 1.6	26 863 067	25 548 426	- 4.89

* គ្មានទិន្នន័យរបស់ប្រទេសហ្វីលីពីនក្នុងត្រីមាសទី១ នៃឆ្នាំ២០២១ទេ។ ហេតុនេះ ទិន្នន័យត្រីមាសទី១ សម្រាប់ការប្រកបរបរភាគសម្រាប់ឆ្នាំ ២០១៩ និង ២០២០ មិនត្រូវបានរាប់បញ្ចូលនោះទេ។ ប្រភព៖ ការគណនារបស់អង្គការពលកម្មអន្តរជាតិ (ILO) ផ្អែកលើ ILO Harmonized Microdata, www.ilo.org/ilostat ។

4 ទិន្នន័យទាក់ទងនឹងពាណិជ្ជកម្មអាហារសមុទ្រ ដែលបានដកស្រង់ចេញពីប្រព័ន្ធសុខុមុខមុខរបរស្វ័យប្រវត្តិ 0៣ (Harmonized Systems Codes 03) ប្រើក្នុងអត្ថបទនេះ នៅមានកម្រិតនៅឡើយ ព្រោះមិនមានទិន្នន័យនៅក្នុង HS 16 ដែលផ្តោតលើអាហារសមុទ្រ។

▶ អត្ថបទសង្ខេបរបស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ
លេកសមុទ្រដ៏ធំធេង ៖ ផលប៉ះពាល់នៃជំងឺកូវីដ-១៩ ចំពោះពលករនេសាទ អាស៊ីអាគ្នេយ៍

▶ តារាងទី ៣៖ ការងារប្រចាំត្រីមាសក្នុងវិស័យនេសាទតាមប្រទេស ឆ្នាំ ២០១៩-២០២០

មុខរបរ	ត្រីមាសទី១			ត្រីមាសទី២			ត្រីមាសទី៣			ត្រីមាសទី៤		
	ប្រទេស	2019	2020	(%)	2019	2020	(%)	2019	2020	(%)	2019	2020
ហ្វីលីពីន	n/a	n/a	n/a	1 045 314	987 202	-5.6	1 212 107	945 224	-22.0	1 077 777	1 099 344	2.0
ថៃ	240 372	194 733	-19.0	219 053	184 218	-15.9	206 629	171 974	-16.8	212 129	191 723	-9.6
វៀតណាម	627 450	624 181	-0.5	626 893	578 179	-7.8	626 467	604 672	-3.5	609 895	643 379	5.5

n/a = មិនមានទិន្នន័យ

▶ តារាងទី ៤៖ ចំនួនម៉ោងការងារប្រចាំសប្តាហ៍ ប្រចាំត្រីមាសក្នុងវិស័យនេសាទតាមប្រទេស ឆ្នាំ ២០១៩-២០២០

មុខរបរ	ត្រីមាសទី១			ត្រីមាសទី២			ត្រីមាសទី៣			ត្រីមាសទី៤		
	ប្រទេស	2019	2020	(%)	2019	2020	(%)	2019	2020	(%)	2019	2020
ហ្វីលីពីន	n/a	n/a	n/a	39 433 267	26 892 902	-31.8	43 741 311	33 674 067	-23.0	37 174 724	38 678 185	4.0
ថៃ	240 372	194 733	-19.0	8 462 920	5 844 867	-31.8	7 747 182	5 795 484	-25.2	8 169 976	6 786 131	-16.9
វៀតណាម	627 450	624 181	-0.5	29 642 672	25 796 649	-13.0	27 599 203	27 734 922	0.5	27 235 573	25 109 443	-7.8

n/a = មិនមានទិន្នន័យ

**ពាណិជ្ជកម្មពិភពលោកក្នុងវិស័យអាហារ
សមុទ្របានធ្លាក់ចុះ ក្នុងឆ្នាំ ២០២០**

ការធ្លាក់ចុះនៃសកម្មភាពនេសាទ នៅឆ្នាំ ២០២០ នេះ ត្រូវបានឆ្លុះបញ្ចាំងនៅក្នុងការថយចុះសរុបជាមធ្យមលើបរិមាណនៃការនាំចេញអាហារសមុទ្រតាមបណ្តាប្រទេសដែលមានទិន្នន័យ។ នេះជាការឈានដល់ដំណើរការនាំចេញអាហារសមុទ្រដ៏យូរជាងមុនតាមបណ្តាប្រទេសសម្រាប់ការសិក្សានេះ។ (ប្រទេសថៃ គឺជាករណីលើកលែងដ៏គួរឱ្យកត់សម្គាល់មួយ៖ ការនេសាទដ៏ច្រើនលើសលុបនៅក្នុងដែនទឹកនៃប្រទេសថៃ ការមានជំងឺនៅក្នុងឧស្សាហកម្មបង្កា ការប្រកួតប្រជែងតម្លៃខ្លាំងក្លានៅក្នុងតំបន់ និងការមានរឿងអាស្រូវជាសកលលើការប្រើកម្លាំងពលកម្មដោយបង្ខំបាននាំឱ្យមានការថយចុះលើការនាំចេញអាហារសមុទ្រ អស់រយៈពេលមួយទសវត្សរ៍ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ ២០១០ មក) ។

ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងសេចក្តីសង្ខេបនេះ បានបង្ហាញពីការបន្តការធ្លាក់ចុះពីមួយខែទៅមួយខែ បើធៀបនឹងឆ្នាំ ២០១៩ ដោយមានការធ្លាក់ចុះយ៉ាងគំហុកនៅក្នុងខែមីនា និងខែមេសា ឆ្នាំ ២០២០ ក្នុងអំឡុងពេលលក់ទីមួយនៃជំងឺរាតត្បាត។ ការនាំចេញអាហារសមុទ្ររបស់ប្រទេសជប៉ុនបានធ្លាក់ចុះ ២០ ភាគរយ បើធៀបនឹងខែមីនា ឆ្នាំ ២០១៩។ ការនាំ

ចេញរបស់ប្រទេសហ្វីលីពីនបានធ្លាក់ចុះ ១៩ ភាគរយ សាធារណរដ្ឋកូរ៉េបានធ្លាក់ចុះ ១៤ ភាគរយ និងថៃបានធ្លាក់ចុះ ១០ ភាគរយ។ ការនាំចេញបានកាន់តែធ្លាក់ចុះបន្ថែមទៀត នៅក្នុងខែមេសា ឆ្នាំ ២០២០ នៅប្រទេសជប៉ុន (ធ្លាក់ចុះ ៣០ ភាគរយ) ប្រទេសហ្វីលីពីន (ធ្លាក់ចុះ ៣១ ភាគរយ) និងសាធារណរដ្ឋកូរ៉េ (ធ្លាក់ចុះ ៣៣ ភាគរយ) ដោយឡែកប្រទេសថៃបានកើនឡើងការនាំចេញបន្តិច (៣ ភាគរយ)។ ការនាំចេញអាហារសមុទ្ររបស់ប្រទេសទាំងបួននេះ បានធ្លាក់ចុះជាមធ្យម ១៣ ភាគរយ ក្នុងឆ្នាំ ២០២០ បើធៀបនឹងឆ្នាំ ២០១៩ ដែលស្មើនឹងទឹកប្រាក់ចំនួន ៥.២ ពាន់លានដុល្លារ។

ដើម្បីឱ្យបានដឹងច្បាស់ពីផលប៉ះពាល់ផ្នែកតម្រូវការដែលបង្កឡើងដោយជំងឺរាតត្បាតទៅលើពាណិជ្ជកម្មអាហារសមុទ្រ អត្ថបទនេះនឹងវាយតម្លៃទៅលើការប្រែប្រួលលើការនាំចូលអាហារសមុទ្រ ដោយទីផ្សារអាហារសមុទ្រដ៏ធំបំផុតរបស់ពិភពលោក៖ សហរដ្ឋអាមេរិក និងសហភាពអឺរ៉ុប(EU)។ ក្នុងឆ្នាំ ២០២០ ការនាំចូលអាហារសមុទ្រចម្រុះ (HS code 0៣) ដោយសហរដ្ឋអាមេរិក និង សហភាពអឺរ៉ុប(EU) ពីប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី វៀតណាម ថៃ ហ្វីលីពីន សាធារណរដ្ឋកូរ៉េ និងជប៉ុន បានថយចុះចំនួន ១៤.៤ ភាគរយ។ ប៉ុន្តែការនាំចូលរបស់សហភាពអឺរ៉ុបបានថយចុះ (-២២.១ភាគរយ) ច្រើនជាងការនាំចូលរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក (-១០.៩)។

5 ប្រភព៖ UN Comtrade ទិន្នន័យដែលបានស្រង់ចេញពីលេខកូដ HS 0៣ ។ ការនាំចេញនៅក្នុងប្រទេសហ្វីលីពីនបានកើនឡើងយ៉ាងខ្លាំង នៅក្នុងខែ មិថុនា (៥១ ភាគរយ) និងខែកក្កដា (៤៤ ភាគរយ) ក្នុងឆ្នាំ ២០២០។ កត្តានេះអាចប្រហែលមកពីដោយសារតែតម្លៃនៃការនាំចេញមានចំនួនតិចជាង ហេតុនេះការប្រែប្រួលភាគរយក៏មានកាន់តែច្រើនតាមហ្វីលីពីន។

អាហារសម្រាប់សត្វចិញ្ចឹម

ការកើនឡើងជាសាកលនៃការទទួលយកសត្វចិញ្ចឹមក្នុងអំឡុងពេលនៃជំងឺរាតត្បាត បានធ្វើឱ្យមានការកើនឡើងនៃតម្រូវការអាហារសត្វចិញ្ចឹម។ ឧស្សាហកម្មអាហារសត្វចិញ្ចឹម ដែលជាប្រភពអ្នកទិញត្រីដែលមានតម្លៃថោក និង “ត្រីដែលមិនត្រូវស្តង់ដារ” ត្រូវបានការកត់សម្គាល់ឃើញថាមានការទាក់ទងនឹងការថយចុះនៃការប្រើប្រាស់អាហារសត្វចិញ្ចឹមក្នុងអំឡុងពេលនៃជំងឺរាតត្បាត ដែលនាំឱ្យមានតម្រូវការទីផ្សារអាហារសមុទ្រមួយចំនួនកើនឡើង។

ស្ទើរតែមុនការរាតត្បាតនៃជំងឺកូវីដ-១៩ អ្នកផ្គត់ផ្គង់អាហារសមុទ្រត្រូវបានរងផលប៉ះពាល់ដោយការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងឧស្សាហកម្មចំណីសត្វដោយសារតែម្ចាស់សត្វចិញ្ចឹមជាច្រើនបានដាក់ទៅរកអាហារសត្វចិញ្ចឹមដែលធ្វើពីត្រី ដែលជាចំណីដែលមានប្រូតេអ៊ីនខ្ពស់ និងល្អសម្រាប់សុខភាព (Blank ឆ្នាំ២០១៩)។ អំឡុងពេលរាតត្បាតនៃជំងឺកូវីដ-១៩ តម្រូវការអាហារសត្វចិញ្ចឹមមានការកើនឡើង ដែលនាំឱ្យតម្លៃជាមធ្យមនៃអាហារសម្រាប់សត្វចិញ្ចឹម និងឆ្នាំកើនឡើង។ ឧស្សាហកម្មថែទាំសត្វចិញ្ចឹមពិភពលោកមានអត្រាកំណើនច្រើនប្រហែល ៣ ភាគរយ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ ២០១២ ប៉ុន្តែនៅឆ្នាំ ២០២០ អត្រាកំណើននេះបានហាក់ឡើងខ្ពស់ដល់ទៅ ៥ ភាគរយ (Tyler ឆ្នាំ២០២១)។ នៅក្នុងប្រទេសដែលមានទីផ្សារនាំចេញខ្លាំង អ្នកផ្គត់ផ្គង់អាហារសមុទ្របានបង្កើនការ ផលិតផលិតផលដែលទាក់ទងនឹងអាហារសម្រាប់សត្វចិញ្ចឹម ទោះបីជាមានការថយចុះជាទូទៅនៃសកម្មភាពនៅក្នុងឧស្សាហកម្មអាហារសមុទ្រក៏ដោយ។ អ្នកផលិតអាហារសមុទ្រម្នាក់ ដែលជាក្រុមសហជំពូ (Thai Union Group) ធ្លាប់ទទួលបានកំណើនចំនួន ១២ ភាគរយនៅក្នុងការផលិតផលិតផលដែលទាក់ទងនឹងអាហារសត្វចិញ្ចឹមរបស់ពួកគេ នៅក្នុងការលក់ក្នុងកំឡុងត្រីមាសទី ៣ នៃឆ្នាំ ២០២០ ដែលមានទំហំប្រហែល ៥.១៥ ពាន់លានបាតថៃ (១៧២.២ លានដុល្លារអាមេរិក) (Buelva ឆ្នាំ២០២១)។ ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នកផ្គត់ផ្គង់អាហារសមុទ្រមួយចំនួនបានបង្កើនការនេសាទ និងកែច្នៃអាហារសមុទ្រ ចំពេលមានការរាតត្បាតនៃជំងឺកូវីដ-១៩ ដោយសារតែតម្រូវការខ្ពស់សម្រាប់អាហារសត្វចិញ្ចឹម។ នៅក្នុងបទសម្ភាសន៍សម្រាប់អត្ថបទនេះ អ្នកផលិតអាហារសត្វចិញ្ចឹមក្នុងតំបន់ដ៏សំខាន់មួយបានរាយការណ៍ថា ការកើនឡើងនៃតម្រូវការអាហារសត្វចិញ្ចឹមក្នុងអំឡុងពេលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ បានលើសពីការផ្គត់ផ្គង់អាហារសមុទ្រពិភពលោកដែលបានចូលរួមក្នុងកម្មវិធីការពារពលកររបស់អ្នកទិញ និងមានភាពប្រសើរសម្រាប់ការគោរពច្បាប់ការងារ។ នេះមានន័យថា ការអនុវត្តការទិញដែលបានរៀបចំឡើង ដើម្បីលើកចិត្តដល់អ្នកផ្គត់ផ្គង់ប្រកបដោយក្រមសីលធម៌ ត្រូវបានចុះខ្សោយដើម្បីបំពេញតម្រូវការ។

ទិន្នន័យអ្នកប្រើប្រាស់សម្រាប់ឆ្នាំ ២០២០ បង្ហាញពីការកើនឡើងនូវតម្រូវការអាហារក្នុងលក្ខណៈជាការលក់រាយ។ ការប្រើប្រាស់ប្រភេទត្រីដែលមានតម្លៃថោកបានរីករាយដូចដើមវិញ ហើយថែមទាំងមានការ កើនឡើងបន្តិចទៀតផងដែរ ដោយសារអ្នកប្រើប្រាស់កាន់តែច្រើនបានទិញត្រី និងអាហារសមុទ្រនៅតាមហាងលក់រាយយកទៅចម្អិននៅផ្ទះ (Love et al ឆ្នាំ២០២១)។ ផលិតផលអាហារសមុទ្រកំប៉ុង និងជាពិសេសត្រីធូណាកំប៉ុង មានតម្រូវការខ្លាំងក្នុងពេលចាប់ផ្តើមដំបូងនៃជំងឺរាតត្បាត នៅពេលដែលអ្នកប្រើប្រាស់យល់ថា ត្រូវទិញដើម្បីស្តុកអាហារទុកក្នុងផ្ទះ។ ក្នុងអំឡុងត្រីមាសទីមួយនៃឆ្នាំ ២០២០ ការនាំចូលត្រីធូណាកំប៉ុងនៅសហរដ្ឋអាមេរិកបានកើនឡើង ៦ ភាគរយ ហើយការនាំចូលត្រីធូណាកំប៉ុងនៅសហភាពអឺរ៉ុបបានកើនឡើងដល់ទៅ ២៣ ភាគរយ (IHS Markit ឆ្នាំ២០២០)។

ប៉ុន្តែ បើប្រៀបធៀបជាមួយនឹងគ្រឿងឧបកោសបរិភោគ ដែលត្រូវបានផ្គត់ផ្គង់យ៉ាងទូលំទូលាយផ្សេងទៀត ការនាំចេញអាហារសមុទ្រពីប្រទេសទាំងប្រាំមួយនេះទៅកាន់សហរដ្ឋអាមេរិក និងសហភាពអឺរ៉ុប បានទទួលរងការខាតបង់កាន់តែច្រើននៅក្នុងឆ្នាំដំបូងនៃជំងឺរាតត្បាតកូវីដ-១៩។ ឧទាហរណ៍ ការនាំចេញគ្រាប់ធញ្ញជាតិ និងម្សៅ (លេខកូដ HS ១៩) ទៅកាន់ទីផ្សារទាំងពីរនេះបានកើនឡើង ១៧ ភាគរយ ក្នុងឆ្នាំ ២០២០ បើធៀបនឹងឆ្នាំ ២០១៩។ ការនាំចូលសាច់របស់សហរដ្ឋអាមេរិក (លេខកូដ HS ០២) បានកើនឡើង ១០.១ ភាគរយ ប៉ុន្តែការនាំចូលសាច់របស់សហភាពអឺរ៉ុបបានថយចុះបន្តិច (-១.៣ ភាគរយ)។

នៅសហរដ្ឋអាមេរិក ភោជនីយដ្ឋានអាហារសមុទ្របានរាយការណ៍ថាមានការថយចុះ ៧០ ភាគរយនៃតម្រូវការអ្នកប្រើប្រាស់ ដែលរួមចំណែកដល់ការធ្លាក់ចុះ ៤០ ភាគរយ នៃការយកអាហារសមុទ្រនៅសហរដ្ឋអាមេរិកនៅពេលផ្ទះជំងឺរាតត្បាត (White ឆ្នាំ២០២០)។ ទីផ្សារអាហារសមុទ្ររបស់សហភាពអឺរ៉ុប បានធ្លាក់ចុះតម្លៃ ៣០ ភាគរយ សម្រាប់ការនាំចូលអាហារសមុទ្រនៅដើមខែនៃឆ្នាំ ២០២០ ដោយសារតម្រូវការត្រូវបានថយចុះ (Love et. al ឆ្នាំ២០២១)។

ការបិទខ្ទប់ឧស្សាហកម្មនេសាទមិនមែនជាមូលហេតុចម្បងនៃការធ្លាក់ចុះនោះទេ

ការធ្លាក់ចុះនៃការងារនេសាទ ចំនួនម៉ោងការងារ និងពាណិជ្ជកម្មអាហារសមុទ្រក្នុងឆ្នាំ ២០២០ ត្រូវបានរកឃើញថាមិនជាប់ទាក់ទងជាមួយនឹងវិធានការសុខភាពសាធារណៈនោះទេ ដូចជាការបិទច្រកកំពង់ផែបណ្តោះអាសន្ន ដែលបានដាក់កំហិតលើសកម្មភាពនេសាទ។

នៅក្នុងប្រទេសថៃ ទោះបីជាមានការបិទច្រកទ្វារព្រំដែន ការបិទខ្ទប់និងការរឹតបន្តឹងការធ្វើដំណើរក៏ដោយ ក៏រដ្ឋាភិបាលភាគច្រើនបានអនុញ្ញាតឱ្យឧស្សាហកម្មនេសាទបន្តដំណើរការពេញមួយឆ្នាំ ២០២០ ហើយបានចាត់ទុកត្រីជាទំនិញប្រើប្រាស់ដ៏សំខាន់ផងដែរ (Thongtub ឆ្នាំ២០២០)។ ដូចដែលបានលើកឡើងខាងលើ ការនាំចេញអាហារសមុទ្រ (ដែលបានរាប់បញ្ចូលផលិតផលយ៉ាងច្រើនពីប្រតិបត្តិការនេសាទដែលមិនមែនជាប់ប្រទេសថៃ) បានកើនឡើងបន្តិចនៅក្នុងឆ្នាំ ២០២០។

ពលករនេសាទនៅក្នុងប្រទេសហ្វីលីពីនត្រូវបានលើកលែងពីលក្ខខណ្ឌតម្រូវដីតឹងរឹងឱ្យនៅជាប់ពីគេ ប៉ុន្តែត្រូវបានតម្រូវឱ្យឆ្លងកាត់ការត្រួតពិនិត្យមុន និងក្រោយពេលនេសាទ (Unite ២០២០)។ ទោះបី ជាត្រូវបានគេអនុញ្ញាតឱ្យចុះទូក និងនេសាទត្រីក៏ដោយ ពលករនេសាទបានប្រឈមមុខនឹងសម្ពាធទីផ្សារនៅពេលដែលភោជនីយដ្ឋាន និងទីផ្សារអាហារសមុទ្រត្រូវបានបិទ ហើយការរឹតបន្តឹងលើការចរាចរណ៍ទំនិញ និងមនុស្ស បាននាំឱ្យមានការធ្លាក់ចុះនៃតម្លៃអាហារសមុទ្រនៅក្នុងប្រទេសហ្វីលីពីន។

គោលនយោបាយបិទខ្ទប់នៅក្នុងប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី ត្រូវបានធ្វើឡើងនៅតាមបណ្តាខេត្តនីមួយៗ ហើយជាទូទៅមានភាពធ្ងន់ធ្ងរលុះ ៖ “ខ្រណៈពេល ដែលប្រទេសជាច្រើនបានបិទច្រកកំពង់ផែនេសាទរបស់ខ្លួន និងបានបញ្ឈប់សកម្មភាពនេសាទជាបណ្តោះអាសន្ននៅពេលដែលជំងឺកូវីដ-១៩ បានរីករាលដាលទៅដល់ប្រទេសសមុទ្ររបស់ពួកគេ ប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ីមិនបានដាក់ការរឹតបន្តឹងទាំងនេះទេ” (Sumarsono ឆ្នាំ ២០២០)។ ជាលទ្ធផល

6 នៅឆ្នាំ ២០២១ នៅពេលដែលប្រទេសថៃត្រូវបានវាយប្រហារដោយលក់ទឹក និងទីបំផ្លាញជំងឺរាតត្បាត កំពង់ផែនេសាទមួយចំនួនត្រូវបានបង្គាប់ឱ្យនៅដាច់ដៃ ហើយពលករនេសាទត្រូវបានដាក់ឱ្យនៅដាច់ដោយឡែក “នៅលើទឹក”។ យោងតាមនាយកដ្ឋានផលិតផលសមុទ្រថៃ ចំនួនកំពង់ផែនេសាទដែលមានភាពសកម្មសរុប គិតត្រឹមថ្ងៃទី ១៦ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០២១ មានចំនួន ១០.០៥៨ គ្រឿង បានថយចុះចំនួន ១០៩ គ្រឿង បើធៀបនឹងចំនួនកំពង់ផែនេសាទសរុប ១០.១៦៧ គ្រឿង កាលពីថ្ងៃទី ៣១ ខែមីនា។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការថយចុះនេះគឺស្របទៅនឹងការថយចុះកាលពីឆ្នាំមុនៗ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ ២០១៨ ។

▶ **អត្ថបទសង្ខេបរបស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ**

លេកសមុទ្រដ៏ធំធេង ៖ ផលប៉ះពាល់នៃជំងឺកូវីដ-១៩ ចំពោះពលករនេសាទ អាស៊ីអាគ្នេយ៍

ក្រសួងកិច្ចការសមុទ្រ និងជលផលរបស់ប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ីអាចធ្វើការ រាយការណ៍អំពីស្ថេរភាពនៅក្នុងឧស្សាហកម្មនេសាទដែលមានលក្ខណៈ ពាណិជ្ជកម្មរបស់ខ្លួនបានដដែល។

ដូចគ្នានេះដែរ **សាធារណរដ្ឋកូរ៉េ** ក៏មិនបានដាក់វិធានការបិទខ្ទប់ ប៉ុន្តែ ផលិតកម្មជលផល ដូចប្រទេសផ្សេងទៀតដែរបានថយចុះ ៣.៨ ភាគរយ បើធៀបនឹងឆ្នាំ២០១៩។ ខណៈពេលដែលផលនេសាទតាមឆ្នេរសមុទ្រ និងនៅលើសមុទ្របានកើនឡើង២.២ភាគរយ ប៉ុន្តែផលនេសាទពីការ នេសាទក្នុងដែននេសាទសមុទ្រក្រៅស្រុក បានធ្លាក់ចុះគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ១៣.៣ ភាគរយក្នុងឆ្នាំ ២០២០ បើធៀបនឹងឆ្នាំ២០១៩ (ស្ថិតិរបស់ប្រទេស កូរ៉េ ឆ្នាំ២០២១)។

តៃវ៉ាន់ (ប្រទេសចិន) បានដាក់គោលនយោបាយទប់ស្កាត់យ៉ាងតឹងរ៉ឹង ប៉ុន្តែផ្តោតលើការដាក់ការតាមដានលើទូរសព្ទដៃ ការត្រួតពិនិត្យសីតុណ្ហភាព និងការរក្សាគុណភាពសង្គមនៅក្នុងកន្លែងលក់ដូរ។ ហេតុនេះហើយទើបកំពង់ ផែនេសាទ និងកោដិនីយដ្ឋានមិនត្រូវបានបិទនោះទេ។ ទោះបីជាយ៉ាង ណាក៏ដោយ ការថយចុះនូវតម្រូវការលើអាហារសមុទ្រស្រស់ និងកក ក៏ដូច ជាការផលិត និងខ្សែសង្វាក់ផ្គត់ផ្គង់ មានការយឺតយ៉ាវ បាននាំឱ្យមានការ ថយចុះនៃសកម្មភាពនេសាទនៅតៃវ៉ាន់ (ប្រទេសចិន) (Marschke et al ឆ្នាំ២០២០)។

ផលប៉ះពាល់នៃការមិនប្រកាសទ្រព្យដែលលើ ឧស្សាហកម្មនេសាទដែលពឹងផ្អែកលើពលករ នេសាទប្រទេសនីមួយៗ

នៅ**សាធារណរដ្ឋកូរ៉េ** ការបិទច្រកទ្វារព្រំដែនក្នុងប្រទេស បានដាក់ កម្រិតលើការផ្គត់ផ្គង់ពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍ និងបានបណ្តាល ឱ្យម្ចាស់កប៉ាល់ធ្វើការជ្រើសរើសពលរដ្ឋកូរ៉េយ៉ាងសកម្ម ដើម្បីធ្វើការជា ពលករនេសាទ ដោយផ្តល់ជូននូវប្រាក់សំណង និងប្រាក់ប្តូរកាន់តែច្រើន។ ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ដែលបានធ្វើការ នៅក្នុងឧស្សាហកម្មនេះ ដែល មានប្រមាណ ៤៧ ភាគរយនៃកម្លាំងពលកម្មនេសាទនៅតាមឆ្នេរសមុទ្រ និងនេសាទក្នុងដែននេសាទសមុទ្រក្រៅស្រុក ត្រូវបានគេរាយការណ៍ថា មិនត្រូវបានផ្តល់ការដំឡើងអត្ថប្រយោជន៍ និងប្រាក់ឈ្នួលទេ។

▶ **ផលប៉ះពាល់លើការងារនេសាទ**

ផ្នែកនេះធ្វើការវាយតម្លៃពីផលប៉ះពាល់ដោយផ្ទាល់ និងដោយប្រយោល លើពលករនេសាទ ទាំងពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ និងពលករនេសាទក្នុង ប្រទេស ដោយផ្អែកលើការធ្លាក់ចុះនៃសេដ្ឋកិច្ចទូទៅ និងភាពច្របូក ច្របល់នៅខែដំបូងនៃជំងឺរាតត្បាត។ ផ្នែកនេះក៏រៀបរាប់លម្អិតផងដែរអំពី ផលប៉ះពាល់លើពលករនេសាទ ដែលបង្កឡើងដោយការបិទខ្ទប់ និងការ រឹតបន្តឹងការធ្វើដំណើរដោយ សារជំងឺកូវីដ-១៩ ការរំលោភបំពានសិទ្ធិ ពលករ ការធ្លាក់ប្រាក់ចំណូល និងការកាត់ប្រាក់ឈ្នួល ព្រមទាំងហានិភ័យ លើសុខភាព និងសុវត្ថិភាព។

ការមិនខ្ទប់ និងការមិនប្រកាសទ្រព្យដែលលើ

នៅដើមឆ្នាំ ២០២០ ការបិទច្រកទ្វារព្រំដែនដើម្បីទប់ស្កាត់ការរីករាល ដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ គឺជាបទដ្ឋានមួយនៅក្នុងតំបន់អាស៊ី និងប៉ាស៊ីហ្វិក ប៉ុន្តែផលប៉ះពាល់ទៅលើពលករនេសាទបានប្រែប្រួលទៅតាមភាពតឹងរ៉ឹង និងការអនុវត្តគោលនយោបាយទាំងនោះ ព្រមទាំងការពឹងផ្អែកលើពលករ ទេសន្តរប្រវេសន៍ក្នុងស្រុក និងឆ្លងប្រទេសនៃឧស្សាហកម្មនេសាទ។

នៅ**ប្រទេសថៃ** ការធ្លាក់ចុះនៃតម្លៃបានដាក់សម្ពាធដល់ផលិតផល អាហារសមុទ្រ រួមទាំងការផ្តល់ជូនប្រាក់ឈ្នួលទាប ការនេសាទហួសកម្រិត និងកង្វះការវិនិយោគលើបច្ចេកវិទ្យាសន្យាកម្លាំងពលកម្ម បានធ្វើឱ្យ ឧស្សាហកម្មនេសាទត្រូវពឹងផ្អែកទៅលើពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍ ក្នុងរយៈពេលមួយទសវត្សរ៍ចុងក្រោយនេះ។ កត្តានេះបានបង្កើតនូវទីផ្សារ ការងារដ៏តានតឹង ដែលធ្វើឱ្យមានការស្តារកាន់តែខ្លាំងពីបណ្តារដ្ឋាភិបាល នានា ដូចជា ប្រទេសកម្ពុជា សាធារណរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យប្រជាមានិតឡាវ និងមីយ៉ាន់ម៉ា ក្នុងការគាំទ្រឱ្យមានការធ្វើទេសន្តរប្រវេសន៍ជាទៀងទាត់ ទៅក្នុងអ្វីដែលពួកគេចាត់ទុកថា ជាឧស្សាហកម្មគ្រោះថ្នាក់ និងមានការ កេងប្រវ័ញ្ចខ្ពស់។ ពលករនេសាទថ្មីរាប់សិបម៉ឺននាក់ ត្រូវបានគេជ្រើសរើស នៅក្នុងប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ភាគច្រើនមកពីក្នុងចំណោមពលករទេសន្តរ ប្រវេសន៍មិនទៀងទាត់ និង មានចំនួនតិចតួច ត្រូវបានធ្វើឡើងតាមរយៈ កិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការធ្វើទេសន្តរប្រវេសន៍ការងារជាមួយប្រទេសជិតខាង ឬដំណើរការសង្គ្រោះបន្ទាន់ក្នុងលក្ខណៈពិសេស ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងបញ្ហា កង្វះកម្លាំងពលកម្ម (ILO ឆ្នាំ២០១៩)។

កង្វះកម្លាំងពលកម្មដ៏យូរអង្វែងនៅក្នុងឧស្សាហកម្មនេសាទរបស់ ប្រទេសថៃនេះ ត្រូវបានពិពណ៌នានៅក្នុងរបាយការណ៍ឆ្នាំ ២០១៩ របស់ អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ (ILO) ស្តីពីគោលនយោបាយ និងការអនុវត្ត ទីផ្សារការងារ មានសភាពកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរឡើងៗ ដោយសារតែវិធានការបិទ ច្រកទ្វារព្រំដែន និងការបិទខ្ទប់ នៅដើមខែនៃឆ្នាំ ២០២០ ដែលមានជំងឺ រាតត្បាត។ ខណៈពេលដែលពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍មួយចំនួន ក្នុងប្រទេសថៃត្រូវបានគេរាយការណ៍ថា អាចធ្វើការចរាចរលើការដំឡើង ប្រាក់ឈ្នួលឱ្យខ្ពស់ជាងមុនបន្តិច (Marschke et al. ឆ្នាំ២០២០) និង អ្នកផ្សេងទៀតត្រូវបានផ្តល់ប្រាក់បដិភាគ នៃការប្រមូលផលនេសាទខ្ពស់ ខណៈពេលដែលអ្នកតស៊ូមតិសិទ្ធិការងារបានកត់សម្គាល់ឃើញថា មិន មានការដំឡើងប្រាក់ឈ្នួលឱ្យបានទូលំទូលាយនោះទេ ហើយការកំណត់ ប្រាក់ឈ្នួលនៅតែត្រូវបានបន្តគ្រប់គ្រងដោយនិយោជក និងមានលក្ខណៈ ជាប្រយោលដោយអ្នកទិញ ជាជាងការកំណត់ដោយកម្លាំងពលកម្មក្នុង ទីផ្សារការងារ។ ទោះបី មិនមែនជារឿងចម្លែកនៅក្នុងថ្នាក់តំបន់ក៏ដោយ ក៏ប្រព័ន្ធផ្តល់ទិដ្ឋាការការងារ និងលិខិតអនុញ្ញាតការងាររបស់ប្រទេសថៃ នៅតែបន្តរឹតបន្តឹងយ៉ាងខ្លាំងលើការចរាចរណ៍កម្លាំងពលកម្ម និងកាត់ បន្ថយអំណាចចរាចរបស់ពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍។

ប្រទេសថៃ គឺជាប្រទេសក្នុងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ដំបូងគេ ដែលបានរាយ ការណ៍ពីករណីឆ្លងជំងឺកូវីដ-១៩ បន្ទាប់ពីប្រទេសចិនក្នុងខែមករា ឆ្នាំ២០២០។ នៅខែមីនា ឆ្នាំ ២០២០ នាយករដ្ឋមន្ត្រីបានប្រកាសដាក់ប្រទេសក្នុងភាព អាសន្ន និងផ្អាកជើងហោះហើរអន្តរជាតិ ព្រមទាំងបិទច្រកទ្វារព្រំដែនគោក និងបង្កើតលក្ខខណ្ឌតម្រូវឱ្យធ្វើចត្តាឡីស័ក។ នៅដើមខែមេសា ឆ្នាំ ២០២០ រដ្ឋាភិបាលបានដាក់បម្រាមគោចរ ដែលតម្រូវឱ្យប្រជាពលរដ្ឋស្ថិតនៅក្នុង ផ្ទះចាប់ពីម៉ោង ១០ យប់ ដល់ម៉ោង ៤ ព្រឹក ក៏ដូចជាលក្ខខណ្ឌតម្រូវឱ្យ ពាក់ម៉ាស់ និងរក្សាគុណភាពសង្គម (Dechsupa et al. ឆ្នាំ២០២០)។

ការប្រកាសពីគោលនយោបាយទាំងនេះបានជំរុញឱ្យមានចលនាពលករ ទេសន្តរប្រវេសន៍ពីប្រទេសកម្ពុជា ឡាវ និងមីយ៉ាន់ម៉ា ដើម្រើសន្តិកសន្ទាប់ វិលត្រឡប់ពីប្រទេសថៃទៅប្រទេសកំណើតវិញ។ អង្គការអន្តរជាតិទេសន្តរ ប្រវេសន៍ (IOM) បានប៉ាន់ប្រមាណថា ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ការងារ ចំនួន ១៩៣.៤១៣ នាក់ បានចាកចេញពីប្រទេសថៃក្នុងអំឡុងពេលពីរ សប្តាហ៍ ដែលចាប់ផ្តើមពីថ្ងៃទី ២២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២០ (IOM ឆ្នាំ២០២០d)។ ក្នុងរយៈពេលតែមួយថ្ងៃ នៅថ្ងៃទី ២៤ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០២០ ជនទេសន្តរ

7 បទសម្ភាសន៍ជាមួយមេធាវីការពារផលប្រយោជន៍សាធារណៈ (APIL) ខែមេសា ឆ្នាំ ២០២១។
8 បទសម្ភាសន៍ជាមួយសហព័ន្ធពលករដឹកជញ្ជូនអន្តរជាតិ (ITF) ខែមេសា ឆ្នាំ ២០២១។
9 សូមមើល Sabrina Kouba and Nilim Baruah, Access to the Labour Market for Admitted Migrant Workers in Asia and Related Corridors (ILO, ២០១៩)។

ប្រវេសន៍ប្រមាណ ១៥.០០០ នាក់ បានចាកចេញពីប្រទេសថៃ ចូលទៅកាន់ប្រទេសឡាវសាធារណរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យប្រជាមានិត (IOM ឆ្នាំ ២០២០b) ។

ប្រទេសកម្ពុជា បានដាក់បម្រាមលើការធ្វើដំណើរអន្តរជាតិ ខណៈពេលដែលមានពលករទេសន្តរប្រវេសន៍កម្ពុជា ប្រមាណ ៩០.០០០ នាក់បានចេញពីប្រទេសថៃ វិលត្រឡប់ចូលមកស្រុកកំណើតវិញមុនពេលព្រំដែនគោកត្រូវបានបិទដោយមានកិច្ចព្រមព្រៀង គ្នាទៅវិញទៅមក នៅចុងខែមីនា ឆ្នាំ ២០២០ (Blomberg ឆ្នាំ២០២០a) ។ គិតត្រឹម ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០២១ តាមការប៉ាន់ស្មាន មានពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ចំនួន ១៥០,០០០ នាក់បានចេញពីប្រទេសថៃ វិលត្រឡប់ចូលមកប្រទេសកម្ពុជាវិញ (Blomberg ឆ្នាំ២០២១) ហើយព្រំដែនគោករវាងប្រទេសទាំងពីរនៅតែបន្តបិទដដែល (GGRAsia ឆ្នាំ២០២១) ។

ពលករមីយ៉ាន់ម៉ាជាច្រើននាក់ ក្នុងប្រទេសថៃ បានវិលត្រឡប់ចូលទៅប្រទេសវិញ ដោយមានការរំពឹងទុកថា ការរឹតបន្តឹងទាំងនេះនឹងត្រូវបានដកចេញក្នុងពេលឆាប់ៗ ។ ប៉ុន្តែ ដោយសារតែវិបត្តិនេះនៅតែបន្តអូសបន្លាយយូរ បានជំរុញពួកគេឱ្យធ្វើទេសន្តរប្រវេសន៍ការងារឡើងវិញ ដោយសារតែបញ្ហាខ្វះខាតលើជីវភាពរស់នៅក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេ (ILO ឆ្នាំ ២០២០d) ។ សម្ពាធនេះបានកើនឡើងបន្ថែមទៀត ដោយសារតែសេដ្ឋកិច្ចមីយ៉ាន់ម៉ាបានធ្លាក់ចុះ ចំពេលមានអំពើហិង្សា និងការគាបសង្កត់ផ្នែកនយោបាយដែលបានកើតឡើង បន្ទាប់ពីរដ្ឋប្រហារយោធានៅថ្ងៃទី ១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០២១ ។ គិតត្រឹមពាក់កណ្តាលឆ្នាំ ២០២១ នេះ ព្រំដែនថៃ-

មីយ៉ាន់ម៉ា នៅតែបន្តបិទជិត ហើយត្រូវបានគេដាក់ទំព័រយោធាកាន់តែច្រើនឡើង ដែលកត្តានេះបានបង្ខំឱ្យពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ និងជនភៀសខ្លួនលួចឆ្លងដែនក្រៅផ្លូវការ ចូលទៅកាន់ប្រទេសថៃ តាមរយៈការចំណាយលើថ្លៃសេវាដ៏ច្រើនឱ្យទៅឈ្នួលកណ្តាល (Blomberg ឆ្នាំ២០២១) ។ ជនទេសន្តរប្រវេសន៍ទាំងនេះ អាចនឹងងាយទទួលរងគ្រោះដោយសារការកេងប្រវ្រឹកខ្លាំងពលកម្ម ព្រមទាំងអាចមានការលំបាកក្នុងការទទួលបានសេវាសាធារណៈ និងការគាំពារសង្គម ដោយសារតែស្ថានភាពផ្លូវច្បាប់មិនទៀងទាត់របស់ពួកគេ¹⁰ ។

ចំពោះជនទេសន្តរប្រវេសន៍មីយ៉ាន់ម៉ា ដែលបន្តស្នាក់នៅក្នុងប្រទេសថៃ ពួកគេបានជួបប្រទះនូវ ការធ្លាក់ចុះនៃប្រាក់ចំណូល និងការលំបាកក្នុងការធ្វើប្រាក់ទៅឱ្យគ្រួសាររបស់ពួកគេ ដោយសារតែរដ្ឋប្រហារយោធាបានបង្កឱ្យមានស្ថានភាពទាំងនេះ ។ ជនទេសន្តរប្រវេសន៍ទាំងនេះបានក្លាយជាគោលដៅសម្រាប់ការស្តីបន្ទោស ដោយសារអ្នកនយោបាយថៃបានចោទប្រកាន់ជនទេសន្តរប្រវេសន៍ទាំងនេះថា ជាបុព្វហេតុដែលបណ្តាលឱ្យមានការរីករាលដាលនៃការឆ្លងជំងឺកូវីដ-១៩ នៅក្នុងតំបន់មួយចំនួន (Reuters ឆ្នាំ ២០២០; AFP ឆ្នាំ២០២០) ដែលរួមមានទាំងខេត្តសាមុតសាខន (Samut Sakhon) ដែលជាចំណុចកណ្តាលនៃឧស្សាហកម្មអាហារសមុទ្ររបស់ប្រទេសថៃ ដែលបច្ចុប្បន្នត្រូវបានដឹងយ៉ាងសុះសាយថា ជាកន្លែងធ្វើចត្តាឡីស័កសម្រាប់ពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍ និងពលករកែច្នៃអាហារសមុទ្រ ក្នុងខែធ្នូឆ្នាំ២០២០ (Yi and Wongsamuth ឆ្នាំ២០២១; Peter ឆ្នាំ២០២០) ។

“អ្នកកើតជំងឺកូវីដ-១៩ព្យាបាលនៅតែកន្លែងដែលបានឆ្លង និងអ្នកអវិជ្ជមានជំងឺកូវីដ-១៩ ធ្វើការដូចធម្មតា (bubble and seal)”

រដ្ឋាភិបាលថៃបានប្រកាសដាក់ខេត្តសាមុតសាខន (Samut Sakhon) ដែលជាមជ្ឈមណ្ឌលផលិតកម្មអាហារសមុទ្រប្រទេសថៃ និងជាទីក្រុងដែលមានជនទេសន្តរប្រវេសន៍ដ៏ច្រើនបំផុតនៅឈ្នុងសមុទ្រថៃ ជា “តំបន់ស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យដ៏ខ្លាំង និងតឹងរឹងបំផុត” នៅក្នុងខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០២០ ។ នៅក្នុងការរាយការណ៍អំពីផលប៉ះពាល់នៃវិធានការបិទខ្ទប់ដែលបង្កដោយជំងឺកូវីដ-១៩ ក្រុមការងារទេសន្តរប្រវេសន៍ (MWG) ដែលជាបណ្តាញការពារសិទ្ធិការងារប្រទេសថៃ បានរៀបចំលក្ខខណ្ឌការងារ និងការរស់នៅសម្រាប់ជនទេសន្តរប្រវេសន៍ ដែលជួលដោយរោងចក្រកែច្នៃត្រី កប៉ាល់នេសាទ អ្នកលក់អាហារសមុទ្រ និងភោជនីយដ្ឋាន ។

គោលនយោបាយ “អ្នកកើតជំងឺកូវីដ-១៩ព្យាបាលនៅតែកន្លែងដែលបានឆ្លង និងអ្នកអវិជ្ជមានជំងឺកូវីដ-១៩ ធ្វើការដូចធម្មតា (bubble and seal)” ដែលបានអនុម័តដោយរដ្ឋាភិបាលថៃ ក្នុងខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០២១ នៅខេត្តសាមុតសាខន (Samut Sakhon) បានកំណត់គោលដៅលើក្រុមពលករកែច្នៃអាហារសមុទ្រកាត់ច្រើនជាស្រ្តីទេសន្តរប្រវេសន៍ដែលមកពីប្រទេសមីយ៉ាន់ម៉ា ដើម្បីទទួលបានការធ្វើតេស្តរកមេរោគកូវីដ-១៩ ក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំ ។ លទ្ធផលនៃការធ្វើតេស្ត បានរកឃើញថា មានពលករចំនួន ៧,៨៧៨ នាក់ ក្នុងចំណោមពលករចំនួន ៥០,០០០ នាក់បានឆ្លងជំងឺកូវីដ-១៩ (បាងកក់ប៉ុស្តិ៍ ឆ្នាំ២០២១) ។ រដ្ឋាភិបាលថៃបានឆ្លើយតបនឹងករណីនេះ តាមរយៈការបិទខ្ទប់ខេត្តសាមុតសាខន (Samut Sakhon) ដោយទុកពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ដែលបានចុះឈ្មោះចំនួន ២៦០,០០០ នាក់ និងប្រមាណជា ១៤០,០០០ នាក់ទៀត ដែលគ្មានឯកសារ (Wongsamuth ឆ្នាំ២០២១a) ។ គោលការណ៍ “អ្នកអវិជ្ជមានជំងឺកូវីដ-១៩ ធ្វើការដូចធម្មតា (seal)” តម្រូវឱ្យនិយោជកផ្តល់ការដឹកជញ្ជូនដល់ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ពីផ្ទះរបស់ពួកគេទៅកាន់រោងចក្រ ហើយពលករដែលរស់នៅឆ្ងាយត្រូវបានតម្រូវឱ្យដំឡើងកម្មវិធីតាមដានតាមទូរស័ព្ទ ។ អាជីវករលក់អាហារត្រូវបានរៀបចំឱ្យមាននៅក្នុងរោងចក្រ ហេតុនេះពលករធ្វើដំណើរតែពីរវាងផ្ទះទៅរោងចក្រតែប៉ុណ្ណោះ ។

រោងចក្រដែលផ្តល់កន្លែងស្នាក់នៅ មិនត្រឹមតែត្រូវប្រកាន់យកគោលការណ៍ “អ្នកអវិជ្ជមានជំងឺកូវីដ-១៩ ធ្វើការដូចធម្មតា (seal)” ដែលពលករស្នាក់នៅអន្តរាសិកដ្ឋានដែលផ្តល់ដោយនិយោជក ត្រូវអនុវត្តឱ្យបានតឹងរឹងដូចគ្នានឹងពលករនៅក្នុងគោលនយោបាយ “អ្នកកើតជំងឺកូវីដ-១៩ព្យាបាលនៅតែកន្លែងដែលបានឆ្លង (bubble)” នោះទេ ប៉ុន្តែក៏ត្រូវបានបំបែកពួកគេឱ្យនៅដាច់ឆ្ងាយពីគ្រួសាររបស់ពួកគេផងដែរ ។ រដ្ឋាភិបាលបានអនុវត្តបន្តវិធានការនេះអស់រយៈពេលយ៉ាងយូរ ដើម្បីរឹតបន្តឹងការធ្វើដំណើរ សូម្បីតែការដំឡើងលូសបន្ទាត់នៅជុំវិញអាផាតមិន Sri Muang ដែលផ្ទុកពលករបង្កងដ៏ច្រើនផងនោះ (MWG ឆ្នាំ២០២១) ។ ពលករ និងក្រុមគ្រួសារបានរាយការណ៍ថា គោលនយោបាយរបស់រដ្ឋាភិបាល នាំឱ្យមានភាពអត់ឃ្លានសម្រាប់គ្រួសាររបស់ពួកគេ ដោយសារការផ្តល់ការគាំទ្ររបស់និយោជកមិនបានគ្រប់គ្រាន់¹⁰ ។

ពលករនេសាទក៏ត្រូវបានដាក់ឱ្យធ្វើចត្តាឡីស័កផងដែរ ។ អ្នកដែលមកដល់កំពង់ផែសាមុតសាខន (Samut Sakhon) តម្រូវឱ្យបន្តនៅលើយន្តហោះរហូតដល់ពួកគេធ្វើតេស្តអវិជ្ជមាននៃជំងឺកូវីដ-១៩ ដោយទទួលបានសម្ភារៈចាំបាច់ពីទូកតូចៗ និងរស់នៅក្នុងទីតូចបង្អៀត ។

ការកាត់បន្ថយការផលិតអាហារសមុទ្រ នាំឱ្យមានការកាត់បន្ថយម៉ោងការងារ និងការធ្លាក់ចុះនៃប្រាក់ចំណូល ។ ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍បានរាយការណ៍ថា រកចំណូលបានប្រហែល ៣,០០០ បាត (៩៩ ដុល្លារអាមេរិក) ក្នុងមួយខែ តិចជាងមួយភាគបីនៃប្រាក់ចំណូលប្រចាំខែជាមធ្យម ១០,៦៤០ បាត (៣៣៦ ដុល្លារ) ក្នុងឆ្នាំ ២០១៩ ។ សម្រាប់ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ដែលបាត់បង់ការងារ ការទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍សម្រាប់ភាព

10 បទសម្ភាសន៍ជាមួយ ITF ខែមេសា ឆ្នាំ ២០២១ ។

លេកសមុទ្រដ៏ធំធេង ៖ ផលប៉ះពាល់នៃជំងឺកូវីដ-១៩ ចំពោះពលករនេសាទ អាស៊ីអាគ្នេយ៍

អត់មានការងារធ្វើពីរដ្ឋាភិបាល គឺមានការលំបាកដោយសារនិយោជកមិនយកចិត្តទុកដាក់លើបែបបទការងារសុវត្ថិភាពសង្គម ដែលធ្វើឱ្យពលករជាច្រើនមិនមានសិទ្ធិទទួលបានជំនួយពីរដ្ឋាភិបាល។ ពលករដែលទទួលបានធានារ៉ាប់រងក៏ប្រឈមនឹងឧបសគ្គនេះផងដែរ ដោយសាររដ្ឋាភិបាលតម្រូវឱ្យមានការចុះឈ្មោះសន្តិសុខសង្គម ក៏ដូចជាលិខិតបញ្ជាក់ពីនិយោជក ដើម្បីទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍នេះ។ ក្រុមការងារទេសន្តរប្រវេសន៍ (MWG) បានរាយការណ៍ថា និយោជកជាច្រើនមិនបានផ្តល់ឯកសារចាំបាច់ ឬជំនួយក្នុងការដាក់ពាក្យសុំការងារអត់មានការងារធ្វើ ហើយក៏បានរារាំងពលករពីការទទួលបានប្រាក់បំណុលការងាររបស់ពួកគេ តាមរយៈការបង្ខំឱ្យពួកគេចុះហត្ថលេខាលើទម្រង់បែបបទលាលែងពីការងារដោយស្ម័គ្រចិត្ត។

ទោះបីជាមានផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាននៃគោលនយោបាយ “អ្នកកើតជំងឺកូវីដ-១៩ ព្យាបាលនៅនឹងកន្លែងដែលបានឆ្លង និងអ្នកអវិជ្ជមានជំងឺកូវីដ-១៩ ធ្វើការដូចធម្មតា (bubble and seal)” មកលើពលករ ជាពិសេសពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ក៏ដោយ រដ្ឋាភិបាលថៃបានអនុវត្តវិធានការស្រដៀងគ្នានេះនៅក្នុងខេត្តចំនួនដប់បន្ថែមទៀត គិតត្រឹមខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០២១ (Associated Press ឆ្នាំ២០២១)។ មន្ត្រីសុខាភិបាលបានស្តីបន្ទោសពលករទេសន្តរប្រវេសន៍នៅក្នុងការដ្ឋានសំណង់ និងរោងចក្រថា មិនបានសហការអនុវត្តនូវគោលការណ៍ណែនាំសុខភាព និងរួមចំណែកធ្វើឱ្យចំនួនករណីកើនឡើង។ ដោយបានលើកពីខេត្តសាមុតសាខន (Samut Sakhon) ធ្វើជាឧទាហរណ៍ដ៏ជោគជ័យមួយនៃការទប់ស្កាត់ការរីករាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ ឥឡូវនេះរដ្ឋាភិបាលថៃបានអំពាវនាវឱ្យមានជំរុំសំណង់ និងរោងចក្រ បិទកន្លែងរស់នៅរបស់ពលករ រារាំងពួកគេមិនឱ្យរកប្រាក់ចំណូល ឬបាក់ចេញពីកន្លែងធ្វើការ។

1 ក្រុមសហជីពថៃ (Thai Union Group) ត្រូវបានគេរាយការណ៍ថា បានផ្តល់ត្រីចំនួន ៣០,០០០ កំប៉ុង នំកញ្ចប់ និងអាហារសម្រន់ចំនួន ២,៦០០ ប្រអប់ និងត្រីបាសកកចំនួន ៦៣០ គីឡូក្រាម ទៅកាន់ខេត្តសាមុតសាខន (Samut Sakhon) សម្រាប់ពលករដែលបានដាក់ឱ្យធ្វើបញ្ជីស៊ីម៉ង់ (Thai Union ឆ្នាំ២០២១a)។

ពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍ឡាវ ដែលធ្វើការនៅប្រទេសម៉ាឡេស៊ី បានព្យាយាមវិលត្រឡប់មកប្រទេសកំណើតវិញ តាមរយៈប្រទេសថៃបន្ទាប់ពីស្ថានទូតឡាវនៅទីក្រុងកូឡាឡាំពួរ បានណែនាំពលករឱ្យធ្វើដំណើរតាមដើងហោះហើរដែលមានតម្លៃថ្លៃ។ ពលករជាច្រើននាក់ ដែលដើរតាមផ្លូវនេះ ត្រូវបានចាប់ខ្លួននៅក្នុងប្រទេសថៃពីបទឆ្លងដែនខុសច្បាប់ (RFA ឆ្នាំ២០២០)។

នៅប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ការងារជាង ១០០,០០០ នាក់ បានវិលត្រឡប់ទៅកាន់កោះជ្វាខាងលិច ដែលជាខេត្តមានប្រជាជនច្រើនជាងគេបំផុតរបស់ប្រទេសនេះ នៅក្នុងខែមីនា ឆ្នាំ ២០២០ បើទោះបីជាអភិបាលប្រចាំតំបន់ និងប្រធានាធិបតីឥណ្ឌូនេស៊ី លោក Joko Widodo បានអំពាវនាវឱ្យពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ការងារ កុំវិលត្រឡប់មកប្រទេសវិញក៏ដោយ ដើម្បីទប់ស្កាត់ការរីករាលដាលនៃជំងឺកត្យាតកាន់តែខ្លាំងឡើង (Chew ឆ្នាំ២០២០)។ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិការពារពលករឥណ្ឌូនេស៊ីទេសន្តរប្រវេសន៍ការងារ បានរាយការណ៍ថា ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ការងារឥណ្ឌូនេស៊ី ចំនួនប្រមាណ ៣៣,៥០៣ នាក់បានវិលត្រឡប់មកប្រទេសកំណើតវិញ នៅខែមីនា ឆ្នាំ២០២០ (IOM ឆ្នាំ២០២០a)។ ពលករនេសាទឥណ្ឌូនេស៊ីដែលនេសាទក្នុងដែននេសាទសមុទ្រក្រៅស្រុក បានវិលត្រឡប់មកពីក្រៅប្រទេសវិញត្រូវបានគេរាយការណ៍ថា បានចូលទៅធ្វើការនៅលើកប៉ាល់នេសាទក្នុងស្រុក បើទោះបីជាទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលទាបក៏ដោយ។¹¹

នៅក្នុងប្រទេសហ្វីលីពីន ការរឹតបន្តឹងលើការធ្វើដំណើរដែលបានអនុវត្តនៅក្នុងខែមីនា ឆ្នាំ ២០២០ បានធ្វើឱ្យពលករនេសាទហ្វីលីពីននៅឯនាយសមុទ្រ និងពលករនេសាទក្រៅប្រទេសជាច្រើននាក់ បានជាប់គាំងនៅខាងក្រៅប្រទេសហ្វីលីពីន ដែលជារឿយៗនៅលើកប៉ាល់នេសាទដែលចុះនេសាទក្នុងដែននេសាទសមុទ្រក្រៅស្រុក។ អ្នកដើរសមុទ្រ និងពលករនេសាទបានដឹងខ្លួនថាពួកគេត្រូវរង់ចាំនៅក្នុងកំពង់ផែរយៈពេលជាច្រើនខែ។ រឿងរ៉ាវរបស់ពលករនេសាទហ្វីលីពីន នៅលើទូកដែលមានទង់ជាតិរបស់ប្រទេសប៉ាណាម៉ា (Panama flagged vessel) ដែលគ្រប់គ្រងដោយជនជាតិចិនបានបង្កើតឱ្យមានភាពប្របូកប្របល់ និងការព្រួយបារម្ភយ៉ាងខ្លាំងដល់ពលករនេសាទដែលត្រូវបានបដិសេធមិនឱ្យចូលចតនៅកំពង់ផែនៃប្រទេសសិង្ហបុរី។

ព័ត៌មានអំពីការផ្ទុះឡើងនៃវីរុសកូរ៉ូណា បានសាយភាយពេញពិភពលោកនៅពេលនោះ។ ប៉ុន្តែដោយសារតែកប៉ាល់នោះនៅជាប់ពីគេលើផ្ទៃសមុទ្រដ៏ធ្ងាយ និងផ្តាច់ចេញពីពិភពលោកទាំងមូល ព័ត៌មានដែលផ្សព្វផ្សាយនៅមានកម្រិត ចំពោះអ្វីដែលសមាជិកនារីកំពុងខ្ពស់ចែករំលែក។ ឧបសគ្គខាង

កាសារវាងអ្នកគ្រប់គ្រងជនជាតិចិននៅលើកប៉ាល់ និងនារីកហ្វីលីពីន ឥណ្ឌូនេស៊ី និង មីយ៉ាន់ម៉ា មិនបានរៀបចំឱ្យបានល្អ ព្រលករនេសាទ [Anthony Medina សម្រាប់ពិភពលោក ដែលមានការជាប់គាំងដើម្បីទប់ស្កាត់ការរីករាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ (Santos ឆ្នាំ២០២០b)]នោះទេ។

នៅសាធារណរដ្ឋកូរ៉េ ការបិទខ្ទប់ និងការរឹតបន្តឹងលើការធ្វើដំណើរក្នុងប្រទេសកំណើតរបស់ពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍ បានទុកឱ្យពួកគេជាប់គាំងនៅលើកប៉ាល់ ឬនៅក្នុងកំពង់ផែ។ អ្នកតស៊ូមតិសិទ្ធិការងារបានលើកពីពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍ជាច្រើន ទៅធ្វើការនៅសាធារណរដ្ឋកូរ៉េ តាមរយៈកិច្ចសន្យាដែលបានចរចាគ្នាជាមួយទីភ្នាក់ងារជ្រើសរើសឯកជនដែលមិនបានចុះបញ្ជីច្បាប់ផ្លូវការ ហេតុដូច្នេះហើយពលករនេសាទទាំងនេះមិនមានទិដ្ឋាការអនុញ្ញាតដែលតម្រូវឱ្យមានដើម្បីចូលទៅកាន់សាធារណរដ្ឋកូរ៉េនោះទេ។ ករណីនេះ ពលករនេសាទជាច្រើនដែលកិច្ចសន្យាត្រូវបានបញ្ចប់នៅពេលដែលជំងឺកត្យាតបានចាប់ផ្តើម មិនអាចធ្វើមាតុភូមិនិរុត្តន៍បាននោះទេ ឧទាហរណ៍ដូចជា ការវិលត្រឡប់ទៅកាន់ប្រទេសវៀតណាម និងឥណ្ឌូនេស៊ី ហើយពួកគេក៏មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចូលទៅកាន់សាធារណរដ្ឋកូរ៉េផងដែរ។ ពួកគេត្រូវបានដាក់យុទ្ធនក្នុងកន្លែងអន្តោប្រវេសន៍ជំនួសវិញ។ អ្នកស្រាវជ្រាវអាចជួបជាមួយពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍ ដែលត្រូវបានឃុំនៅក្នុងមជ្ឈមណ្ឌលស្ថានភាពការពារ មានពលករដល់ទៅចំនួន ៤០នាក់ ត្រូវបានឃុំខ្លួនក្នុងស្ថានភាពដ៏តានតឹងនេះ។¹²

អ្នកតស៊ូមតិសិទ្ធិការងារ និងអ្នករៀបចំច្បាប់ដែលបានផ្តល់បទសម្ភាសន៍សម្រាប់សេចក្តីសង្ខេបនេះ បានប្រាប់ពីតម្រូវការរបស់និយោជក ឬអ្នកជ្រើសរើស ក្នុងការ គេចឱ្យផុតពីការរឹតបន្តឹងនៅច្រកទ្វារព្រំដែន តាមរយៈការបញ្ជូនពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍ ឱ្យឆ្លងកាត់ប្រទេសទីបី ដើម្បីឡើងកប៉ាល់នេសាទនៅទីនោះ។ ពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍ដែលមកពីតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ត្រូវបានគេរាយការណ៍ថា បានហោះហើរទៅកាន់ប្រទេសអាហ្វ្រិកខាងត្បូង ដើម្បីឡើងជិះកប៉ាល់ចិន ប៉ុន្តែគេមិនបានដឹងពីចំនួនពលករនេសាទជាក់លាក់ ដែលធ្វើដំណើរឆ្លងតាមប្រទេសទីបី ទៅកាន់កប៉ាល់ក្នុងអំឡុងពេលបិទខ្ទប់នោះឡើយ។¹³

ចំពោះពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍ ដែលធ្វើការនៅតំបន់ (ប្រទេសចិន) ការបិទច្រកទ្វារព្រំដែននៅប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី ហ្វីលីពីន និងវៀតណាម បានបង្កឱ្យមានការលំបាកថ្មីមួយទៀត។ ពលករនេសាទដែលចុះសមុទ្រធ្ងាយៗ បានបន្តស្នាក់នៅលើសមុទ្រឡើងវិញ ហួសរយៈពេលនៃកិច្ចសន្យា

11 បទសម្ភាសន៍ជាមួយនឹងមូលនិធិយុត្តិធម៌អឺរ៉ុប (EJF) នៅខែមេសា ឆ្នាំ ២០២១។
12 បទសម្ភាសន៍ជាមួយនឹង APIL នៅខែមេសា ឆ្នាំ ២០២១។
13 បទសម្ភាសន៍ជាមួយនឹង APIL និងអាជ្ញាធរសុវត្ថិភាពដែនសមុទ្រអាហ្វ្រិកខាងត្បូង (SAMSA) នៅខែមេសា ឆ្នាំ ២០២១។

របស់ពួកគេ ដោយមិនជួបជុំគ្រួសាររបស់ពួកគេនោះទេ (Marschke et al ឆ្នាំ២០២០)។ អ្នកខ្លះទៀតត្រូវបានអាជ្ញាធរយុទ្ធជន និងនិរទេសខ្លួន ទៀតផង។

ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ កំពង់ផែនៃស្យាហកម្មនេសាទនេះ នៅតែ បើកដំណើរការ និងបើកទូលាយ ហើយពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ ដែល បានទាក់ទងជាមួយកំពង់ផែដែលមកពីប្រទេសផ្សេងទៀត ត្រូវតែដាក់ខ្លួន ធ្វើចត្តាឡីស័កជាការត្រួតពិនិត្យ រយៈពេល ១៤ ថ្ងៃ នៅលើកំពង់ផែ ឬនៅក្នុង សណ្ឋាគារ ដែលនេះមានន័យថា ពួកគេត្រូវបានបំបែកប្រាក់ឈ្នួលចំនួន ពីរ សប្តាហ៍ (Marschke et. al, ឆ្នាំ២០២០)។

ក្នុងអំឡុងពេលនៃការធ្វើចត្តាឡីស័កនេះ ពលករនេសាទ ដែលបន្តនៅ លើកំពង់ផែ បានស្នាក់នៅក្នុងបន្ទប់តូចចង្អៀត មិនមានសុខភាព មិនមាន គ្រែគេង ហើយអ្នកខ្លះទៀតបានប្រាប់ឱ្យដឹងថា មិនមានស្បៀងអាហារ និង ទឹកពិសាគ្រប់គ្រាន់នោះទេ (Carvalho ឆ្នាំ២០២០)។

តាមរយៈការប្រើប្រាស់ទង់ជាតិរួមតែមួយ ដើម្បីភាពងាយស្រួលរបស់ តែវ៉ាន់ (ប្រទេសចិន) ក្រុមហ៊ុនជាច្រើនបានធ្វើឱ្យមានភាពស្មុគស្មាញខាង ស្ថានភាពផ្លូវច្បាប់របស់ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ជាច្រើននាក់ ចំពោះពេលដែល មានការរឹតបន្តឹងកាន់តែខ្លាំងឡើង លើការចូលចតនៅកំពង់ផែ។ ពលករ ទាំងនេះដែលបានធ្វើទេសន្តរប្រវេសន៍ទៅកាន់តែវ៉ាន់ (ប្រទេសចិន) ត្រូវ បានជួលដោយម្ចាស់កំពង់ផែ (ប្រទេសចិន) ប៉ុន្តែធ្វើការនៅលើកំពង់ផែ ដែលមានទង់ជាតិទៅកាន់ប្រទេសផ្សេងទៅវិញ។ ជាលទ្ធផល នៅពេល វិលត្រឡប់ទៅកាន់កំពង់ផែនៅតែវ៉ាន់វិញ (ប្រទេសចិន) ពលករនេសាទ ទេសន្តរប្រវេសន៍ បានប្រឈមមុខនឹងបញ្ហាការធ្វើអន្តោប្រវេសន៍ពុំមានភាព ច្បាស់លាស់ ដោយសារពួកគេមានតែនាមថាស្ថិតនៅលើកំពង់ផែបរទេស ប៉ុណ្ណោះ។ នៅដើមឆ្នាំ ២០២០ ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ច្រើនជាង ១៤០ នាក់ ត្រូវបានជាប់គាំងនៅកំពង់ផែ Cijin នៃ Kaohsiung ដោយសារមិន មានការអនុញ្ញាតឱ្យចូលចត។ បន្ទាប់ពីបានជាប់គាំងនៅលើកំពង់ផែ អស់ ជិតមួយខែ ពួកគេត្រូវបានចាត់ទុកជា “ជនអន្តោប្រវេសន៍ខុសច្បាប់” ហើយ ត្រូវបានគេធ្វើនិរទេសខ្លួនតែម្តង។ ពលករនេសាទហ្វីលីពីនចំនួនពីរនាក់ បានចាកចេញពីកំពង់ផែរបស់ពួកគេ ដើម្បីវិលត្រឡប់ទៅកាន់ប្រទេស កំណើតវិញ ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវបានចាប់ខ្លួនពីបទ “ចូលដោយខុសច្បាប់” និង ត្រូវបានយុទ្ធជននៅព្រលានយន្តហោះ អស់រយៈពេល ២០ថ្ងៃ កាលពីខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០២០ (Chia-nan ឆ្នាំ២០២០)។ ទីភ្នាក់ងារអន្តោប្រវេសន៍ ជាតិបានកំណត់ថា ពួកគេជាជនទេសន្តរប្រវេសន៍មិនទៀងទាត់ ហេតុដូច្នេះ ហើយត្រូវតែធ្វើនិរទេសខ្លួន។ ពលករនេសាទហ្វីលីពីនម្នាក់ទៀតបានរាយ ការណ៍ថា ខ្លួនគាត់ត្រូវបានចាក់សោយុទ្ធកនៅក្នុងបន្ទប់មួយ នៅលើកំពង់ផែ របស់គាត់ នៅកំពង់ផែ Kaohsiung កាលពីខែមេសា ឆ្នាំ ២០២០ ហើយ បន្ទាប់មក គាត់ត្រូវបានគេប្រគល់ខ្លួនឱ្យទៅអាជ្ញាធរដោយឈ្លួញកណ្តាល ការងារ (HWRG ឆ្នាំ២០២០)។

ការខ្វះការការពារសិទ្ធិពលករ ធ្វើឱ្យផលប៉ះពាល់ នៃជំងឺកូវីដ-១៩ កាន់តែមានសភាពធ្ងន់ធ្ងរឡើងៗ

ដង់ស៊ីតេសហជីពក្នុងចំណោមការនេសាទដែលមានលក្ខណៈ ជា ពាណិជ្ជកម្មនៅតំបន់អាស៊ី នៅមានកម្រិតទាបខ្លាំងណាស់។ ខណៈពេល ដែលពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍មានតែនាមថា ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យ រៀបចំបង្កើតសហជីពនៅតាមបណ្តាប្រទេសមួយចំនួនធំ តែជាក់ស្តែង ពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍បានប្រឈមមុខនឹងការរឹតបន្តឹងយ៉ាងខ្លាំង ក្នុងការចូលរួមក្នុងអង្គការពលករ រាប់ទាំងការហាមឃាត់ខាងផ្លូវច្បាប់ ការ ដាក់ដែនកំណត់លើការដាក់ទិវាអន្តរជាតិស្រូវ និងសមត្ថភាពរបស់សហជីព ការបញ្ចេញមតិប្រឆាំងនឹងជនទេសន្តរប្រវេសន៍ ការគាបសង្កត់ដោយ និយោជក និងកង្វះខាងស្ថានភាពផ្លូវច្បាប់។

ជាឧទាហរណ៍ នៅក្នុងប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី ពលករនេសាទជាច្រើននៅ

ក្នុងឧស្សាហកម្មនេសាទតាមឆ្នេរសមុទ្រដ៏ធំមួយ ត្រូវបានរៀបចំបង្កើតឡើង ក្នុងចំនួនតិចតួច ដែលជាផ្នែកមួយនៃសហជីព Kesatuan Pelaut Indonesia គឺជាសហជីពពលករនេសាទឥណ្ឌូនេស៊ី ហើយបានចូលរួម ក្នុងកិច្ចពិភាក្សាគោលនយោបាយត្រីភាគី ប៉ុន្តែមិនទាន់ឈានដល់កិច្ចព្រម ព្រៀងចរចាជាសមូហភាពជាមួយនិយោជកនៅឡើយទេ។

នៅសាធារណរដ្ឋកូរ៉េ ការស៊ើបអង្កេតមួយត្រូវបានធ្វើឡើងនៅក្នុងខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០២០ ដោយ APIL និងមូលនិធិយុត្តិធម៌បរិស្ថាន (EJF) បាន រកឃើញថា ពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍នៅក្នុងកំពង់ផែដែលចុះសមុទ្រ ឆ្ងាយៗ របស់សាធារណរដ្ឋកូរ៉េ ទាំងមូលពេល នឹងក្នុងអំឡុងពេលនៃជំងឺ រាតត្បាត បានទទួលរងនូវ “ការវាយដំដោយហិង្សា និងសកម្មភាពខុស ច្បាប់”។ ផ្អែកលើការស៊ើបអង្កេតលើកំពង់ផែចំនួន ៤០ APIL និង EJF បានរកឃើញថា មានពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ចំនួនជាង ២៥ ភាគរយ នៃ ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍សរុបដែលបានធ្វើការអង្កេត ធ្លាប់បានជួបប្រទះ នឹងការរំលោភបំពានលើរាងកាយ និង ៦៣ ភាគរយបានរាយការណ៍ថា ធ្លាប់បានរំលោភបំពានដោយពាក្យ សម្តី។ ពលករនេសាទចំនួនជាង ៥០ ភាគរយ បានរាយការណ៍ថា បានធ្វើការលើសពី ១៨ ម៉ោងក្នុងមួយថ្ងៃ។ ពលករនេសាទទាំងនេះ ក៏បានប្រាប់ឱ្យដឹងដែរថា និយោជកបានដកហូត លិខិតឆ្លងដែន និងគ្រប់គ្រងលើប្រាក់ឈ្នួលរបស់ពួកគេ ដើម្បី “មិនឱ្យពួកគេ ពីការរត់គេចពីបរិយាកាសរំលោភបំពានទាំងនេះ” (Chase ឆ្នាំ២០២១)។

នៅខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០២០ រដ្ឋាភិបាលសាធារណរដ្ឋកូរ៉េ បានចេញលិខិត សុំទោស និងគូសបញ្ជាក់ពីវិធានការដើម្បីដោះស្រាយការរំលោភបំពានសិទ្ធិ មនុស្ស ដែលពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍បានជួបប្រទះ។ ក្រសួង សមុទ្រ និងជលផល(MOF) បានប្រកាសពីវិធានការនានា រួមមានផែន ការក្នុងការបង្កើតអនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នា (MOU) ជាមួយប្រទេស ដើមកំណើតរបស់ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ ការរៀបចំបង្កើតឱ្យមានប្រព័ន្ធ ជ្រើសរើសពលករទេសន្តរប្រវេសន៍សាធារណៈ និងការបង្កើតការធ្វើ អធិការកិច្ចពីចំនួនមួយដង ទៅពីរដងក្នុងមួយឆ្នាំ លើស្ថានភាពនានារបស់ ពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍។ ក្រសួងសមុទ្រ និងជលផល(MOF) ក៏បានសន្យាដែរថា នឹងរៀបចំបង្កើតឱ្យមានស្តង់ដារសម្រាប់កន្លែងស្នាក់ នៅសម្រាប់ទូកនេសាទដែលមានទម្ងន់ចាប់ពី ២០ តោន ឬច្រើនជាងនេះ (Jin ឆ្នាំ២០២០)។

នៅប្រទេសថៃ ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ ត្រូវបានបដិសេធលើសិទ្ធិបង្កើត ឬដឹកនាំសហជីព ដោយត្រូវបានរំលោភបំពានលើស្តង់ដារស្នាក់នៅស្តង់ដារ ការងារអន្តរជាតិ។ ទោះបីជាមានឧបសគ្គនេះក៏ដោយ ពលករនេសាទកម្ពុជា និងមីយ៉ាន់ម៉ា បាននិងកំពុងរៀបចំបង្កើតបណ្តាញសិទ្ធិពលករនេសាទ (FRN) នៅទូទាំងកំពង់ផែថៃមួយចំនួន ដោយទទួលបានការគាំទ្រពី សហព័ន្ធពលករដឹកជញ្ជូនអន្តរជាតិ (ITF)។ នៅឆ្នាំ ២០២០ បណ្តាញ សិទ្ធិពលករនេសាទ (FRN) បានចូលរួមជាមួយម្ចាស់កំពង់ផែនានា ដើម្បី ធ្វើការចរចាលើកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីសុខភាព និងសុវត្ថិភាព ដែលរួមមាន ការផ្តល់ថ្នាំសង្កូវ និងការរៀបចំឱ្យមានប្រអប់ជួយសង្គ្រោះបឋមនៅលើ កំពង់ផែ ការបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីសុវត្ថិភាពដល់នាវិក ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ ការពារសុវត្ថិភាពផ្ទាល់ខ្លួនចាំបាច់ ការឈប់សម្រាកដោយជំងឺដែលទទួល បានប្រាក់ឈ្នួល និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវឱ្យកំពង់ផែបើកត្រឡប់ទៅច្រាំងវិញ ភ្លាមៗសម្រាប់ការព្យាបាលពលករនេសាទដែលមានរបួស ឬជំងឺធ្ងន់ធ្ងរ។ ភាគច្រើននៃបទប្បញ្ញត្តិនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងសមូហភាពគឺមានលក្ខណៈ ទូលំទូលាយ ប៉ុន្តែភាគច្រើនមិនមានលក្ខខណ្ឌទាំងនេះចែងឱ្យអនុវត្តនៅ ក្នុងច្បាប់នៃប្រទេសថៃនោះទេ។ យ៉ាងណាក៏ដោយ កិច្ចព្រមព្រៀងបាន ផ្តល់នូវទិដ្ឋភាពចំនួនពីរ គឺ៖ (១) ពួកគេកត់ទុកនូវកិច្ចព្រមព្រៀងចរចា រួមលើកដំបូង ដែលបានសម្រេចជោគជ័យ ដោយពលករនេសាទទេសន្តរ ប្រវេសន៍ក្នុងប្រទេសថៃ និង (២) ពួកគេតម្រូវឱ្យនិយោជក និងពលករ នេសាទដោះស្រាយវិវាទក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងក្នុងរយៈពេល ៣០ ថ្ងៃ¹⁴។

14 បទសម្ភាសន៍ជាមួយនឹង ITF នៅខែមេសា ឆ្នាំ ២០២១។

ចំណុចខ្លះចន្លោះក្នុងការដឹកជញ្ជូនទំនិញនេសាទ

ដូចពលករនេសាទបែបពាណិជ្ជកម្មដែរ ពលករនេសាទសមុទ្រដែលជិះកប៉ាល់ដឹកជញ្ជូនទំនិញ តាមមហាសមុទ្ររបស់ពិភពលោក ក៏ងាយរងគ្រោះដោយសារឥទ្ធិពលនៃរាតត្បាតជំងឺកូវីដ-១៩ដែរ។ ពលករនេសាទសមុទ្រប្រហែល ៤០០,០០០ នាក់នៅទូទាំងពិភពលោក ត្រូវបានជាប់នៅលើទូករបស់ពួកគេអស់ជាច្រើនខែក្នុងពេលតែមួយ ហើយពួកគេក៏គ្រោះថ្នាក់ច្រើននៅលើកប៉ាល់ ហួសពីកិច្ចសន្យាការងាររបស់ពួកគេ។ ការអង្កេតលើពលករនេសាទសមុទ្រ ចំនួន ៩២៦ នាក់ ដោយសហព័ន្ធពលករដឹកជញ្ជូនអន្តរជាតិ (ITF) បានរកឃើញថា មាន ៥៩ ភាគរយនៃពលករនេសាទសមុទ្រត្រូវតែបន្តកិច្ចសន្យាការងាររបស់ពួកគេ ដោយសារតែពួកគេមិនអាចរកនារីកិច្ចសន្យាបាន។ នៅក្នុងការអង្កេតនេះដែរ ពលករនេសាទសមុទ្រ ចំនួន ២៦ ភាគរយបាននៅលើកប៉ាល់របស់ពួកគេ យូរជាងរយៈពេលអតិបរមា ១១ ខែ ដែលបានអនុញ្ញាតក្រោមសន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិ ដោយអ្នកខ្លះបានជិះទូករហូតដល់ ១៨ ខែ (McDonald ឆ្នាំ២០២០)។

ហើយដូចពលករនេសាទដែរ អ្នកធ្វើការនិងដើរសមុទ្រជាច្រើន គឺជាជនទេសន្តប្រវេសន៍ដែលមកពីប្រទេសហ្វីលីពីន ឥណ្ឌា សហព័ន្ធរុស្ស៊ី និងប្រទេសចិន ដើម្បីធ្វើការនៅលើកប៉ាល់ដែលមានទង់ជាតិបរទេស។ ការហាមមិនឱ្យធ្វើការហោះហើរ មានន័យថា ពលករនេសាទសមុទ្រដែលអាចចុះពីកប៉ាល់បាន ជារឿយៗត្រូវជាប់គាំងនៅក្នុងកំពង់ផែរបស់ប្រទេសនោះ (Northam ឆ្នាំ២០២១)។

អ្នកធ្វើការនិងដើរសមុទ្រ បានធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងចរចាជាសកល តាមរយៈសហជីពរបស់ពួកគេ គឺសហព័ន្ធពលករដឹកជញ្ជូនអន្តរជាតិ (ITF)។ អ្នកតំណាងពីសហព័ន្ធពលករដឹកជញ្ជូនអន្តរជាតិ (ITF) បានប្រាប់ឱ្យដឹងថា កិច្ចសន្យាជាមួយក្រុមហ៊ុនដឹកជញ្ជូនរបស់ដាណឺម៉ាក Maersk នៅដើមខែនៃជំងឺរាតត្បាត បានបណ្តាលឱ្យមានការកំណត់ស្តង់ដារការងារអប្បបរមាសម្រាប់ពលករនេសាទសមុទ្រនៅលើកប៉ាល់របស់ Maersk ទាំង អស់។ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះរួមមានការស្នាក់នៅសណ្ឋាគារសម្រាប់ពលករនេសាទសមុទ្រដែលបានដាក់ឱ្យធ្វើចត្តាឡីស័ក ក៏ដូចជាការហោះហើរ និងការផ្ទេរកប៉ាល់ (Coyne ឆ្នាំ២០២១)។ ស្តង់ដារការងារអប្បបរមាសម្រាប់ពលករនេសាទសមុទ្រ ក៏ស្ថិតនៅក្រោមអនុសញ្ញាការងារដែនសមុទ្រឆ្នាំ ២០០៦ របស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ (ILO) ដែលត្រូវបានធ្វើវិសោធនកម្ម (MLC, ឆ្នាំ២០០៦) ដែលត្រូវបានផ្តល់សេចក្តីសន្យាដោយប្រទេសសមាជិកចំនួន ៩៧ រួមទាំងប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី ជប៉ុន សាធារណរដ្ឋកូរ៉េ ថៃ និងវៀតណាមផងដែរ។

ខណៈពេលដែលកម្លាំងពលកម្មក្នុងវិស័យនេសាទក្នុងពិភពលោក មានទំហំធំជាងកម្លាំងដឹកជញ្ជូនប្រហែល ២០ ដង ពលករនេសាទ¹ មិនត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយកិច្ចព្រមព្រៀងជាសកល ដែលចង់ធ្លាក់ជាមួយម្ចាស់កប៉ាល់ អ្នកទិញ និងអ្នកលក់រាយនោះទេ។ វិសមភាពនេះអាចទាក់ទងនឹងអង្គការកម្រិតខ្ពស់ និងសកម្មភាពដោយឧស្សាហកម្មដឹកជញ្ជូន និងដោយអង្គការពលករ ដែលតាមរយៈសភាដឹកជញ្ជូនអន្តរជាតិ (ICS) និងសហព័ន្ធពលករដឹកជញ្ជូនអន្តរជាតិ (ITF) បានបង្កើតឧបករណ៍ជាច្រើនសម្រាប់អភិបាលកិច្ចការងារ និងរក្សាការសន្តិសុខសង្គមឱ្យប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ ឧស្សាហកម្មនេសាទបែបពាណិជ្ជកម្មជាសកល មានភាពខ្វះខាតខាងការរៀបចំរបស់ម្ចាស់កប៉ាល់នេសាទអន្តរជាតិ ដែលមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នានឹងសភាដឹកជញ្ជូនអន្តរជាតិ (ICS) ។

ដូចដែលបានលើកឡើងខាងលើ MLC, ឆ្នាំ២០០៦ ត្រូវបានផ្តល់សេចក្តីសន្យាដោយប្រទេសចំនួន ៩៧ ខណៈពេលដែលការឆ្លើយតបនឹងស្តង់ដារការងារអន្តរជាតិសម្រាប់ការងារនេសាទ ដែលមានអនុសញ្ញាស្តីពីការងារនេសាទឆ្នាំ ២០០៧ (លេខ ១៨៨) ទើបតែមានការផ្តល់សេចក្តីសន្យាចំនួន ១៩ប្រទេសប៉ុណ្ណោះ។ ក្នុងចំណោមប្រទេសដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ប្រទេសថៃគឺជាប្រទេសតែមួយគត់ដែលបានផ្តល់សេចក្តីសន្យាចំនួន ១៩ប្រទេសនេះ ដោយបានអនុម័តនៅឆ្នាំ ២០១៩ បន្ទាប់ពីយុទ្ធនាការរួមគ្នាដោយសហភាពអឺរ៉ុប និងអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ (ILO) ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការរំលោភបំពានការងារនៅក្នុងឧស្សាហកម្មនេសាទរបស់ខ្លួន។

វិសមភាពនេះមានច្រើនជាងអ្វីដែលចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញារបស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ (ILO) ឧបករណ៍អភិបាលកិច្ចជាសកល និងការចរចាដើម្បីដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងការពិភាក្សាអំពីគោលនយោបាយ បទប្បញ្ញត្តិសាធារណៈ និងឯកជន ការយកចិត្តទុកដាក់ពីប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងការស្រាវជ្រាវ។ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការរាតត្បាតជំងឺកូវីដ-១៩ គម្លាតនេះត្រូវការមានការយកចិត្តទុកដាក់ និងការវិនិយោគឱ្យបានកាន់តែច្រើនពីអ្នករៀបចំគោលនយោបាយ និងទីភ្នាក់ងារពហុភាគីសម្រាប់ការដឹកជញ្ជូនទំនិញតាមសមុទ្រ។ ការងារក្នុងបញ្ហានេសាទ ហាក់ដូចជាត្រូវបានគេទាញបញ្ចូលទៅក្នុងការងារពាក់ព័ន្ធនិងកប៉ាល់ដឹកទំនិញ។ ឯកសារណែនាំស្តីពី “ការលើកកម្ពស់ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនូវវិធានការសុខភាពក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងជំងឺកូវីដ-១៩ លើកប៉ាល់ដឹកទំនិញ និងនាវានេសាទ” ដោយអង្គការសុខភាពពិភពលោក ដែលទទួលបានជាគូបូលពីអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ (ILO) និងអង្គការដែនសមុទ្រអន្តរជាតិ បានបញ្ចូលការណែនាំសម្រាប់កប៉ាល់នេសាទ ក៏ដូចជាការដឹកជញ្ជូនទំនិញផងដែរ (WHO ឆ្នាំ ២០២០)។ ការនេសាទជូនកាលត្រូវបានកាត់បន្ថយទាំងស្រុង ឧទាហរណ៍ដូចជានៅក្នុងអត្ថបទឆ្នាំ ២០២០ របស់អង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីហានិភ័យសិទ្ធិមនុស្សនៅដែនសមុទ្រ និងវិបត្តិនៃការផ្លាស់ប្តូរនារីក្នុងស្ថានភាពជំងឺកូវីដ-១៩ ដែលមិនបានលើកពីការនេសាទនោះទេ (United Nations Global Compact et al. ឆ្នាំ២០២១)។

1 សភាដឹកជញ្ជូនអន្តរជាតិ (ICS) (ឆ្នាំ២០២១) បានប៉ាន់ប្រមាណថា ក្នុងឆ្នាំ ២០២១ មានពលករនេសាទសមុទ្រចំនួន ១.៨៩ លាននាក់នៅក្នុងកម្លាំងពលកម្មពិភពលោក។ FAO (ឆ្នាំ២០២០) បានប៉ាន់ប្រមាណថា ក្នុងឆ្នាំ ២០២០ មានពលករ ៣៩ លាននាក់ ដែលធ្វើការនៅក្នុងឧស្សាហកម្មនេសាទក្នុងពិភពលោក។

ការធ្លាក់ចុះនៃប្រាក់ចំណូល និងការបាត់បង់ប្រាក់ឈ្នួល ក្នុងអំឡុងពេលនៃជំងឺរាតត្បាត

ការធ្លាក់ចុះនៃប្រាក់ចំណូល និងការបាត់បង់ការងារ/មុខរបរ ដែលបណ្តាលមកពីការថយចុះនៃសកម្មភាពនេសាទ គឺជាបញ្ហាដ៏បន្ទាន់បំផុតមួយសម្រាប់ពលករនេសាទ នៅឆ្នាំ ២០២០។ ស្របពេលដែលមានការកែលម្អលើការទូទាត់ប្រាក់ឈ្នួល តំណាងសហជីពម្នាក់នៅប្រទេសថៃបាន

កត់សម្គាល់ឃើញថា ម្ចាស់កប៉ាល់មួយចំនួនបានផ្តល់ភាគរយនៃការប្រមូលផលនេសាទកាន់តែច្រើន ឱ្យទៅពលករនេសាទ កត្តានេះគឺមកពីមានការកើនឡើងនៃបន្ទុកការងារនៅលើកប៉ាល់ ដែលមិនមាននារីគ្រប់គ្រាន់¹⁵។

ការធ្វើអង្កេតពីអ្នកតស៊ូមតិដើម្បីពលករទេសន្តប្រវេសន៍នៅក្នុងប្រទេសថៃ ដែលត្រូវបានធ្វើឡើងដោយអង្គការអន្តរជាតិទេសន្តប្រវេសន៍ (IOM) នៅក្នុង ខែតុលា ឆ្នាំ ២០២០ បានចាត់ថ្នាក់ការធ្លាក់ចុះនៃប្រាក់ចំណូល

និងការបាត់បង់ការងារថា ជាក្តីបារម្ភនាំមុខគេ ប៉ុន្តែមិនមានទិន្នន័យជាក់លាក់ណាមួយបង្ហាញពីការនេសាទនោះទេ។ ពលករនៅក្នុងឧស្សាហកម្មដទៃទៀតដែលទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលទាប នៅតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ ដែលទទួលរងផលប៉ះពាល់ពីជំងឺរាតត្បាត បានរាយការណ៍ពីការថយចុះគួរឱ្យកត់សម្គាល់នៃប្រាក់ចំណូល ការបាត់បង់ការងារ និងក្នុងករណីខ្លះកើតមានភាពអត់ឃ្លាន ឬអសន្តិសុខស្បៀងអាហារ¹⁶។

ការថយចុះនៃប្រាក់ឈ្នួលនិងប្រាក់ចំណូលរបស់ពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍ពិតជាមានផលប៉ះពាល់ដោយប្រយោលទៅលើគ្រួសាររបស់ពួកគេដែលរស់នៅក្នុងប្រទេសកំណើត។ បើប្រៀបធៀបនឹងការធ្វើប្រាក់របស់ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ រាប់ទាំងពលករនេសាទផងដែរ គិតជាភាគរយនៃផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប (GDP) ក្នុងឆ្នាំ ២០១៩ ដល់ឆ្នាំ ២០២០ របាយការណ៍របស់ធនាគារពិភពលោកបានបង្ហាញពីការថយចុះនៃការធ្វើប្រាក់ចំនួន ១.៦ ភាគរយ នៅទូទាំងពិភពលោក។ ក្នុងចំណោមប្រទេសដើមកំណើតរបស់ពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍នៅក្នុងអត្ថបទនេះ ការធ្វើប្រាក់ទៅកាន់ប្រទេសមីយ៉ាន់ម៉ា បានធ្លាក់ចុះពី ៤.៣ភាគរយ ទៅ ២.៨ ភាគរយនៃផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប (GDP)។ ការធ្វើប្រាក់ទៅប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី បានថយចុះពី ១.០ ភាគរយ ទៅ ០.៩ ភាគរយ នៃផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប (GDP) ហើយការធ្វើប្រាក់ទៅប្រទេសហ្វីលីពីនបានថយចុះពី ៩.៩ ភាគរយ ទៅ ៩.៦ ភាគរយ នៃផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប (GDP)។ ចំណែកការធ្វើប្រាក់របស់ប្រទេសកម្ពុជាបានធ្លាក់ចុះពី ៥.៩ ទៅ ៤.៩ ភាគរយនៃផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប (GDP) (ធនាគារពិភពលោក, n.d.)។

ដោយមានការបិទច្រកទ្វារព្រំដែន និងការរឹតបន្តឹងលើការធ្វើដំណើរភ្លាមៗ ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ជាច្រើនបានរាយការណ៍ពីការបាត់បង់ប្រាក់ឈ្នួលរបស់ពួកគេ ដោយសារនិយោជកបានឆ្លៀតឱកាសកេងកម្រយោជន៍ពីពួកគេដែលស្ថិតក្នុងស្ថានភាពបែបប្រថុយប្រថានខ្ពស់។ អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ (ILO) បានធ្វើការអង្កេតពីពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ ចំនួន ៣០៩ នាក់ ដែលធ្វើការនៅតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ក្នុងខែមីនា និងខែមេសា ឆ្នាំ២០២១ តាមរយៈការសម្ភាសបានឱ្យដឹងថា ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ធ្លាប់បានជួបប្រទះ “ការពន្យារពេល ការកាត់បន្ថយ ឬការមិនបើកប្រាក់ឈ្នួល” បន្ថែមពីលើការបញ្ចប់កិច្ចសន្យាការងារភ្លាមៗ (ILO ឆ្នាំ២០២០c)។ ចំពោះពលករដែលរើលក្រឡប់មកផ្ទះវិញ ដំណើរការត្រូវបានធ្វើឡើងក្នុងសភាពប្រញាប់ប្រញាល់ ព្រោះខ្លាចមានការចាប់ខ្លួន ការបិទច្រកទ្វារព្រំដែន និងការបាត់បង់ការងារ។ ដូចនេះហើយ ពលករដែលមិនបានទទួលប្រាក់ឈ្នួលបានពេញលេញបានប្រាប់ថា ពួកគេមិនមានវិធីសាស្ត្រណាមួយ ដើម្បីទាមទារប្រាក់ឈ្នួលដែលបាត់បង់នោះមកវិញបានទេ ដោយសារពួកគេត្រូវចាកចេញភ្លាមៗ និងគ្មានមធ្យោបាយដើម្បីទាក់ទងជាមួយនិយោជក។

ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ ដែលបានបន្តការស្នាក់នៅក្នុងប្រទេសគោលដៅ ក៏ធ្លាប់ជួបប្រទះនិងការកាត់ប្រាក់ឈ្នួល ដោយគ្មានការពន្យល់ពីមូលហេតុច្បាស់លាស់ផងដែរ។ ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍នៅពេងចក្រក្នុងប្រទេសថៃ បានរៀបរាប់ប្រាប់ថា ប្រាក់ឈ្នួលសម្រាប់ការធ្វើការងាររយៈពេល ១៣ ថ្ងៃ ត្រូវបានកាត់ពី ៧,៥០០ បាត (២៣៤ ដុល្លារអាមេរិក) មកនៅត្រឹម ៣,៥០០ បាត (១០៩ ដុល្លារអាមេរិក) ដែលនេះកាត់លើស ៥០ ភាគរយនៃប្រាក់ឈ្នួលសរុប (ILO ២០២០c)។ លើសពីនេះទៀត ពលករខ្លះដែលបន្តការស្នាក់នៅត្រូវបានបង្ខំឱ្យធ្វើដូច្នោះ។ ពីការធ្វើការនៅឧស្សាហកម្មនេសាទ រហូតមកធ្វើការនៅឧស្សាហកម្មធ្វើការងារតាមផ្ទះ ពលករទាំងនេះបានពិពណ៌នាថា មិនអាចទៅផ្ទះបានទេ ដោយសារលិខិតឆ្លងដែន និងឯកសារស្របច្បាប់របស់ពួកគេ ត្រូវបាននិយោជករក្សាទុក។ ដោយជាប់គាំងនៅក្នុងប្រទេសគោលដៅ ពលករទាំងនេះពឹងផ្អែកទាំងស្រុង ទៅលើនិយោជកបច្ចុប្បន្នរបស់ពួកគេ ក្នុងការរកប្រកបចំណូល និងរៀបចំស្ថានភាពស្របច្បាប់ឱ្យពួកគេ។ ពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍ម្នាក់នៅប្រទេសថៃ

បានរៀបរាប់ឱ្យដឹងថា គាត់ធ្លាប់ទទួលបានប្រាក់ឈ្នួល ១០០ បាត (៣ ដុល្លារ) ក្នុងមួយថ្ងៃ ដែលនេះមានអត្រាតិចជាងប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមាប្រចាំថ្ងៃស្របតាមច្បាប់កំណត់ ប៉ុន្តែដោយសារនិយោជកបានរក្សាទុកឯកសារអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណរបស់គាត់ គាត់ចាំបាច់ត្រូវតែទទួលយកប្រាក់ឈ្នួលទាំងនេះ ហើយបន្តធ្វើការតទៅទៀត (ILO ឆ្នាំ២០២០c)។

ការគាំពារសុខភាព និងសុវត្ថិភាព មិនមែនជារោងទឹក

ការនេសាទត្រូវបានគេទទួលស្គាល់ថា ជាមុខរបរដែលមានគ្រោះថ្នាក់ប៉ុន្តែកន្លែងស្នាក់នៅលើកប៉ាល់កាតច្រើនដែលត្រូវបានបិទជិតលើ ខ្វះគ្រឿងផ្គត់ផ្គង់ជាប្រចាំ រួមទាំងខ្វះឧបករណ៍ការពារសុវត្ថិភាពផ្ទាល់ខ្លួនចាំបាច់ (PPE) និងមិនទទួលបានការថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រជាបណ្តោះអាសន្នក្នុងអំឡុងពេលជំងឺរាតត្បាតដែលរីករាលដាលតាមខ្យល់អាកាស បានបង្កើនហានិភ័យខ្ពស់ដល់ពលករនេសាទយ៉ាងច្រើន (Siamhan និង Trirath ២០២០)។

ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយដែលរាយការណ៍អំពីស្ថានភាពលំបាករបស់នារីកនេសាទ ដែលជាប់គាំងនៅលើកប៉ាល់ បានបង្ហាញពីផលប៉ះពាល់នៃវិធានការប្រកាសភាពអាសន្នរបស់រដ្ឋាភិបាល និងវិធានការរបស់និយោជកចំពោះពលករនេសាទ។ នារីដែលជាប់គាំងនៅលើកប៉ាល់ដែលមានទង់ជាតិប្រទេសប៉ាណាម៉ា ដែលបានពិពណ៌នាខាងលើ ក៏ត្រូវបានគេរាយការណ៍ឱ្យដឹងដែរថា ៖

ពួកគេដេកនៅលើឥដ្ឋក្នុងបន្ទប់បោកកក់ និងនៅក្រោមតុ ដែលមើលទៅដូចជាផ្ទះបាយ។ ពួកគេចម្អិនអាហារដែលពួកគេមានដឹកតូច នៅក្នុងកំស្សីទឹក។ ពលករនេសាទ [Anthony] Medina ដែលមានក្តីបារម្ភពីជោគវាសនារបស់សមាជិកនារី និងក្រុមគ្រួសាររបស់ពួកគេ ក្នុងការរើលក្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ដែលក្រុមគ្រួសាររបស់ពួកគេពឹងផ្អែកលើប្រាក់ខែរបស់ពួកគេ បាននិយាយថា “យើងគ្មានទឹកចម្រោះសម្រាប់ប្រើទៀតទេ។ យើងដាំទឹកដែលចេញពីក្នុងកប៉ាល់ ប៉ុន្តែមានពណ៌ត្នោត និងច្រេះ ហើយមានរសជាតិមិនល្អនោះទេ”។ កិច្ចសន្យាការងាររបស់ពួកគេ ត្រូវបានបញ្ចប់នៅក្នុងខែវិច្ឆិកា ហើយពួកគេមិនប្រាក់ដិតទេ ថាតើពួកគេនឹងទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលសម្រាប់ការងារ នៅពេលពួកគេត្រូវបានដាក់ឱ្យធ្វើចត្តាឡីស័កនៅលើសមុទ្រដៃប្រទេស។ ស្ថានភាពស៊ីលីហ្វីលីពីនប្រចាំទីក្រុង Xiamen នៃប្រទេសចិនបានបញ្ជូនគ្រឿងផ្គត់ផ្គង់ឱ្យទៅដល់នារីក ប៉ុន្តែ មានការលំបាកក្នុងការដឹកជញ្ជូនដើម្បីបញ្ជូនគ្រឿងផ្គត់ផ្គង់ឱ្យបានជាប្រចាំ (Santos ឆ្នាំ ២០២០)។

នៅប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី កាលពីខែឧសភា ឆ្នាំ ២០២០ មានវីដេអូមួយដែលបានបង្ហាញពីពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍ឥណ្ឌូនេស៊ីចំនួន ពីរនាក់បានស្លាប់នៅលើកប៉ាល់ដែលមានទង់ជាតិចិន បានបង្ខំឱ្យផ្ទុះការខឹងសម្បារយ៉ាងខ្លាំងកើតឡើង។ វីដេអូនោះបានបង្ហាញពីសាកសពរបស់ពលករត្រូវបានគេបោះចូលទៅក្នុងមហាសមុទ្រ (Wijaya និង Henschke ឆ្នាំ២០២០)។ ៣ខែក្រោយមក ក្នុងខែសីហា ឆ្នាំ ២០២០ អ្នកកាសែតស៊ើបអង្កេតបានរកឃើញថាសមាជិកនារីជនជាតិឥណ្ឌូនេស៊ីចំនួនពីរនាក់ផ្សេងទៀត បានស្លាប់នៅលើកប៉ាល់ ដែលគ្រប់គ្រងដោយម្ចាស់តែមួយ គឺ Dalian Ocean Fishing របស់ប្រទេសចិន (Gokkon និង Jacobson ឆ្នាំ២០២០)។ កប៉ាល់នេះត្រូវបានចាប់បានពីបទធ្វើប្រតិបត្តិការដោយខុសច្បាប់នៅក្នុងដែនទឹកសាធារណរដ្ឋកូរ៉េ ហើយបានស្ថិតនៅក្នុងការស៊ើបអង្កេតរបស់ APIL/EJF ដែលបានលើកឡើងខាងលើ (Putri ២០២០)។ ជាការឆ្លើយតបទៅនឹងសោកនាជកម្មនេះ រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេសឥណ្ឌូនេស៊ី បានលើកឡើងថា រដ្ឋាភិបាលឥណ្ឌូនេស៊ី និងចិន នឹងបង្កើតការស៊ើបអង្កេតរួមគ្នាមួយទៅលើក្រុមហ៊ុនដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះការស្លាប់ និងការរំលោភបំពាននេះ (Gibson ឆ្នាំ២០២០) និងពលករនេសាទឥណ្ឌូនេស៊ី ចំនួន ៨៨នាក់ត្រូវបានគេធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ចេញពីកប៉ាល់ Dalian Ocean Fishing

16 សូមមើលឧទាហរណ៍ សមាគមសិទ្ធិពលករ ភាពអត់ឃ្លានក្នុងខ្សែសង្វាក់ផ្គត់ផ្គង់សម្លៀកបំពាក់ ៖ បេកគំហើញនៃការអង្កេតស្តីពីការទទួលបានអាហារបុគ្គលរបស់ពលករក្នុងអំឡុងពេលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ នៅឆ្នាំ ២០២០។

(Gokkon ឆ្នាំ២០២០) ។

នៅសាធារណរដ្ឋកូរ៉េ រដ្ឋាភិបាលបានតម្រូវឱ្យជនបរទេសទាំងអស់ត្រូវធ្លាក់កាត់ការធ្វើតេស្តរកមេរោគកូវីដ-១៩ ជាប្រចាំនៅក្នុងខែមីនា ឆ្នាំ២០២១ ហើយបានជំរុញឱ្យពលករបរទេសដែលទិដ្ឋាការបានផុតកំណត់ហើយ អាចមិនត្រូវបានធ្វើតេស្ត ដើម្បីបញ្ជូនទៅកាន់របបសុខភាព ដោយបញ្ជាក់ថា អត្តសញ្ញាណរបស់ពួកគេនឹងមិនត្រូវបានបង្ហាញទេ (Choon ឆ្នាំ២០២១)។ ដូចនៅក្នុងប្រទេសថៃ សិង្ហបុរី និងកន្លែងផ្សេងទៀតនៅក្នុងតំបន់ ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ដែលទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលទាប ប្រឈមនឹងហានិភ័យខ្ពស់ក្នុងការឆ្លងមេរោគ ហើយត្រូវទទួលបានការថែទាំវិជ្ជមានយ៉ាងតឹងរឹង។ គោលនយោបាយ នេះត្រូវបានទទួលរងការរិះគន់ពីសហគមន៍ការទូត ដោយឯកអគ្គរដ្ឋទូតអង់គ្លេសប្រចាំនៅសាធារណរដ្ឋកូរ៉េ បានអះអាងថា គោលនយោបាយនេះគឺមានការរើសអើង (Kim ឆ្នាំ២០២១) ។

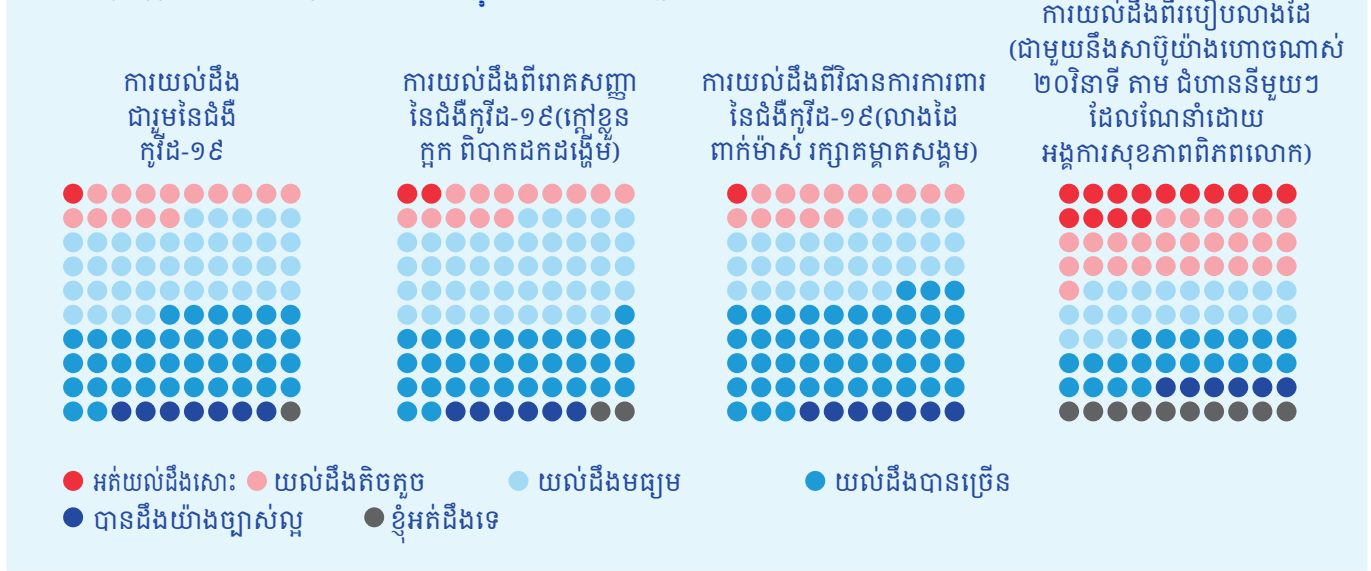
ពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍ នៅលើកប៉ាល់នៃ តៃវ៉ាន់ (ប្រទេសចិន) ប្រឈមនឹងការរារាំងខាងផ្លូវច្បាប់ ក្នុងការទទួលបានការធ្វើតេស្តរកមេរោគកូវីដ-១៩ និងឧបករណ៍ការពារសុវត្ថិភាពផ្ទាល់ខ្លួនចាំបាច់ (PPE) ដែលរដ្ឋាភិបាលបានផ្តល់សម្រាប់ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ ដែលមានប័ណ្ណធានារ៉ាប់រងសុខភាពជាតិ (NHI) ។ ប្រសិនបើគ្មានប័ណ្ណនេះទេ ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ដែលទើបទៅដល់ថ្មី ជនទេសន្តរប្រវេសន៍មិនទៀងទាត់ ពលករដែលមានតួនាទីជាក់លាក់ និងពលករនេសាទនៅលើកប៉ាល់ដែលចុះនេសាទក្នុងដែននេសាទសមុទ្រក្រៅស្រុក ត្រូវបានដកចេញពីវិធានការសុខភាពសាធារណៈជាមូលដ្ឋាន រួមទាំងការទទួលបានម៉ាស់ការពារសម្រាប់ប្រើផងដែរ (HRWG ឆ្នាំ២០២០)។ ពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍នៅក្នុងឧស្សាហកម្មនេសាទឆ្នេរសមុទ្រ គួរតែត្រូវបានចុះឈ្មោះនៅក្នុងការធានារ៉ាប់រងសុខភាពសាធារណៈដោយនិយោជក ប៉ុន្តែ នៅក្នុងខែមេសា ឆ្នាំ២០២០ យានកំកុងត្រូល (Control Yuan) ដែលជាទីភ្នាក់ងារសវនកម្មរបស់រដ្ឋាភិបាល បានរកឃើញថាមានពាក់កណ្តាលនៃកម្លាំងពលកម្មរបស់ឧស្សាហកម្មនេសាទឆ្នេរសមុទ្រ មិនត្រូវបានចុះឈ្មោះនៅក្នុងការធានារ៉ាប់រងសាធារណៈនោះទេ (Chiang and Rogovin ឆ្នាំ២០២០)។ ចំពោះអ្នកដែលបានចុះឈ្មោះរួចហើយ ពួកគេជាច្រើននាក់បានរៀបរាប់ប្រាប់ថា ពួកគេមិនអាចទៅមន្ទីរពេទ្យបានទេ ព្រោះនិយោជកមិនអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេ

មានពេលសម្រាកពីការងារនោះទេ។ ពលករនេសាទដែលចុះនេសាទក្នុងដែននេសាទសមុទ្រក្រៅស្រុកមិនមានសិទ្ធិទទួលបានប័ណ្ណធានារ៉ាប់រងសុខភាពជាតិ (NHI) នេះទេដោយសារពួកគេមិនបានចុះឈ្មោះនៅក្នុងការធានារ៉ាប់រងសាធារណៈដែលកត្តានេះបានទុកឱ្យពលករទាំងនេះនៅក្រៅលក្ខខណ្ឌតម្រូវឱ្យមានឧបករណ៍ការពារសុវត្ថិភាពផ្ទាល់ខ្លួនចាំបាច់ (PPE) ។ ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍មិនទៀងទាត់ ក៏ប្រឈមនឹងការលំបាកក្នុងការធ្វើតេស្តផងដែរ ដោយសាររដ្ឋាភិបាលទាមទារឱ្យមានកស្មតាងបញ្ជាក់ពីសញ្ជាតិ ដើម្បីទទួលបានការធ្វើតេស្តរកមេរោគកូវីដ-១៩ ដោយឥតគិតថ្លៃ (Aspinwall ឆ្នាំ២០២១) ។

នៅប្រទេសថៃ អង្គការអន្តរជាតិទេសន្តរប្រវេសន៍(IOM) បានធ្វើការវាយតម្លៃបែបហ្វែស៊ីអ៊ីលីផលប៉ះពាល់ និងការយល់ដឹងអំពីជំងឺកូវីដ-១៩ ក្នុងចំណោមពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ ក្នុងខែមេសា ឆ្នាំ ២០២០ ដែលបានរកឃើញថា ការយល់ដឹងអំពីរោគសញ្ញា និងអនាម័យ គឺមានកម្រិតខ្ពស់(IOM ឆ្នាំ២០២០e សូមមើលរូបភាពទី ៣ ខាងក្រោម)។ ការវាយតម្លៃថ្នាក់តំបន់របស់អង្គការ អន្តរជាតិខាងការងារ (ILO) ក្នុងខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០២០ បានរកឃើញលទ្ធផលស្រដៀងគ្នា ទាក់ទងនឹងកម្រិតនៃការយល់ដឹងអំពីជំងឺកូវីដ-១៩ ប៉ុន្តែ មាន ៥៧ ភាគរយ នៃ ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍នៅក្នុងប្រទេសថៃ បានរាយការណ៍ថា មិនមានឧបករណ៍ការពារសុវត្ថិភាពផ្ទាល់ខ្លួនចាំបាច់ (PPE) គ្រប់គ្រាន់ ព្រមទាំងលទ្ធភាពទទួលបានការធ្វើតេស្ត និងការព្យាបាលនៅមានកម្រិតនៅឡើយ (ILO ឆ្នាំ២០២០b) ។

ការធ្វើការងារលើសម៉ោងនៅលើកប៉ាល់នេសាទពាណិជ្ជកម្ម គឺជាការអនុវត្តជាធម្មតាទៅហើយ មួយផ្នែក គឺដោយសារតែធម្មជាតិនៃការនេសាទនិងចលនារបស់ត្រី។ ប៉ុន្តែការកាត់បន្ថយចំនួននារីកនៅលើកប៉ាល់ថៃដែលមិនមានមនុស្សច្រើន បានធ្វើឱ្យស្ថានភាពគ្រោះថ្នាក់កាន់តែមានសភាពអាក្រក់ឡើងៗ។ បន្ទាប់ពីមានភាពប្រសើរឡើងក្នុងការគ្រប់គ្រងចំនួនម៉ោងការងារ នៅក្នុងអំឡុងពេលមុនការរាតត្បាតនៃជំងឺកូវីដ-១៩កើតឡើង ពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍ នៅក្នុងប្រទេសថៃ បានរាយការណ៍ឱ្យដឹងម្តងទៀតថា បានធ្វើការ ២០ ម៉ោង ក្នុងមួយថ្ងៃ (ILO ឆ្នាំ២០១៩; បទសម្ភាសន៍ជាមួយ ITF ខែមេសា ឆ្នាំ ២០២១) ។

▶ រូបភាពទី៣៖ កម្រិតនៃការយល់ដឹងរបស់ពលករនេសាទប្រទេសថៃចំពោះវិធានការសុខភាព និងសុវត្ថិភាពនៃជំងឺកូវីដ-១៩ នៅក្នុងប្រទេសថៃ ឆ្នាំ ២០២០

n/a = មិនមានទិន្នន័យ

▶ **គោលនយោបាយនៃការឆ្លើយតប ជំងឺកូវីដ-១៩ និងផលប៉ះពាល់របស់វាលើការងារនេសាទ**

ផ្នែកនេះពិនិត្យមើលពីផលប៉ះពាល់នៃគោលនយោបាយរបស់រដ្ឋាភិបាល ទៅលើពលករនេសាទក្នុងការទប់ស្កាត់ការរីករាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ ដោយផ្ដោតលើទំនាក់ទំនងចំនួនពីរ ដែលប៉ះពាល់ដល់ពលករនេសាទ ទេសន្តរប្រវេសន៍ ជាពិសេស។ ទីមួយ នៅក្នុងប្រទេសនានាដែលបានលើក ឡើងនៅក្នុងអត្ថបទសង្ខេបនេះ ដែលមានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ គោលនយោបាយ ជួយសង្គ្រោះក្នុងពេលវាតត្បាតនៃជំងឺកូវីដ-១៩ របស់រដ្ឋាភិបាល ដែលមាន គោលបំណងជួយដល់ពលករនិយោជិតអត់មានការងារធ្វើ និងពលករ និយោជិតបម្រើសេវាផ្សេងៗ បានមើលរលុង ឬដាច់ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ ចេញគោលនយោបាយ។ ទីពីរ បន្ថែមពីលើការបិទច្រកទ្វារព្រំដែន និងការ បិទខ្ទប់ដែលបានលើកឡើងខាងលើ វិធានការសង្គ្រោះបន្ទាន់ បានធ្វើឱ្យ មានការកែប្រែជាបណ្តោះអាសន្ន ទៅលើច្បាប់អន្តរប្រវេសន៍ និងការពន្យារ ទិដ្ឋាការស្នាក់នៅ និងការងារ។ ជាចុងក្រោយ ផ្នែកនេះលើកពីប្រទេសថៃ ធ្វើជាករណីសិក្សា ដើម្បីពិនិត្យមើលពីវិធានការ និងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែង របស់អ្នកទិញអាហារសមុទ្រក្នុងពិភពលោក និងបទប្បញ្ញត្តិឯកជន ដែល បានចូលរួមជួយកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់នៃជំងឺវាតត្បាតទៅលើពលករ នេសាទនៅក្នុងខ្សែសង្វាក់តម្លៃ ។

ពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍មិនត្រូវបាន ដាក់បញ្ចូលក្នុងកម្មវិធីជួយសង្គ្រោះក្នុងពេល វាតត្បាតនៃជំងឺកូវីដ-១៩

ឧស្សាហកម្មនេសាទជាតិត្រូវបានដាក់បញ្ចូលដោយស្វ័យប្រវត្តិ នៅក្នុង កម្មវិធីជួយសង្គ្រោះរបស់រដ្ឋាភិបាល ប៉ុន្តែពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍ នៅក្នុងឧស្សាហកម្មនេះ ភាគច្រើនណាស់មិនត្រូវបានដាក់បញ្ចូលនៅក្នុង កម្មវិធីនយោបាយទាំងនោះទេ ទោះបីពួកគេមានស្ថានភាពនៃការធ្វើទេសន្តរ ប្រវេសន៍បែបណាក៏ដោយ។ គួយដាក់ស្នែង អ្នកនេសាទដែលធ្វើក្នុង ទ្រង់ទ្រាយតូចនៅក្នុងប្រទេសហ្វីលីពីន និងនៅក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេ បានទទួលជំនួយពីរដ្ឋាភិបាលគោលដៅ។ ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយបានរាយការណ៍ ពីការមិនពេញចិត្តយ៉ាងលម្អិតអំពីលក្ខខណ្ឌតម្រូវ និងលំហូរនៃមូលនិធិក្នុង ការគាំទ្រពលករនេសាទហ្វីលីពីន (Coro ឆ្នាំ២០២០) ។

ប៉ុន្តែប្រជាជនហ្វីលីពីន (និងប្រជាជនដទៃទៀត) ដែលធ្វើការជាពលករ នេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍ នៅក្នុងសាធារណរដ្ឋកូរ៉េ ភាគច្រើនណាស់ មិន ត្រូវបានបញ្ចូលក្នុងកម្មវិធីជួយសង្គ្រោះរបស់រដ្ឋាភិបាលកូរ៉េ។ ក្នុងខែឧសភា ឆ្នាំ ២០២០ រដ្ឋាភិបាលនេះបានចែកជូនថវិកាជួយសង្គ្រោះសម្រាប់ជំងឺ កូវីដ-១៩ ចំនួន១លានរ៉ូន (៩០០ ដុល្លារអាមេរិក) ដល់ម្ចាស់ផ្ទះ ប៉ុន្តែផល បរទេសមិនមានសិទ្ធិទទួលបានថវិកានេះទេ លុះត្រាតែពួកគេរៀបការ ជាមួយពលរដ្ឋសញ្ជាតិកូរ៉េ ឬកាន់ទិដ្ឋាការស្នាក់នៅអចិន្ត្រៃយ៍ (Ock ឆ្នាំ ២០២០a)។ ពលករនេសាទហ្វីលីពីនដែលធ្វើការនៅក្រៅប្រទេស មាន សិទ្ធិទទួលបានការគាំទ្រថវិកាក្នុងអំឡុងពេលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ ពីរដ្ឋាភិបាល ហ្វីលីពីន លុះត្រាតែពួកគេមិនទទួលបានការគាំទ្រណាមួយពីប្រទេស គោលដៅដែលពួកគេស្ថិតនៅ។

កម្មវិធីជួយសង្គ្រោះ ក្នុងអំឡុងពេលនៃជំងឺកូវីដ-១៩របស់តៃវ៉ាន់ (ប្រទេស ចិន) បានផ្តល់ជាបណ្តុំកុប៉ូងជូនដល់គ្រប់ប្រជាពលរដ្ឋទាំងអស់មិនថាជាជន បរទេសដែលរៀបការជាមួយប្រជាជនតៃវ៉ាន់ ឬជនបរទេសដែលកាន់លិខិត ឆ្លងដែនប្រទេសណានោះទេ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏កម្មវិធីនេះនៅ តែមិនបានរាប់បញ្ចូលជនបរទេសទាំងអស់ដទៃទៀត ដោយបានទុកឱ្យ ពលករ ទេសន្តរប្រវេសន៍ដ៏ច្រើនសន្លឹកសន្លាប់មិនទទួលបានការគាំទ្រផ្នែក ហិរញ្ញវត្ថុក្នុងអំឡុងពេលនៃជំងឺវាតត្បាត (Marschke et al. ឆ្នាំ២០២០) ។

ទោះបីជាប្រទេសថៃ មានការបែកខ្ញែកគ្នា ប៉ុន្តែប្រទេសនេះមានប្រព័ន្ធ សន្តិសុខសង្គមដែលមានលក្ខណៈ ទូលំទូលាយសម្រាប់ពលករទេសន្តរ ប្រវេសន៍ ដោយបានដាក់បញ្ចូលអត្ថប្រយោជន៍នានាសម្រាប់អ្នកអត់មាន

ការងារធ្វើ។ អង្គការសហប្រជាជាតិ បានប៉ាន់ប្រមាណថា មានជនទេសន្តរ ប្រវេសន៍ស្របច្បាប់ និងមិនទៀងទាត់ចំនួន ៣.៩ លាននាក់នៅក្នុងប្រទេស ថៃ ត្រូវបានដកចេញយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាពពីការបង់ប្រាក់ ជំរុញសេដ្ឋកិច្ច និងអត្ថប្រយោជន៍នានាដែលផ្តល់ដោយរដ្ឋាភិបាលថៃ ដែលត្រូវបានកំណត់ ចំពោះជនជាតិថៃ (Promchertchoo ឆ្នាំ ២០២០; ILO ឆ្នាំ២០២០a; ILO ឆ្នាំ២០២០b; អង្គការសហប្រជាជាតិ ឆ្នាំ ២០១៩)¹⁷។ ពលករ ទេសន្តរប្រវេសន៍មានសិទ្ធិទទួលបានការថែទាំសុខភាព និងការឈប់សម្រាក ឈឺដោយទទួលបានប្រាក់ឈ្នួល នៅក្នុងច្បាប់ប្រទេសថៃ។ ទោះបីជា យ៉ាងណាក៏ដោយ ចំពោះអ្នកដែលធ្វើការក្រៅផ្លូវការ និងអ្នកដែលមិនបាន ដឹងអំពីសិទ្ធិ ឬអ្នកដែលមានការស្នាក់នៅក្នុងការទាក់ទងជាមួយអាជ្ញាធរ គឺមានការលំបាកក្នុងការទទួលបានសិទ្ធិទាំងនេះណាស់ (ILO ឆ្នាំ២០២០a)។ លើសពីនេះទៀត និយោជករបស់ពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍ អាច ជ្រើសរើសដោយស្របច្បាប់មិនប្រើរបបសន្តិសុខសង្គមជាតិ ហើយបែរមក ទិញធានារ៉ាប់រងឯកជនដែលមានតម្លៃស្មើជំនួសវិញ។ ទោះបីយ៉ាង ណាក៏ដោយ នៅក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែង ពលករនេសាទជាច្រើនមិនបាន ទទួលបានការធានារ៉ាប់រងឯកជនគ្រប់គ្រាន់នោះទេ ហើយពួកគេក៏មិនទទួល បានសិទ្ធិនេះនៅក្នុងប្រព័ន្ធជាតិនៃប្រទេសថៃផងដែរ។

ការអង្កេតរបស់គម្រោងកម្មវិធីសិទ្ធិពលករនេសាទអាស៊ីអាគ្នេយ៍ (Ship to Shore Rights) នៃអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ (ILO) នៅឆ្នាំ ២០១៩ លើពលករនេសាទ និងពលករកែច្នៃអាហារសមុទ្ររបស់ប្រទេសថៃ ចំនួន ៤៧០ នាក់ នៅក្នុងឧស្សាហកម្មនេះ បានបង្ហាញថា ខណៈពេលដែល “ពលករ (កែច្នៃ) អាហារសមុទ្រទាំងអស់បានដឹងថាពួកគេទទួលបានសិទ្ធិ ការងារយ៉ាងហោចណាស់មួយ មានពលករនេសាទចំនួន ៤៣ ភាគរយមិន បានដឹងសោះអំពីសិទ្ធិការងារណាមួយ រួមទាំងការទទួលបានការថែទាំ សុខភាព” នៅក្នុងការងារបច្ចុប្បន្នរបស់ពួកគេ” (ILO ឆ្នាំ២០២០e, ២១) ។ ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងចំណុចខ្លះចន្លោះនេះ មានអង្គការជាច្រើនដែលធ្វើការ គាំទ្រដល់ជនទេសន្តរប្រវេសន៍ និងម្ចាស់ជំនួយអន្តរជាតិ រួមទាំងអង្គការ អន្តរជាតិខាងការងារ (ILO) បានធ្វើការផ្តល់សៀវភៅអាហារ ឧបករណ៍ អនាម័យ និងព័ត៌មានអំពីវិធានការសុវត្ថិភាព និងការថែទាំសុខភាពដល់ ពួកគេ (ILO ឆ្នាំ២០២១a) ។

ការមិនខ្ទប់បានបណ្តារងឱ្យមានការពន្យារពេល ការស្នាក់នៅរបស់ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍

ប្រទេសគោលដៅជាច្រើន ជាពិសេសប្រទេសជប៉ុន និងសាធារណរដ្ឋ កូរ៉េ បានអនុវត្តបើកដំណើរការច្រក ព្រំដែនរបស់ខ្លួនឡើងវិញ ចាប់ពី ខែមិថុនា ដល់ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០២០ បន្ទាប់ពីបិទច្រកទ្វារព្រំដែនរបស់ខ្លួន កាលពី ចុងខែមីនា។ ប្រទេសទាំងនេះបានប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធទិដ្ឋាការរបស់ ខ្លួនដើម្បីរងបន្តឹងភ្ញៀវអន្តរជាតិ រួមទាំង ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ផងដែរ។ អាជ្ញាធរតៃវ៉ាន់ (ប្រទេសចិន) កាលពីដើមឆ្នាំ គិតត្រឹមខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០២០ បានហាមឃាត់ការចូលរបស់ពលករអន្តរជាតិដែលបានទៅលេងប្រទេស ចិនដីគោកកាលពី ១៤ ថ្ងៃមុន។ ប្រទេសគោលដៅក៏បានរៀបចំ “ផ្លូវហោះ ហើរពណ៌បៃតង” ឬតំបន់ទូកាតី ដែលអ្នកធ្វើដំណើរដើម្បីបំពេញកិច្ច ឬ បំពេញការងារ អាចធ្វើដំណើរបាន ខណៈពេលដែលការធ្វើដំណើរផ្សេង ទៀតត្រូវបានរឹបបន្តឹង។ គិតត្រឹមខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០២០ ប្រទេសជប៉ុន និង សាធារណរដ្ឋកូរ៉េ បានបង្កើតកិច្ចព្រមព្រៀងប្រភេទនេះ ដោយមានការធ្វើ ដំណើរទូទៅត្រូវបានអនុញ្ញាតជាមួយតៃវ៉ាន់ (ប្រទេសចិន) និងវៀតណាម ផងដែរ។ ករណីលើកលែងក្នុងចំណោមប្រទេសគោលដៅផ្សេងទៀតគឺ ប្រទេសថៃ ដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ដំបូងក្នុងការដោះស្រាយជំងឺវាតត្បាត ប៉ុន្តែក្រោយមកបានចាប់ផ្តើមអនុវត្តការបិទច្រកទ្វារព្រំដែនរបស់ខ្លួន (Hunter ឆ្នាំ២០២១) ។

17 នាយកដ្ឋានការងារនៅក្នុងប្រទេសថៃបានរាយការណ៍ថា មានពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ទៀងទាត់ចំនួន ១.៩៦ លាននាក់ គិតត្រឹមខែមីនា ឆ្នាំ ២០២១ ប៉ុន្តែក៏មានការទទួលស្គាល់ផងដែរថា មានជនទេសន្តរប្រវេសន៍ដ៏ច្រើនសន្លឹក សន្លាប់ទៀត ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យធ្វើការដោយគ្មានស្ថានភាពស្របច្បាប់។

▶ តារាងទី ៣៖ ការងារប្រចាំត្រីមាសនៅក្នុងវិស័យនេសាទតាមប្រទេស ឆ្នាំ២០១៩-២០២០

ប្រទេស	2020 Q1	2020 Q2	2020 Q3	2020 Q4	2021 Q1	ការប្រែប្រួលសរុប
ប្រទេសដើមកំណើត						
កម្ពុជា	+3.00	-1.00	+0.00	+0.00	+0.00	+2.00
ឥណ្ឌូនេស៊ី	+4.00	+0.00	-1.00	+0.00	+0.00	+3.00
មីយ៉ាន់ម៉ា	+3.00	+0.00	+1.00	+0.00	+0.00	+4.00
ហ្វីលីពីន	+4.00	+0.00	-2.00	+0.00	+2.00	+4.00
វៀតណាម	+4.00	-1.00	+0.00	+1.00	+0.00	+4.00
ប្រទេសគោលដៅ						
ជប៉ុន	+2.00	+1.00	-2.00	+3.00	+0.00	+4.00
សាធារណរដ្ឋកូរ៉េ	+3.00	+0.00	-1.00	+1.00	+0.00	+3.00
តៃវ៉ាន់ (ចិន)	+3.00	-1.00	+0.00	+0.00	+0.00	+2.00
ថៃ	+4.00	+0.00	+0.00	-1.00	+0.00	+3.00

កំណត់សម្គាល់៖ ពិន្ទុ ០.០០ តំណាងឱ្យការមិនមានការប្រែប្រួល, និងពិន្ទុ ៤.០០ តំណាងឱ្យចាប់ផ្តើម (ឡើងវិញ) អនុវត្តគោលនយោបាយរឹតបន្តឹងបំផុត។ ប្រភព៖ University of Oxford, n.d.

ប្រទេសបញ្ជូនជាច្រើន រួមទាំង**ប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី** និង**សាធារណរដ្ឋកូរ៉េ** បានរឹតបន្តឹងប្រព័ន្ធទិដ្ឋាការរបស់ខ្លួន ដើម្បីឱ្យទិដ្ឋាការដែលបានចេញរួចអស់សុពលភាព ឬតម្រូវឱ្យមានទិដ្ឋាការ ជាមុនសម្រាប់អ្នកដែលអាចធ្វើដំណើរបាន (Benton et al. ឆ្នាំ២០២១)។

គោលនយោបាយត្រួតពិនិត្យព្រំដែន និងការធ្វើទេសន្តរប្រវេសន៍ ដែលតាមដានដោយកម្មវិធីតាមដានការឆ្លើយតបរបស់រដ្ឋាភិបាលនៃសាកលវិទ្យាល័យ Oxford លើជំងឺកូវីដ-១៩(OxCGRT) ចន្លោះខែមីនា ឆ្នាំ ២០២០ ដល់ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០២១ បានបង្ហាញពីភាពតឹងរ៉ឹងនៃការត្រួតពិនិត្យលើការធ្វើដំណើរអន្តរជាតិ នៅក្នុងប្រទេសដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងអត្ថបទនេះ (សូមមើលតារាងទី ២)។ តួលេខនៅក្នុងតារាងទី ២ សំដៅលើការផ្លាស់ប្តូរគោលនយោបាយ បើប្រៀបធៀបទៅនឹងត្រីមាសមុន ដែលពិន្ទុ ០.០០ តំណាងឱ្យគ្មានការផ្លាស់ប្តូរ ហើយពិន្ទុ ៤.០០ តំណាងឱ្យការដាក់ (ឬការដាក់ជាថ្មីម្តងទៀត) នូវទម្រង់រឹតបន្តឹងបំផុតលើការគ្រប់គ្រងការធ្វើដំណើរ។

ដោយបានបង្កើតដែនកំណត់នៃការធ្វើដំណើរដ៏តឹងរ៉ឹងបំផុតមួយចំនួននៅទូទាំងពិភពលោក ប្រទេសគោលដៅដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងអត្ថបទនេះ បានធ្វើការផ្លាស់ប្តូរមួយចំនួន ក្នុងអំឡុងពេលនេះ៖ ប្រទេសជប៉ុន និងសាធារណរដ្ឋកូរ៉េ បានរក្សាការគ្រប់គ្រងលើការធ្វើដំណើរ +៣.០០ តៃវ៉ាន់ (ប្រទេសចិន) បានបង្កើតការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួនពី +៣.០០ ទៅ +៤.០០ ហើយប្រទេសថៃបានបន្តបន្ថយវិធានការបន្តិចបន្តួចពីការចាប់ផ្តើមរឹតបន្តឹងខ្លាំងឡើងវិញ (University of Oxford, nd.d.)។

ដូចគ្នាដែរ **សាធារណរដ្ឋកូរ៉េ** ក៏បានបន្តបន្ថយជាបណ្តោះអាសន្នច្បាប់ទិដ្ឋាការសម្រាប់ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ រួមទាំងពលករនេសាទដែលជាប់គាំងដោយសារការបិទច្រកព្រំដែនដោយសារការរាតត្បាត នៃជំងឺកូវីដ-១៩ ក្នុងខែមេសា ឆ្នាំ ២០២០ រដ្ឋាភិបាលបានផ្តល់ការពន្យារពេលឱ្យពួកគេបានដល់ទៅចំនួន ៥០ ថ្ងៃ ប៉ុន្តែពលករមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យ

ធ្វើការក្នុងអំឡុងពេលពន្យារពេលនេះទេ (Ock ឆ្នាំ២០២០b)។ នៅខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០២០ រដ្ឋាភិបាលបានពន្យារពេលទិដ្ឋាការដល់ជនទេសន្តរប្រវេសន៍ រហូតដល់ទៅបីខែ និងអនុញ្ញាតឱ្យជនទេសន្តរប្រវេសន៍ ចូលរួមក្នុងការងារតាមរដូវ (Yonhap ឆ្នាំ២០២០)។ នៅត្រីមាសខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០២១ វិធានការទាំងនេះត្រូវបានបន្តរហូតដល់ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០២២ (Yonhap ឆ្នាំ២០២១) ប៉ុន្តែការពន្យារពេលនេះមិនបើកចំហចំពោះជនទេសន្តរប្រវេសន៍ដែលមិនបានចុះឈ្មោះនោះទេ ឬពលករដែលបានឈានដល់ចំនួនអតិបរមានៃការផ្លាស់ប្តូរកន្លែងធ្វើការដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតនៅក្រោមច្បាប់នេះទេ (Khoa ឆ្នាំ២០២១)។ អ្នកតស៊ូមតិសិទ្ធិជនទេសន្តរប្រវេសន៍ បានអំពាវនាវឱ្យរដ្ឋាភិបាល អនុញ្ញាតឱ្យជនទេសន្តរប្រវេសន៍ ដែលមិនបានចុះឈ្មោះចូលរស់នៅ និងធ្វើការដោយស្របច្បាប់ក្នុងប្រទេស ហើយស្នើសុំឱ្យផ្តល់ច្បាប់អនុញ្ញាតឱ្យពលករដែលមានទិដ្ឋាការផុតកំណត់ អាចទទួលបានការអនុញ្ញាតបន្តទៀត(Ock ឆ្នាំ២០២១)។

នៅតៃវ៉ាន់ (ប្រទេសចិន) ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ជាច្រើនត្រូវបានផ្តល់ទិដ្ឋាការរយៈពេលខ្លី ក្នុងខែមីនា ឆ្នាំ ២០២០ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេធ្វើការដោយស្របច្បាប់នៅក្នុងអំឡុងពេលនៃជំងឺរាតត្បាត។ ប៉ុន្តែពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ត្រូវស្នើសុំប័ណ្ណការងាររយៈពេលបីខែ ហើយអាចដាក់ពាក្យបាន លុះត្រាតែពួកគេបានធ្វើការនៅតៃវ៉ាន់ (ប្រទេសចិន) យ៉ាងហោចណាស់ ១២ ឆ្នាំ។ ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ ជាច្រើនដែលកិច្ចសន្យាបានបញ្ចប់ ក្នុងខែមីនា មិនមានសិទ្ធិស្នើសុំប័ណ្ណការងារឡើងវិញទេ ហេតុដូច្នេះហើយពួកគេត្រូវបានជាប់គាំងដោយគ្មានប្រកបចំណូល រហូតដល់រដ្ឋាភិបាលបានធ្វើសោធនកម្មគោលនយោបាយក្នុងខែឧសភា ឆ្នាំ២០២០ (HRWG ឆ្នាំ២០២០)។

នៅខែមេសា ឆ្នាំ ២០២០ **ប្រទេសថៃ** បានអនុម័តលើការបន្តទិដ្ឋាការដោយស្វ័យប្រវត្តិសម្រាប់ជនទេសន្តរប្រវេសន៍ដែលស្ថិតនៅក្នុងប្រទេស

ដែលមានស្ថានភាពស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន។ ក្នុងខែដដែលនោះ នាយកដ្ឋាន ជលផលបានប្រកាសពីនីតិវិធីចុះឈ្មោះពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍ ដែលមកពីសាធារណរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យប្រជាមានិតឡាវ មីយ៉ាន់ម៉ា និង កម្ពុជា (ILO ឆ្នាំ២០២០b)។ នៅត្រីមខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០២០ រដ្ឋាភិបាលថៃបាន ប្រកាសថា ខ្លួននឹងអនុញ្ញាតឱ្យជនទេសន្តរប្រវេសន៍មិនទៀងទាត់ពីប្រទេស កម្ពុជា សាធារណរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យប្រជាមានិតឡាវ និងមីយ៉ាន់ម៉ា ដាក់ ស្ថានភាពពួកគេឱ្យស្របច្បាប់ និងធ្វើការងារស្របច្បាប់ក្នុងប្រទេសថៃ រយៈពេលពីរឆ្នាំ (Wongsamuth ឆ្នាំ២០២០)។

ការពន្យារពេលរយៈពេលពីរឆ្នាំនេះ បានធ្វើឱ្យមានកើនឡើងគួរឱ្យកត់ សម្គាល់លើថ្លៃសេវា និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវខាងផ្នែករដ្ឋបាល ដែលផ្តល់ជាបន្ទុក យ៉ាងធ្ងន់ដល់ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ រួមទាំងការត្រួតពិនិត្យសុខភាព ដែលកំណត់ដោយរដ្ឋាភិបាល ដែលធ្វើឱ្យ ពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍ ត្រូវចំណាយសរុបប្រមាណ ៨,៦៨០ បាត (២៧៧ ដុល្លារអាមេរិក) (MWG ឆ្នាំ២០២១)។ បើយោងតាមការលើកឡើងរបស់អ្នកតស៊ូមតិពលករ ពលករ ទេសន្តរប្រវេសន៍ភាគច្រើនមិនអាចមានលទ្ធភាពបង់ថ្លៃសេវានេះបានទេ ដែលកត្តានេះបានជំរុញឱ្យពួកគេធ្លាក់ចូលទៅក្នុងបំណុលកាន់តែជ្រៅ ជាមួយឈ្មួញកណ្តាល ឬនិយោជក។ ជាងនេះទៅទៀត ពលករមួយចំនួន ធំមិនអាចចុះឈ្មោះបានទេ ដោយសារខ្វះការគាំទ្រពីនិយោជករបស់ពួកគេ ដែលអាចធ្វើឱ្យពួកគេងាយទទួលរងគ្រោះទៅនឹងការរំលោភបំពានការងារ (Blomberg ឆ្នាំ២០២០b)។ ក្រុមការងារទេសន្តរប្រវេសន៍បានប៉ាន់ ប្រមាណថា ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ចំនួន ៥០០,០០០ នាក់ បានធ្លាក់ចូល ក្នុងស្ថានភាពមិនទៀងទាត់ គិតត្រឹមខែមករា ឆ្នាំ២០២១ ដោយសារតែ ភាពមិនអាចទទួលបានការចុះឈ្មោះពន្យារទិដ្ឋាការ និងការចំណាយខ្ពស់ ហើយមានរហូតដល់ ១.៥ លាននាក់ ដែលមានហានិភ័យនៃការធ្លាក់ចុះ ទៅក្នុងស្ថានភាពផ្លូវច្បាប់មិនទៀងទាត់ដោយសារឧបសគ្គទាំងនេះ (The Momentum ឆ្នាំ២០២១)។

ការរឹតបន្តឹងរបស់ប្រទេសដើមកំណើតទៅលើពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ បានធ្វើតាមគំរូស្រដៀងគ្នានេះដែរ។ **រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា** បានបិទខ្ទប់រាជធានី ភ្នំពេញ និងក្រុងតាខ្មៅសម្រាប់រយៈពេល ១៤ថ្ងៃ ក្នុងខែមេសា ឆ្នាំ ២០២០ បន្ថែមលើការហាមឃាត់លើការធ្វើដំណើររវាងខេត្ត និងខេត្ត ក្នុងខែមេសា ឆ្នាំ២០២០ រយៈពេល ១៤ថ្ងៃ (Benton et al. ឆ្នាំ២០២១)។ សកម្មភាព បែបនេះបានបណ្តាលឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរដាច់ខាតចំនួន +២.០០ នៅក្នុង ការគ្រប់គ្រងលើការធ្វើដំណើរអន្តរជាតិពីចន្លោះខែមីនា និងខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០២០ (University of Oxford, n.d.)។ នៅ**ប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី** ជន បរទេសត្រូវបានហាមឃាត់មិនឱ្យចូល ដោយដាក់ការលើកលែងមួយចំនួន សម្រាប់ពលករ ដែលតម្រូវឱ្យមានលទ្ធផលធ្វើតេស្ត PCR និងវិញ្ញាបនបត្រ ដែលសរសេរជាភាសាអង់គ្លេស ដែលបញ្ជាក់ថាអវិជ្ជមានមេរោគកូវីដ-១៩ (Benton et al. ឆ្នាំ២០២១) ប៉ុន្តែបទបញ្ជាទាំងនេះបានបណ្តាលឱ្យមាន ការថយចុះនៃការផ្លាស់ប្តូរដាច់ខាតនៅក្នុងការត្រួតពិនិត្យលើការធ្វើដំណើរ អន្តរជាតិទាក់ទងទៅនឹងលក្ខខណ្ឌមិនចម្លង ជំងឺរាតត្បាត +១.០០ ។ ដូច គ្នានេះដែរ ការរឹតបន្តឹងប្រកបដោយជំនឿក្នុង**ប្រទេសមីយ៉ាន់ម៉ា** បានជំរុញឱ្យមាន ការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងលើការធ្វើដំណើរអន្តរជាតិនៅត្រីមខែ +២.០០។ ចំណែក ការរឹតបន្តឹងនៅក្នុង**ប្រទេសហ្វីលីពីន** បានធ្វើឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរ +១.០០ និងការរឹតបន្តឹងលើការធ្វើដំណើរក្នុងប្រទេសវៀតណាម ក៏បាន បណ្តាលឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរដាច់ខាតចំនួន +១.០០ ផងដែរ(University of Oxford, n.d.)។

អ្នកទិញអាហារសមុទ្រទទួលស្គាល់ពីបញ្ហា ម៉ូឌែលនៃវិវិធីស្តុកស្តុក “មានលក្ខណៈលំបាក ទទួលយក”៖ ករណីសិក្សាក្នុងប្រទេសថៃ

អ្នកលក់អាហាររាយក្នុងពិភពលោក អ្នកទិញអាហារសមុទ្រថៃ និងក្រុម ឧស្សាហកម្ម បានទទួលស្គាល់ពីការលំបាកដែលជួបប្រទះ ដោយពលករ នេសាទ និងពលករកែច្នៃអាហារសមុទ្រ ក្នុងអំឡុងពេលនៃជំងឺរាតត្បាត ប៉ុន្តែកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហាប្រឈមទាំងនេះ នៅ មានកម្រិតទាបនៅឡើយ។ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលត្រូវបានអំពាវនាវ ឱ្យជួយបំពេញចន្លោះប្រហោងដែលបានបន្សល់ ពីការឆ្លើយតបរបស់វិស័យ ឯកជន និងរដ្ឋ។ ផ្នែកនេះប្រើប្រទេសថៃជាករណីសិក្សា ដើម្បីផ្តោតលើការ ឆ្លើយតបរបស់ឧស្សាហកម្មអាហារសមុទ្រ ចំពោះការលំបាកដែលពលករ នេសាទជួបប្រទះក្នុងអំឡុងពេលនៃជំងឺ រាតត្បាត។

សហជីពអាហារថៃ (Thai Union Foods) ដែលជាអ្នកផលិតត្រីធូណា ធំជាងគេលើពិភពលោក បានទទួលការសរសើរចំពោះការឆ្លើយតប ដែល បានផ្តោតយកចិត្តទុកដាក់ខ្លាំងចំពោះតម្រូវការរបស់ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ របស់ខ្លួន ដែលមានចំនួនដ៏ច្រើន ហើយនៅក្នុងផ្នែកមតិយោបល់ដែលបាន បោះពុម្ពផ្សាយនេះ ក៏បានគូសបញ្ជាក់ពីផលប៉ះពាល់នៃគំរូអាជីវកម្មរបស់ ឧស្សាហកម្មនេះលើពលករផងដែរ៖

សម្រាប់ធុរកិច្ចជីវិតពិភពលោក ការគាំទ្រដល់ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ ក្នុងអំឡុងពេលនៃជំងឺរាតត្បាត គឺជាសំណួរដែលមិនត្រឹមតែផ្តោតលើក្រុម សីលធម៌ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែសំដៅដល់ការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ ស្នាមប្រឡាក់នៃខ្សែសង្វាក់ផ្គត់ផ្គង់អន្តរជាតិជាមួយនឹងទាសភាព និងការ រំលោភបំពាន ការបំផ្លាញធនធាននានា ការគំរាមកំហែងនៃការជាប់គាំង សេដ្ឋកិច្ច និងទណ្ឌកម្មនាំចេញ៖ ខណៈពេលដែលសម្ពាធ ក្នុងការកាត់ បន្ថយថ្លៃដើមពលកម្មមានកម្រិតខ្ពស់ ការគិតសម្រាប់រយៈពេលខ្លីនេះនឹង មកជាមួយនឹងតម្លៃតបស្នងជីវិតសម្បើម... អ្នកដឹកនាំធុរកិច្ចមានកាតព្វកិច្ច ចំពោះម្ចាស់ភាគហ៊ុន បុគ្គលិករបស់ពួកគេ និងសង្គម ដើម្បីទប់ស្កាត់ការ ងើបឡើងវិញនៃពលកម្មដោយបង្ខំ តាមរយៈការផ្តល់នូវសុវត្ថិភាពការងារ រស្មីវគ្គដល់គ្រប់ពលករទាំងអស់ (McBain ឆ្នាំ២០២០)។

មិនមានការប្តេជ្ញាចិត្តជាសាធារណៈពីអ្នកដឹកនាំ ឧស្សាហកម្មអាហារ សមុទ្រនៅក្នុងប្រទេសថៃនោះទេ ក្នុងការ “រៀបចំឡើងវិញឱ្យកាន់តែ ប្រសើរឡើង” ឬ សម្រាប់ការគិតឡើងវិញ ដូចដែលកំពុងដំណើរការនៅក្នុង ឧស្សាហកម្មសំលៀកបំពាក់ពិភពលោក ឧទាហរណ៍^{១៨} ផលប៉ះពាល់នៃ ឧស្សាហកម្មលើអ្នកផ្គត់ផ្គង់ពលករ និងបរិស្ថាននៅក្រោយការរីករាលដាល នៃជំងឺរាតត្បាតក្នុងពិភពលោក។

ជាទូទៅ ការឆ្លើយតបរបស់ឧស្សាហកម្មបានអនុវត្តធ្វើតាមការដឹកនាំ របស់រដ្ឋាភិបាល ហើយមិនមានសមាគមស្ម័គ្រចិត្តណាមួយបានបង្កើតវិធាន ការ លើសពីតម្រូវការអប្បបរមារបស់រដ្ឋាភិបាលទាក់ទងនឹងការការពារ ពលករនោះទេ។ ការឆ្លើយតបរបស់ឧស្សាហកម្ម ត្រូវបានគេទុកលទ្ធភាព និងឆន្ទៈឱ្យដល់ក្រុមហ៊ុននីមួយៗ ដើម្បីធ្វើការកែសម្រួលនានា ក្នុងការឆ្លើយ តបរវាងក្រុមហ៊ុននាំចេញធំៗ និងក្រុមហ៊ុនសាធារណៈ និងសហគ្រាស ខ្នាតតូច ឬ មធ្យម។

ការឆ្លើយតបរបស់ក្រុមហ៊ុនត្រូវបានផ្តោតលើការអប់រំការយល់ដឹងអំពី ជំងឺកូវីដ-១៩ ហើយក្នុងករណីខ្លះ មានការផ្តល់នូវឧបករណ៍ការពារសុវត្ថិភាព ផ្ទាល់ខ្លួនចាំបាច់ (PPE) ដល់ពលករ និងការធ្វើតេស្តរកមេរោគកូវីដ-១៩ (Thai Union ឆ្នាំ២០២១b; Thai PBS News ឆ្នាំ២០២១)។ គួរកត់

18 សូមមើលឧទាហរណ៍, Thomas Adamson និង Françoise Mori “ការវិវត្តនៃឧស្សាហកម្មម៉ូតូសម្លៀកបំពាក់ ដោយសារមេរោគកូវីដ-១៩ បង្ខំឱ្យគិតឡើងវិញ” នៅក្នុងសារព័ត៌មាន AP ថ្ងៃទី ១៨ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០២១។

សម្គាល់ដែរថា រោងចក្រកែច្នៃអាហារសមុទ្រស្ទើរតែទាំងអស់ នៅតែបើក និងដំណើរការជាធម្មតា ដោយសារតែគោលនយោបាយ “អ្នកកើតជំងឺ កូវីដ-១៩ព្យាបាលនៅនឹងកន្លែងដែលបានឆ្លង និងអ្នកអវិជ្ជមានជំងឺកូវីដ-១៩ធ្វើការដូចធម្មតា (bubble and seal)” ទោះបីជាមានការរកឃើញ ករណីឆ្លងជំងឺកូវីដ-១៩ក្នុងចំណោមពលកររបស់ខ្លួន (Prachachat ឆ្នាំ ២០២១)¹⁹ ក៏ដោយ។ សហជំពៅថៃ (Thai Union) បានរៀបចំផ្តល់របាយការណ៍ ក្រុងប៉ាន់នៃម ដើម្បីបង្កើនការរក្សាគុណភាពសង្គមរវាងពលករក្នុងអំឡុងពេល ដឹកជញ្ជូនពីកន្លែងអន្តរាស៊ីកដ្ឋានដែលផ្តល់ដោយនិយោជក និងរោងចក្រ²⁰ ។ ឧស្សាហកម្មនេះមិនបានរាយការណ៍អំពីវិធានការការពារជំងឺកូវីដ-១៩ ណាមួយ ដែលត្រូវបានអនុវត្តចំពោះកន្លែងស្នាក់ នៅដែលផ្តល់ដោយ និយោជកនោះទេ។ ក្រុមហ៊ុន Pattaya Food Group ដែលផលិតផលិត ផលអាហារសមុទ្រកំប៉ុង ក្រោមម៉ាក Nautilus គឺជាក្រុមហ៊ុនដែលទទួល បានការកោតសរសើរយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងប្រទេសថៃថាបានរៀបចំរោងចក្រ របស់ខ្លួនធ្វើជា “មណ្ឌលចត្តាឡីស័ក” ក្នុងខែមករា ឆ្នាំ ២០២១ ដែលរោង ចក្រនេះត្រូវបានបំបែកទៅជាកន្លែងចត្តាឡីស័កដែលមានគ្រប់នូវ ៦០០ សម្រាប់ពលករ បន្ទាប់ពីជំងឺកូវីដ-១៩ត្រូវបានរកឃើញក្នុងចំណោមពលករ របស់ខ្លួន និងជាផ្នែកមួយនៃកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងក្នុងការទទួលខុសត្រូវសង្គម របស់ក្រុមហ៊ុនខ្លួន (Taylor ២០២១)។ ផលិតកម្មនេះត្រូវបានគេរាយ ការណ៍ថា បានបិទទ្វាររយៈពេលពីបីថ្ងៃដើម្បីរៀបចំកន្លែងធ្វើចត្តាឡីស័ក ហើយបានបើកដំណើរការដូចធម្មតាវិញក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លីតាមរយៈការ អនុវត្តន៍វិធានការ “អ្នកកើតជំងឺកូវីដ-១៩ព្យាបាលនៅនឹងកន្លែងដែលបាន ឆ្លង និងអ្នកអវិជ្ជមានជំងឺកូវីដ-១៩ធ្វើការដូចធម្មតា (bubble and seal)” នៅក្នុងខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០២១។

សម្រាប់ពលករ និងគ្រួសារដែលបានរងផលប៉ះពាល់ ដោយជំងឺកូវីដ-១៩ ក្រុមហ៊ុនក៏បានឆ្លើយតបតាម រយៈការផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌ជាមូលដ្ឋាន

▶ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

សូកាសិត “ឃ្លាតឆ្ងាយ ណាយចិត្ត” ហាក់ដូចជាកំពុងក្លាយជាការពិត ក្នុងវិស័យនេសាទ ដែលមានលក្ខណៈជាពាណិជ្ជកម្មក្នុងយុគសម័យនៃជំងឺ កូវីដ-១៩ បើទោះបីជាមានការយកចិត្តទុកដាក់មុនពេលមានការតភ្ជាប់ កើតឡើងចំពោះ ការអនុវត្តការងារនៅក្នុងឧស្សាហកម្មនេះ និងការសន្យា ធ្វើការកំណែទម្រង់ក៏ដោយ។ នេះគឺជាការពិតទ្រង់សម្រាប់ពលករនេសាទ ទេសន្តរប្រវេសន៍នៅក្នុងឧស្សាហកម្មនេះ ដែលជាទូទៅខ្វះការការពារពី វិធានការរបស់រដ្ឋាភិបាល និងនិយោជក។

ប៉ុន្តែវិធានការដែលប្រកបដោយបរិមាណដ៏ពេញលេញ លើផលប៉ះពាល់ ដែលបង្កដោយជំងឺរាតត្បាតលើឧស្សាហកម្មនេសាទ និងពលករនេសាទគឺ ពិបាកក្នុងការកំណត់ឱ្យបានច្បាស់លាស់ណាស់។ ទំហំ និងការអនុវត្តរបស់ ឧស្សាហកម្មនេះ ច្រើនតែមានភាពមិនច្បាស់លាស់នៅកម្រិតជាតិ ហើយ វាក៏រាយការណ៍តាមប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និង ទិន្នន័យផ្លូវការស្តីពីការអនុវត្តការងារនេះ គឺអាចរកបានយ៉ាងទូលំទូលាយ សម្រាប់តែប្រទេសមួយប៉ុណ្ណោះ ក្នុងចំណោមប្រទេសដែលបានលើកឡើង នៅក្នុងអត្ថបទសង្ខេបនេះ គឺប្រទេសថៃ។ កង្វះទិន្នន័យដែលពេញលេញ ស្តីពីការងារក្នុងការនេសាទនៅក្នុងប្រទេសទាំងនេះ ឧទាហរណ៍ដូចជា

មួយចំនួនដល់ពលករដែលរងផលប៉ះពាល់ ដូចជាការផ្តល់អាហារសមុទ្រ ដល់ពលករដែលបានដាក់ឱ្យធ្វើចត្តាឡីស័ក នៅខេត្តសាមុតសាខន (Samut Sakhon) អមជាមួយអំណោយជាគ្រឿងឧបកោត និងបរិកោតផ្សេងទៀត (Wongsamuth ឆ្នាំ២០២១b)²¹ ។ ក្រុមហ៊ុនមួយចំនួនបានធ្វើការបិទបិទ ផលិតផលរបស់ខ្លួន ដល់សហគមន៍ដែលរងផលប៉ះពាល់នៅជុំវិញពិភព លោក។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ឧស្សាហកម្ម និងសមាគមរបស់ពួក គេមិនបានរៀបចំគោលនយោបាយស្តីពីសំណង់ក្នុងការបាត់បង់ប្រាក់ចំណូល ឬសិទ្ធិលប់សម្រាកព្យាបាលជំងឺសម្រាប់ពលករដែលតម្រូវឱ្យធ្វើចត្តាឡីស័ក ខ្លួនឯង ឱ្យបានច្បាស់លាស់នោះទេ ហើយក៏មិនមានកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែង ណាមួយដើម្បីធានានូវការទទួលបានសិទ្ធិសន្តិសុខសង្គមសម្រាប់ពលករ ដែលមានសិទ្ធិទទួលបានផងដែរ។

ក្រុមការងារអាហារសមុទ្រ ដែលជាកម្មវិធីរៀបចំច្បាប់លក្ខណៈឯកជន ដោយស្ម័គ្រចិត្តដែលបានរៀបចំបង្កើតឡើងដោយអ្នកលក់រាយ និងអ្នកកែ ច្នៃអាហារសមុទ្រធំៗបានសន្យាជាថ្មី ក្នុងការកែលម្អស្ថានភាពការងារក្នុង ខ្សែសង្វាក់ផ្គត់ផ្គង់អាហារសមុទ្រថៃ ក្នុងខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០២១ប៉ុន្តែនៅក្នុង ផែនការសកម្មភាពរបស់ខ្លួនដែលមាន ១០ចំណុច នៅឆ្នាំ ២០២១ បាន សំដៅទៅលើជំងឺកូវីដ-១៩ គ្រាន់តែនិយាយពីឧបសគ្គក្នុងការអនុវត្តផែន ការរបស់ក្រុម តែបាននិយាយអំពីការចំណាយរបស់ពលករ និងម្ចាស់កំប៉ាល់ នោះទេ (ក្រុមការងារអាហារសមុទ្រ ឆ្នាំ២០២១)។ សម្ព័ន្ធអង្គការសង្គម ស៊ីវិលថៃ និងអ្នកតស៊ូមតិការងារផ្សេងទៀតបានអះអាងថា អ្នកទិញនៅលើ ពិភពលោកបានធ្វើឱ្យមាន “ខ្សែនភាពជាទីគាប់ចិត្ត” ក្នុងការបញ្ឈប់ពលកម្ម ដោយបង្ខំ និងការកេងប្រវ័ញ្ច ហើយចាំបាច់ត្រូវទទួលខុសត្រូវលើការកែលម្អ ប្រាក់ឈ្នួលរបស់ពលករ និងការទទួលបានការបែងចែកសុខភាព (Wong- samuth ២០២១d; Rogovin ២០២១) ។

លក្ខខណ្ឌការងារ ការការពារសិទ្ធិការងារ និងប្រាក់ឈ្នួល ធ្វើឱ្យអ្នកស្រាវ ជ្រាវមិនមានទិន្នន័យជាមូលដ្ឋាន ដើម្បីធ្វើការប្រៀបធៀបវាសំរាប់វិស័យផល ប៉ះពាល់នៃជំងឺរាតត្បាតនោះទេ។

ការខ្វះខាតជាទូទៅនៃទិន្នន័យស្តីពីការអនុវត្តការងារនេសាទនៅតំបន់ អាស៊ី មានភាពផ្ទុយគ្នាជាមួយនឹងការប្រមូល និងការវិភាគទិន្នន័យដែល បានធ្វើ។ ទិន្នន័យនេះត្រូវបានប្រមូលជាទូទៅ និងងាយស្រួលស្វែងរកជាង ព័ត៌មានមូលដ្ឋាន និងគួរឱ្យទុកចិត្តអំពីកម្លាំងពលកម្មរបស់ឧស្សាហកម្ម និងលក្ខខណ្ឌការងារដែលពួកគេធ្វើការ។ កត្តានេះចាំបាច់ត្រូវតែធ្វើការ ផ្លាស់ប្តូរតាមរយៈការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់អ្នករៀបចំច្បាប់ និងអ្នកទិញ ព្រម ទាំងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ អង្គការពលករ និងអ្នកស្រាវជ្រាវ។

យ៉ាងណាមិញ ចំណុចទាំងបួននេះ ត្រូវបានរៀបរាប់យ៉ាងច្បាស់លាស់ ពីការវិភាគខាងលើរួចហើយ។ ទីមួយ ការធ្លាក់ចុះនៃសកម្មភាពនេសាទនិង ពាណិជ្ជកម្ម មានភាពធំសម្បើមខ្លាំងណាស់ ចាប់ពីនៅដើមខែដល់ពាក់ កណ្តាលឆ្នាំ២០២០ ជាមួយនឹងទំហំពាណិជ្ជកម្មប្រចាំឆ្នាំ តម្លៃ និងវិធានការ ពិចម្រាយលើសកម្មភាពនេសាទ នៅមានភាពយឺតយ៉ាវ បើធៀបនឹងឆ្នាំ ២០១៩។ ការនាំចូលពីប្រទេសដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងអត្ថបទសង្ខេបនេះទៅកាន់

19 យោងតាមអង្គការសុខភាពពិភពលោក ប្រមាណ ១៥ ភាគរយ នៃករណីរដ្ឋមានជំងឺកូវីដ-១៩សរុបនៅក្នុងប្រទេសថៃ គឺជាពលករនេសាទប្រវេសន៍។ ខណៈពេលដែលជាប់នូវជំងឺកូវីដ-១៩ចំណោមករណីសរុបទាំងអស់ ដោយ ផ្អែកលើមូលដ្ឋានសម្រាប់មនុស្សម្នាក់ៗ ជនទេសន្តរប្រវេសន៍ត្រូវបានរងផលប៉ះពាល់មិនមានភាពស្មើគ្នា។ ក្នុងចំណោមជនទេសន្តរប្រវេសន៍ចំនួន ១,០០០ នាក់ ដែលមកពីប្រទេសកម្ពុជា សាធារណរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យជាមាននិក ឡាវ និងមីយ៉ាន់ម៉ា មាន២២.០៤ ត្រូវបានឆ្លង (បណ្តាញអង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីការធ្វើទេសន្តរប្រវេសន៍ ឆ្នាំ២០២១)។ មិនមានតួលេខសម្រាប់វិស័យកែច្នៃអាហារសមុទ្រនោះទេ។ អត្រាឆ្លងបានឆ្លុះបញ្ចាំងពីហានិភ័យដែល ពលករនេសាទប្រវេសន៍កំពុងតែប្រឈមមុខ រាប់ទាំងការខ្វះការរក្សាគុណភាពសង្គមនៅកន្លែងការងារ ដែលជាទូទៅមានស្ថានភាពនៅបែកកកុញ ព្រមទាំងការមិនទទួលបានការអប់រំសុខភាព និង ឧបករណ៍ការពារសុវត្ថិភាព ផ្ទាល់ខ្លួនចាំបាច់ (PPE) ។

20 ការឆ្លើយឆ្លងតាមអ៊ីមែលជាមួយ Thai Union ចុះថ្ងៃទី ៦ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០២១។

21 សូមមើលឧទាហរណ៍ “CP Foods Donates Food Aid to Migrant Workers and Medical Staff in Thailand”, The Poultry Site, 8 January 2021; Thai Union, “Press Release on Thai Union Donates THB 1 Million in SEAELECT Products to Communities Affected by COVID-19”, 10 April 2020; and CPF, “Press Release on CP Group and CP Foods Make Multiple COVID-Relief Efforts to Help Thailand Tackle COVID-19”, 11 February 2021.

ទីផ្សារសហរដ្ឋអាមេរិក និងសហភាពអឺរ៉ុប បានធ្លាក់ចុះប្រមាណ ១៤ ភាគរយ នៅក្នុងឆ្នាំ២០២០ (សូមមើលរូបភាពទី ២) ។

ទីពីរ ការធ្លាក់ចុះនៃតម្រូវការជាងបញ្ហាផ្គត់ផ្គង់គឺជាមូលហេតុចម្បង ក្នុងការថយចុះនៃសកម្មភាពនេសាទ ដោយសារតែឧស្សាហកម្មនេសាទ កាត់ចោលមិនមានរងផលប៉ះពាល់ពីការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងក្នុងការបិទ ខ្ទប់ ឬគោលនយោបាយនៃជំងឺកូវីដ-១៩ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេដំណើរ ការបានច្រើនដូចពីមុន។ ការបិទច្រកទ្វារព្រំដែន និងភាពប្របូកប្របល់លើ ស្ថានភាពការងារសម្រាប់ជនទេសន្តរប្រវេសន៍ បានរំខានដល់អាយុជីវិត ជាពិសេសក្នុងចំណោមពលករនេសាទដែលចុះនេសាទក្នុងដែននេសាទ សមុទ្រក្រៅស្រុក និងរំខានដល់ទីផ្សារការងារក្នុងវិស័យនេសាទ ប៉ុន្តែការ រឹតបន្តឹងទីផ្សារការងារ ដែលជាធម្មតាអាចបង្កើនឱកាសរបស់ពលករលើ ការដំឡើងប្រាក់ឈ្នួល ហាក់ដូចជាត្រូវបានប៉ះប៉ូវដោយការធ្លាក់ចុះនៃ សកម្មភាពនេសាទ និងការកើនឡើងនៃ “ការរំខានដល់ស្ថានភាពការងារ លើកប៉ាល់” ។

ទីបី ការការពារខាងផ្លូវច្បាប់ និងការផ្តល់ អត្ថប្រយោជន៍ជាក់លាក់ក្នុង អំឡុងពេលការរាតត្បាតនៃជំងឺកូវីដ-១៩សម្រាប់ពលករនេសាទ គឺត្រូវមាន សម្រាប់គ្រប់គ្នា និងមិនមែនសម្រាប់តែជនទេសន្តរប្រវេសន៍នោះទេ។ ការ ប្រព្រឹត្តិមិនស្មើភាពគ្នាលើពលករ ដែលត្រូវបានមើលឃើញនៅក្នុងឧស្សាហ- កម្មនេសាទនៃប្រទេសថៃ និងសាធារណរដ្ឋកូរ៉េ ដែលជនទេសន្តរប្រវេសន៍ ដើរតួយ៉ាងសំខាន់នៅក្នុងកម្លាំងពលកម្មបានឆ្លុះបញ្ចាំងពីវិសមភាពសង្គម និងគោលនយោបាយកាន់តែខ្លាំងឡើង ក្នុងការបន្តអនុវត្តនូវការរើសអើង។ ប៉ុន្តែការដែលមិនបានដាក់បញ្ចូលពួកគេនេះ បានបង្កឱ្យមានការពិបាកខ្លាំង ជាពិសេសចំពោះពលករនេសាទ ដោយសារតែពួកគេមិនអាចទទួលបាន ការគាំពារផ្នែកសង្គមឱ្យបានទូលំទូលាយច្រើន (តាមរយៈការបំពេញការងារ ជាប្រចាំរបស់ពួកគេ) និងមានលក្ខណៈតិចតួចបំផុត បើធៀបនឹងពលករ ទេសន្តរប្រវេសន៍ផ្សេងទៀត ដែលធ្វើការក្នុងវិស័យផ្លូវការដទៃទៀត។

ជាចុងក្រោយ ទំហំនៃផលប៉ះពាល់ពីជំងឺរាតត្បាតលើការងារ ពាណិជ្ជកម្ម និងបទប្បញ្ញត្តិនានាក្នុងការអនុវត្តការងារ បានបង្ហាញឱ្យឃើញជាថ្មីម្តង ទៀត ចំពោះភាពខ្វះចំន្រោះលើកម្មវិធីចីរភាព និងការទទួលខុសត្រូវសង្គម ដោយស្ម័គ្រចិត្តរបស់ក្រុមហ៊ុន ពីកម្មវិធីអាហារសមុទ្រ ដើម្បីការពារកម្លាំង ពលកម្មរបស់ខ្លួន។ គំនិតផ្តួចផ្តើមនៃឧស្សាហកម្មដ៏សំខាន់មួយនៅក្នុងតំបន់ បានប្តូរជាចិត្តក្នុងការពង្រឹងក្របខណ្ឌច្បាប់ជាតិ និងការអនុវត្តឱ្យប្រកប ដោយប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់ពលករ ដែលត្រូវបានដាក់នៅក្នុងបញ្ហាអាទិភាព របស់ខ្លួន (ក្រុមការងារអាហារសមុទ្រ ឆ្នាំ២០២១)។ ការខកខានមិនបាន រៀបចំរបៀបគ្រប់គ្រងដោយខ្លួនឯង បានលើកឡើងថា មានសារៈសំខាន់ សម្រាប់ដៃគូពាណិជ្ជកម្ម និងសម្រាប់សហរដ្ឋអាមេរិក ជាពិសេស ដែលជា កន្លែងដែលព្រឹទ្ធសភាសហរដ្ឋអាមេរិកបានអនុម័តច្បាប់ ១២៦០ នៅក្នុងខែ ឧសភា ឆ្នាំ២០២១ ដោយមានបទប្បញ្ញត្តិដែលអំពាវនាវឱ្យរដ្ឋបាល Biden ៖

ដាក់ចេញនូវបទប្បញ្ញត្តិទាក់ទងនឹងការត្រួតពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់លើការនាំ ចូលអាហារសមុទ្រ ដើម្បីធានាថា គ្មានអាហារសមុទ្រ ឬផលិតផលអាហារ សមុទ្រណាមួយ ដែលបានប្រមូលផល ឬផលិត ដោយប្រើកម្លាំងពលកម្ម ដោយបង្ខំ ត្រូវបាននាំចូលទៅកាន់សហរដ្ឋអាមេរិក ហើយរៀបចំបង្កើត យុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យកម្មវិធីត្រួតពិនិត្យលើការនាំចូល អាហារសមុទ្រ (SIMP) ដើម្បីកំណត់ការនាំចូលដែលមានហានិភ័យនៃការ ប្រមូលផល ឬផលិតដោយប្រើកម្លាំងពលកម្មដោយបង្ខំ។ ការដឹកនាំដោយ USTR [តំណាងពាណិជ្ជកម្មអាមេរិក] បានចូលរួមជាមួយដៃគូពាណិជ្ជកម្ម របស់សហរដ្ឋអាមេរិក ក្នុងការរៀបចំប្រព័ន្ធតាមដានលើអាហារសមុទ្រ និង ផែនការចីរភាព²² ។

អនុសាសន៍

ដើម្បីដោះស្រាយវិបត្តិកូវីដ-១៩ អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ (ILO) បានដាក់ស្នើនូវក្របខណ្ឌគោលនយោបាយ ដែលមានសសរស្តម្ភចំនួន ៤ ដោយផ្អែកលើស្តង់ដារការងារអន្តរជាតិ រួមមាន ៖

- i. ការជំរុញសេដ្ឋកិច្ច និង មុខរបរនិងការងារ
- ii. ការគាំទ្រសហគ្រាស ការងារ និងប្រាក់ចំណូល
- iii. ការការពារពលករនៅកន្លែងធ្វើការ និង
- iv. ការពឹងផ្អែកលើកិច្ចសន្ទនាសង្គម ដើម្បីស្វែងរកដំណោះស្រាយ (សូមមើល ILO ឆ្នាំ២០២០f) ។

ដោយសារជំងឺរាតត្បាតនៅតែបន្តធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សុខភាព ក៏ដូចជា សុខុមាលភាពសង្គម និងសេដ្ឋកិច្ចរបស់ប្រជាជនពិភពលោក ការបន្តកៀរគរ ធនធាន និងធានាការនានា ស្របតាមសសរស្តម្ភទាំងបួននេះនៅតែជាកន្លឹះ ដ៏សំខាន់ក្នុងការផ្តល់សុវត្ថិភាពលើការងារ និងជីវភាពរស់នៅ រួមទាំងវិស័យ នេសាទ និងការកែច្នៃអាហារសមុទ្រ។ ការយកចិត្តទុកដាក់ប្រកបដោយ ចីរភាពចំពោះពលករ រួមទាំងពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ ដែលធ្វើការនៅក្នុង វិស័យទាំងនេះ គឺមានសារៈសំខាន់ណាស់ ជាពិសេសក្នុងវិស័យដែលពលករ ត្រូវបាន “មើលមិនឃើញ” តាមរយៈគោលនយោបាយដែលដាក់កំហិតយ៉ាង ខ្លាំងទៅលើសេរីភាពក្នុងការធ្វើដំណើររបស់ពួកគេ ឬវិស័យដែលកន្លែងធ្វើ ការរបស់ពួកគេ ដូចជានៅលើកប៉ាល់នេសាទ ដែលមានលក្ខណៈ ពិបាក ក្នុងការចុះត្រួតពិនិត្យ។

ការរាតត្បាតនៃជំងឺកូវីដ-១៩ បានធ្វើឱ្យវិសមភាពដែលមានស្រាប់កាន់ តែមានសភាពធ្ងន់ធ្ងរខ្លាំងឡើងៗ ហើយការឆ្លើយតបនានានៃគោលនយោ- បាយចាំបាច់ត្រូវតែធានាថា ការគាំទ្រនានាត្រូវបានផ្តល់ទៅដល់ពលករ និង សហគ្រាសណាដែលត្រូវការខ្លាំងបំផុត។ ទន្ទឹមនឹងនេះ គោលនយោបាយ ស្តីពីការឆ្លើយតប និងការស្តារឡើងវិញនឹងវិបត្តិកូវីដ-១៩ គឺជាឱកាសមួយ ក្នុងការដោះស្រាយនឹងឱនភាពការងារសមរម្យ និងវិសមភាពចរនាសម្ព័ន្ធ ដែលកំពុងតែមានស្រាប់ ជាពិសេសក្នុងវិស័យនេសាទ និងអាហារសមុទ្រ ដែលមានការការពារពលកម្មការងារ និងការអនុវត្តច្បាប់ការងារនៅទន់ ខ្សោយនៅឡើយ។ ការបន្តកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែង ដើម្បីលើកកម្ពស់ស្តង់ដារ ការងារអន្តរជាតិ គឺជាការចាំបាច់ណាស់ ដើម្បីដោះស្រាយគម្លាតលើការពារ ជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ពលករ។ ការបង្កើនតម្លាភាពនៅក្នុងការអនុវត្តសេរីភាព ក៏ដូចជាការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការប្រមូល និងការបើកចំហទិន្នន័យពលករ ជាពិសេសទិន្នន័យពលករនេសាទ គឺជាកត្តាសំខាន់ណាស់ ក្នុងការធានា ថា ពលករទាំងនេះមិនធ្លាក់ចូលទៅក្នុងចំណុចខ្វះខាតនៃគោលនយោបាយ ក្នុងអំឡុងពេលជំងឺរាតត្បាត និងផលវិបាករបស់វា។ ការគាំទ្រដល់បណ្តា សហគ្រាសនានា ក៏ដូចជាការបន្ថែមការគាំពារសង្គមដល់ពលករទាំងអស់ រួមទាំងពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ គឺជាកន្លឹះសំខាន់ក្នុងការកាត់បន្ថយផល ប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានដែលបង្កដោយជំងឺរាតត្បាត។

នៅក្នុងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ វេទិកាសមាគមប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍ (អាស៊ាន) ស្តីពីការងារទេសន្តរប្រវេសន៍ (AFML) លើកទី ១៤ ដែលបាន ប្រារព្ធធ្វើឡើង តាមអនុក្រឹត្យ កាលពីខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០២១ បានធ្វើការអំពាវ នាវជាថ្មីម្តងទៀត ចំពោះការជំរុញឱ្យមានការលើកកម្ពស់គោលនយោបាយ និងគំនិតផ្តួចផ្តើមដែលឆ្លើយតបនឹងយេនឌ័រ ក៏ដូចជាការវិភាជន៍ថវិកា សម្រាប់កិច្ចការដែលពាក់ព័ន្ធទាំងអស់នេះ នៅគ្រប់ដំណាក់កាលនៃការ ធ្វើទេសន្តរប្រវេសន៍ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានដែល

22 អត្ថបទនៃវិសោធនកម្មកម្លាំងពលកម្មដោយបង្ខំ Wyden/Crapo មាននៅលើគេហទំព័រ៖ [https://www.finance.senate.gov/imo/media/doc/May%2027%20Trade%20Amend-ment%20Section%20by%20Section%20\(FINAL\).pdf](https://www.finance.senate.gov/imo/media/doc/May%2027%20Trade%20Amend-ment%20Section%20by%20Section%20(FINAL).pdf).

បង្កដោយការរាតត្បាតនៃជំងឺកូវីដ-១៩លើពលករទាំងអស់ ដោយមិនគិតពីស្ថានភាពទេសន្តរប្រវេសន៍។ បន្ថែមពីលើអនុសាសន៍ដែលបានលើកនៅក្នុងវេទិកាសមាគមប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍ (អាស៊ាន) ស្តីពីការងារទេសន្តរប្រវេសន៍ (AFML) លើកទី ១៤ ដែលដោះស្រាយពីតម្រូវការនានាដើម្បីការពារពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ ក្នុងអំឡុងពេលនៃជំងឺរាតត្បាត និងដើម្បីធានាថា ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ មិនត្រូវបានទុកចោលក្នុងអំឡុងពេលនៃការស្តារឡើងវិញ និងនៅពេលអនាគតក្រោយជំងឺរាតត្បាត (អាស៊ានឆ្នាំ ២០២១) អនុសាសន៍នានាខាងក្រោមនឹងបង្ហាញពីតម្រូវការជាក់លាក់របស់ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍រស់រាននេសាទ និងកែច្នៃអាហារសមុទ្រ។ អនុសាសន៍ទាំងនេះចាំបាច់ត្រូវអនុវត្តដោយមានការដឹកនាំពីរដ្ឋាភិបាល និងការគាំទ្រពីដៃគូសង្គម រួមទាំងអង្គការពលករ និងនិយោជក។ និយោជក និងសមាគមឧស្សាហកម្មក៏ត្រូវបានអំពាវនាវឱ្យពង្រីកការឆ្លើយតបរបស់ពួកគេចំពោះ វិបត្តិនៃជំងឺកូវីដ-១៩ និងដោះស្រាយឱ្យបានសកម្មបំផុតចំពោះតម្រូវការរបស់ពលករផងដែរ។ ដោយសារតម្លៃនៃការនាំចេញមានសារៈសំខាន់ចំពោះឧស្សាហកម្មនេសាទ និងកែច្នៃអាហារសមុទ្រនៅតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ អ្នកទិញអាចដាក់សម្ពាធយ៉ាងខ្លាំងទៅលើទីផ្សារ ដើម្បីជំរុញឱ្យមានការអនុវត្តលក្ខខណ្ឌការងារសម្រាប់ពលករឱ្យបានកាន់តែល្អប្រសើរ។

▶ **ធ្វើការកែលម្អលើការប្រមូល និងការបើកចំហទិន្នន័យស្តីពីពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ ដែលធ្វើការក្នុងវិស័យនេសាទ និងកែច្នៃអាហារសមុទ្រ។** ប្រទេសគោលដៅបច្ចុប្បន្ន ដែលមានការជួលពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ នៅក្នុងទិន្នន័យមូលដ្ឋានស្តីពីស្ថិតិការធ្វើទេសន្តរប្រវេសន៍អន្តរជាតិ របស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ (ILO) ជាធម្មតា ពឹងផ្អែកលើទិន្នន័យស្តីពីការអង្កេតកម្លាំងពលកម្ម និងកំណត់ត្រារដ្ឋបាល។ កំណត់ត្រារដ្ឋបាលពឹងផ្អែកទាំងស្រុងទៅលើដំណើរការដែលកំណត់នៅក្នុងច្បាប់ ដែលត្រូវបានគេស្គាល់ថា ខ្វះការកត់ត្រាឱ្យបានលម្អិតជាពិសេសចំពោះប្រជាជនដែលមានការចល័តច្រើន និងពិបាកទាក់ទង ដូចជាពលករនេសាទជាដើម។ លទ្ធភាពក្នុងការទទួលបានទិន្នន័យដែលអាចជឿទុកចិត្ត កាន់តែមានភាពលំបាកបន្ថែមទៀតនៅក្នុងអំឡុងពេលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ ដោយសារតែវិធានការទប់ស្កាត់ ដែលនាំឱ្យការប្រមូលទិន្នន័យនៅមានកម្រិត។ ដើម្បីជួយគាំទ្រដល់ការផ្តល់សេវាសាធារណៈឱ្យកាន់តែប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងពង្រឹងការការពារការងារ និងសង្គមសម្រាប់ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ ប្រភពទិន្នន័យដែលកាន់តែមានលក្ខណៈរឹងមាំ គួរតែត្រូវបានរៀបចំបង្កើតឡើង ហើយប្រព័ន្ធការពារសង្គមដែលមានការអនុវត្តច្បាប់អន្តរប្រវេសន៍ ត្រូវបានពង្រឹងយ៉ាងតឹងរ៉ឹង។

▶ **បង្កើតឱ្យមានការពិគ្រោះយោបល់ត្រឹមត្រូវ និងសង្គមស៊ីវិល នៅក្នុងការរៀបចំ និងការអនុវត្តអភិបាលកិច្ចទេសន្តរប្រវេសន៍ការងារជាពិសេសក្នុងអំឡុងពេលនៃការឆ្លើយតប និងស្តារឡើងវិញនៃជំងឺកូវីដ-១៩។** ដើម្បីគាំទ្រដល់ក្របខណ្ឌច្បាប់ដែលមានលក្ខណៈឆ្លើយតបកាន់តែច្រើនកិច្ចសន្ទនាសង្គមដែលមានលក្ខណៈបរិយាបន្ន រួមទាំងការដែលមានតំណាងប្រកបដោយសមធម៌ មកពីរដ្ឋាភិបាល និយោជក ពលករ និងអង្គការសង្គមស៊ីវិល (CSOs) ទាំងអស់នេះគួរតែជាផ្នែកនៃដំណើរការក្នុងការរៀបចំបង្កើត និងអនុវត្តគោលនយោបាយឆ្លើយតបនិងការស្តារឡើងវិញនៃជំងឺរាតត្បាត។ ដៃគូសង្គម និងអង្គការសង្គមស៊ីវិល ជាពិសេសអ្នកដែលតំណាងឱ្យផលប្រយោជន៍របស់ពលករ នៅក្នុងវិស័យនេសាទ និងកែច្នៃអាហារសមុទ្រ នៅតែបន្តត្រូវបានគេផាត់ចេញពីដំណើរការពិគ្រោះយោបល់នៅក្នុងប្រទេសជាច្រើននៅក្នុងតំបន់ ដែលពួកគេដើរតួយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការរួមចំណែកដល់ការអនុវត្តច្បាប់ដោយ

អាជ្ញាធររដ្ឋាភិបាលលើបញ្ហាទេសន្តរប្រវេសន៍ការងារ។ ការពង្រីកកិច្ចសន្ទនាសង្គមស្តីពីគោលនយោបាយធ្វើទេសន្តរប្រវេសន៍ គឺមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់ ជាពិសេសក្នុងអំឡុងពេលនៃការរាតត្បាតជំងឺកូវីដ-១៩ ដើម្បីធានាថាពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ មិនត្រូវបានបំភ្លេចចោល ឬទទួលរងនូវផលប៉ះពាល់ដែលមានលក្ខណៈវិសេស ពីការឆ្លើយតបនៃគោលនយោបាយដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោល រួមទាំងវិធានការសុខភាពសាធារណៈផងដែរ។

▶ **ផ្តល់ស្ថាប័នលើស្តង់ដារការងារអន្តរជាតិសំខាន់ៗទាក់ទងនឹងការងាររបស់ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ ក្នុង វិស័យនេសាទ និងកែច្នៃអាហារសមុទ្រ ដើម្បីដោះស្រាយគម្លាតនៅក្នុងការការពារការងារ។** ប្រទេសថៃបានបោះជំហានទៅមុខជាដំបូងរួចហើយ ក្នុងការផ្តល់ស្ថាប័នលើអនុសញ្ញាស្តីពីការងារក្នុងវិស័យនេសាទ នៅឆ្នាំ ២០០៧ (លេខ ១៨៨)។ ការអនុវត្តយ៉ាងពេញលេញលើមាត្រានានា ដែលមានចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញា ធ្វើឱ្យមានភាពខុសប្លែកគ្នាយ៉ាងខ្លាំង ក្នុងការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងលើលក្ខខណ្ឌការងារសម្រាប់ពលករនេសាទ ដោយសារអនុសញ្ញាបានឆ្លើយតបដោយផ្ទាល់ទៅនឹងឱនភាពការងារសមរម្យសំខាន់ៗជាច្រើនដែលពួកគេបានប្រឈម។ ប្រទេសដើមកំណើត និងប្រទេសគោលដៅដទៃទៀត ដែលមានពលករនេសាទទេសន្តរប្រវេសន៍នៅតំបន់អាស៊ី គួរតែបន្តផ្តល់ស្ថាប័នលើអនុសញ្ញាលេខ ១៨៨ ដើម្បីការពារសិទ្ធិការងាររបស់ពួកគេឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើង ក៏ដូចជាអនុសញ្ញានិងពិធីសារពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀតរបស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ (ILO) ដូចជា អនុសញ្ញាស្តីពីការធ្វើទេសន្តរប្រវេសន៍ដើម្បីការងារ (ដែលបានកែសម្រួល) ឆ្នាំ ១៩៤៩ (No. ៩៧); អនុសញ្ញាស្តីពីពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ (បទប្បញ្ញត្តិបន្ថែម) ឆ្នាំ ១៩៧៥ (លេខ ១៤៣); អនុសញ្ញាស្តីពីទីភ្នាក់ងារការងារឯកជន ឆ្នាំ ១៩៩៧ (លេខ ១៨១); និងពិធីសារឆ្នាំ ២០១៤ ចំពោះអនុសញ្ញាស្តីពីការងារដោយបង្ខំ ឆ្នាំ ១៩៣០។

▶ **ពង្រីកការការពារសិទ្ធិការងារដល់ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ជាស្ត្រី និងបុរស ដោយមិនគិតពីទម្រង់បែបបទនៃការរៀបចំការងាររបស់ពួកគេ។** ដើម្បីធានាថា ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ទទួលបានលក្ខខណ្ឌការងារ និងប្រាក់ឈ្នួលសមរម្យ ការគ្របដណ្តប់លើការការពារសិទ្ធិការងារគួរតែត្រូវបានពង្រីកដល់ពលករនេសាទ និងកែច្នៃអាហារសមុទ្រទាំងអស់។ ការមិនរាប់បញ្ចូលជនទេសន្តរប្រវេសន៍ដែលធ្វើការក្រៅផ្លូវការ ជាពិសេសជាស្ត្រី ពីការការពារសម្រាប់ប្រវេសន៍នៃសិទ្ធិការងាររបស់ពួកគេ បានបង្កើននូវភាពងាយរងគ្រោះចំពោះការកេងប្រវ័ញ្ច និងការរំលោភបំពានលើពួកគេ។ ការធ្វើវិសោធនកម្មលើច្បាប់ស្តីពីការងារពាក់ព័ន្ធនានា និង/ឬការអនុវត្តច្បាប់បន្ទាប់បន្សំសម្រាប់វិស័យនេសាទ និងកែច្នៃអាហារសមុទ្រ ក៏ដូចជាការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ ដើម្បីបង្កើនការគោរពតាមច្បាប់ពិនិយោជក គួរតែត្រូវបានអនុវត្តដើម្បីឱ្យមានការគ្របដណ្តប់ប្រកបដោយបរិយាបន្នបន្ថែមទៀត សម្រាប់ការការពារការងារ។

▶ **ពង្រីកលទ្ធភាពទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍គាំពារសង្គមសម្រាប់ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ ជាពិសេសក្នុងអំឡុងពេលនៃការឆ្លើយតប និងស្តារឡើងវិញនៃជំងឺកូវីដ-១៩។** បណ្តាប្រទេសគោលដៅនៅតំបន់អាស៊ី បានសម្រេចនូវសមិទ្ធិផលដ៏គួរឱ្យកត់សម្គាល់ ក្នុងការរៀបចំប្រព័ន្ធគាំពារសង្គមរបស់ពួកគេ ក្នុងប៉ុន្មានទសវត្សរ៍ចុងក្រោយនេះ ដោយបានផ្តល់ឱ្យពលករដែលងាយរងគ្រោះរាប់លាននាក់នូវលទ្ធភាពទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ ដើម្បីជួយសម្រាលនូវបញ្ហាដឹកជញ្ជូន និងភាពតានតឹងដែលទាក់ទងនឹងការបាត់បង់ប្រាក់ចំណូល។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ជំងឺកូវីដ-១៩ បានបង្ហាញពីការមិនរាប់បញ្ចូលនៃពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ច្រើនលើសលុបពីអត្ថប្រយោជន៍ទាំងនេះ

ដោយសារការងារក្រៅផ្លូវការ ការមិនបានចុះឈ្មោះដោយនិយោជក និងការរារាំងជាក់ស្តែងនានាក្នុងការទទួលបានសិទ្ធិទាំងនោះ។ ការគ្របដណ្តប់ជាសកលដោយការគំរាមសង្គម គួរតែត្រូវបានបើកឱ្យទូលាយតាមរយៈការពង្រីកសិទ្ធិទទួលបាន និងការចុះឈ្មោះរបស់ពលករទេសន្តប្រវេសក៍ ព្រមទាំងត្រូវធានាផងដែរថា ពួកគេអាចប្រើប្រាស់អត្ថប្រយោជន៍របស់ពួកគេបានពេញលេញផងដែរ។

- ▶ **លុបចោលរាល់ឧបសគ្គនានា ក្នុងការទទួលបានសិទ្ធិចូលរួមក្នុងវិធានការទប់ស្កាត់នៃជំងឺកូវីដ-១៩ សម្រាប់ពលករទេសន្តប្រវេសន៍ជាស្ត្រី និងបុរសទាំងអស់។** ដើម្បីធានាថាវិធានការឆ្លើយតបនឹងជំងឺកូវីដ-១៩ ដូចជាការបន្តការអនុញ្ញាតឱ្យស្នាក់នៅ អត្ថប្រយោជន៍សន្តិសុខសង្គម និងគំនិតផ្តួចផ្តើមសុខភាពសាធារណៈផ្សេងទៀត អាចផ្តល់សិទ្ធិដល់ស្ត្រី និងបុរសជាទេសន្តប្រវេសន៍ ឧបសគ្គនានាក្នុងការទទួលបានវា គួរតែត្រូវបានលុបចោល តាមរយៈកិច្ចសន្ទនាសង្គមប្រកបដោយបរិយាយន្ត រួមទាំងការមានតំណាងដោយសមធម៌មកពីរដ្ឋាភិបាលនិយោជក ពលករ និងអង្គការសង្គមស៊ីវិល ឧបសគ្គដទៃទៀតដូចជាការចំណាយខ្ពស់ ការមិនទទួលបានមធ្យោបាយគាំទ្រនានាតាមរយៈការទទួលបាននឹងកន្លែងផ្ទាល់ ឬតាមអនឡាញ និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវខាងភាសា។ ឧបសគ្គជាក់ស្តែងក្នុងការទទួលបានសិទ្ធិនេះ រួមបញ្ចូលទាំងការប្រព្រឹត្តិមិនស្មើភាពគ្នា ចំពោះពលករទេសន្តប្រវេសន៍ បើទោះបីជាគោលការណ៍ការពារមាននៅរួចហើយក៏ដោយ។

- ▶ **ធានាសិទ្ធិសេរីភាពក្នុងការបង្កើតសមាគម និងការចរចាជាសមូហភាពសម្រាប់ពលករទេសន្តប្រវេសន៍ និងដោះស្រាយឧបសគ្គនានាដែលមានលក្ខណៈជារចនាសម្ព័ន្ធក្នុងការផ្តល់ភាពអង់អាចដល់ពលករ។** លទ្ធភាពរបស់ពលករទេសន្តប្រវេសន៍នៅក្នុងវិស័យនេសាទ និងកែច្នៃអាហារសមុទ្រ ដើម្បីចូលរួមជាមួយសហជីព ក្នុងការចរចាដើម្បីឱ្យអាចទទួលបានប្រាក់ឈ្នួល និងលក្ខខណ្ឌការងារកាន់តែល្អប្រសើរ នៅតែប្រឈមនឹងការរឹតបន្តឹងជាច្រើនដដែល។ នៅក្នុងប្រទេសថៃ ពលករទេសន្តប្រវេសន៍មិនអាចបង្កើត ឬដឹកនាំសហជីពបានដោយខ្លួនឯងនោះទេ ដែលនៅក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែងមានន័យថា ពួកគេមានឱកាសដ៏តិចតួចបំផុតក្នុងការរៀបចំបង្កើតវា។ លើសពីនេះទៀត ជនទេសន្តប្រវេសន៍ បានប្រឈមមុខនឹងការគំរាមកំហែង និងការគាបសង្កត់ដោយនិយោជកមួយចំនួន ក៏ដូចជាប្រឈមនឹងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែង ដើម្បីសហការរៀបចំ តាមរយៈការបង្កើត “គណៈកម្មាធិការសុខុមាលភាពពលករ” ដែលមិនមានលទ្ធភាពធ្វើការចរចាជាសមូហភាព។ ដើម្បីបង្កើនការយល់ដឹងលើសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានចំពោះសេរីភាពក្នុងការបង្កើតសមាគម និងការចរចាជាសមូហភាព ការដាក់ដែនកំណត់ជាផ្លូវច្បាប់ និងជាក់ស្តែងទាំងអស់លើសិទ្ធិរបស់ពលករទេសន្តប្រវេសន៍ក្នុងការរៀបចំនេះ គួរតែត្រូវបានលុបចោល ហើយការរំលោភលើសិទ្ធិទាំងនេះត្រូវបានដាក់ទណ្ឌកម្មយ៉ាងតឹងរឹង។

- ▶ **ទប់ស្កាត់ និងដោះស្រាយលើបញ្ហាការបាត់ប្រាក់ឈ្នួលរបស់ពលករទេសន្តប្រវេសន៍ ជាពិសេសក្នុងអំឡុងពេលនៃការឆ្លើយតប និងស្តារឡើងវិញនៃជំងឺកូវីដ-១៩។** ការរំលោភសិទ្ធិការងារក្នុងទម្រង់នៃការបើកប្រាក់ឈ្នួលក្រោមអាត្រាអប្បបរមាដែលកំណត់ដោយច្បាប់ ការកាត់ប្រាក់ឈ្នួលខុសច្បាប់ ការពន្យារពេលការបើកប្រាក់ឈ្នួល និងការមិនបើកប្រាក់ឈ្នួលនៅពេលបញ្ចប់កិច្ចសន្យាការងារ មានការកើនឡើងកាន់តែច្រើនឡើងក្នុងចំណោមពលករទេសន្តប្រវេសន៍ ក្នុងអំឡុងពេលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ ដែលនេះទាមទារឱ្យការយកចិត្តទុកដាក់ដ៏ពិតប្រាកដ។ ក្របខណ្ឌច្បាប់សម្រាប់ការការពារប្រាក់ឈ្នួលចាំបាច់ត្រូវតែ

ធ្វើការពង្រឹងឡើងវិញ ដើម្បីធានាបាននូវវិធានការទប់ស្កាត់ និងការអនុវត្តបានកាន់តែរឹងមាំ។ លើសពីនេះទៀត ការទទួលបាននូវដំណោះស្រាយដ៏ស័ក្តិសមចំពោះការរំលោភបំពានទាក់ទងនឹងប្រាក់ឈ្នួល គួរតែត្រូវបានបង្កើនក្នុងទម្រង់នៃការស្តារឡើងវិញនូវប្រាក់ឈ្នួលដែលមិនបានទូទាត់ និងសំណងហិរញ្ញវត្ថុចំពោះការរំលោភបំពាននេះ។

- ▶ **សមាគមឧស្សាហកម្ម និងគំនិតផ្តួចផ្តើមក្នុងការគោរពច្បាប់តាមវិស័យឯកជនគួរតែត្រូវបានរៀបចំ និងអនុវត្តឱ្យបានសកម្ម ក្នុងគោលនយោបាយឆ្លើយតប និងការស្តារឡើងវិញនៃជំងឺកូវីដ-១៩ចំពោះកម្លាំងពលកម្មរបស់ពួកគេ។** ទោះបីជាមានការវិនិយោគលើការទទួលខុសត្រូវសង្គមសាធារណៈដោយស្ម័គ្រចិត្ត និងកម្មវិធីចំណេះដឹងដឹកនាំដោយឧស្សាហកម្មក៏ដោយ គំនិតផ្តួចផ្តើមទាំងនេះបានបាត់បង់នៅក្នុងគោលនយោបាយឆ្លើយតប និងស្តារឡើងវិញនៃជំងឺកូវីដ-១៩សម្រាប់ពលករ។ ការឆ្លើយតបនឹងជំងឺកូវីដ-១៩ ភាគច្រើនណាស់ត្រូវបានទុកជាឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ក្រុមហ៊ុន ដែលនេះនៅតែបន្តឱ្យមានការបែងចែកការផ្ទុះការតវ៉ាក្នុងចំណោមកម្លាំងពលកម្មរបស់ពួកគេ និងការខ្វះគោលនយោបាយច្បាស់លាស់លើបញ្ហាសំខាន់ៗមួយចំនួន រួមទាំងបញ្ហាប្រាក់ឈ្នួលក្នុងអំឡុងពេលឈប់សម្រាក ការទទួលបានការធ្វើតេស្ត និងការចាក់វ៉ាក់សាំង ការព្យាបាល និងការដាក់ឱ្យធ្វើចត្តាឡីស័ក ការអនុវត្តការឈប់សម្រាកព្យាបាលជំងឺ និងការឈប់សម្រាកផ្សេងទៀត ព្រមទាំងការគាំទ្រដល់ការទទួលបានរបបសន្តិសុខសង្គមសម្រាប់ពលករដែលមានសិទ្ធិ។

- ▶ **អ្នកទិញធ្វើការពង្រីកប្រព័ន្ធផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តសម្រាប់អ្នកផ្គត់ផ្គង់ដែលលើកកម្ពស់ស្តង់ដារការងារតាមរយៈការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រសហការពីគ្រប់ប្រភព។** អ្នកទិញគួរតែធ្វើការតស៊ូមតិយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ និងច្បាស់លាស់ឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរច្បាប់ និងគោលនយោបាយដែលលើកកម្ពស់ការងារសមរម្យ រួមទាំងការដាក់បញ្ចូលពលករទេសន្តប្រវេសន៍ នៅក្នុងគោលនយោបាយឆ្លើយតប និងគោលនយោបាយស្តារឡើងវិញនៃជំងឺកូវីដ-១៩។ អ្នកទិញអាចពង្រីកប្រព័ន្ធលើកទឹកចិត្តដើម្បីជ្រើសរើសអ្នកផ្គត់ផ្គង់បន្ថែមទៀត និងលើកកម្ពស់ការចូលរួមពិតប្រាកដនៅក្នុងគំនិតផ្តួចផ្តើមលើការគោរពច្បាប់ដោយស្ម័គ្រចិត្តក្នុងចំណោមអ្នកផ្គត់ផ្គង់ទាំងនោះ។ អ្នកទិញគួរតែប្តេជ្ញាចិត្តចំពោះទំនាក់ទំនងលើការសហការពីប្រភពច្រើនឆ្នាំ ដោយផ្អែកលើខ្លួនភាពដែលអាចរស់រវើកបានក្នុងការកែលម្អស្តង់ដារការងារ។ អ្នកទិញក៏អាចបង្កើតទំនាក់ទំនងសហការពីមុខប្រភពបែបអនុគ្រោះជាមួយប្រទេសដែលបានធ្វើកំណែទម្រង់ច្បាប់ការងារស្របតាមស្តង់ដារការងារអន្តរជាតិ និងអនុវត្តវាប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

- ▶ **ស្រាវជ្រាវ និងតាមដានលើកត្តាដែលជំរុញឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរ ដែលកំពុងកើតមានក្នុងអំឡុងពេលជំងឺរាតត្បាតនៅក្នុងទម្រង់ពាណិជ្ជកម្មជាសកលលើម្ហូបអាហារ និងផលប៉ះពាល់របស់វាទៅលើឧស្សាហកម្ម និងពលករ។** ដោយសារជំងឺរាតត្បាតនៅតែបន្តកើនឡើងឥតឈប់ក្នុងឆ្នាំ ២០២១ ផលប៉ះពាល់របស់វាកើតមានយ៉ាងខ្លាំង ជាពិសេសនៅក្នុងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ ដែលអត្រានៃការចាក់វ៉ាក់សាំងមានកម្រិតទាប បានពន្យារពេលដល់ការស្តារឡើងវិញនូវសេដ្ឋកិច្ច និងសេរីភាពនៃការធ្វើដំណើរ ជាពិសេសសម្រាប់ពលករទេសន្តប្រវេសន៍ ដែលនៅតែបន្តត្រូវបានរឹតបន្តឹង។ កត្តានេះនៅតែត្រូវបានគេប្រមើមើលឃើញពីអនាគតនៃឧស្សាហកម្មអាហារសមុទ្រ។ អនាគតរបស់ពលករដែលដើរតួយ៉ាងសំខាន់នៅក្នុងខ្សែសង្វាក់ផ្គត់ផ្គង់ រាប់បញ្ចូលការនេសាទរហូតដល់ការកែច្នៃអាហារសមុទ្រ នៅតែមិនមានច្បាស់លាស់ដដែល។

▶ ឯកសារពិគ្រោះ

ADB, OECD and ILO (Asian Development Bank Institute, Organisation for Economic Cooperation and Development, and ILO). 2021. *Labor Migration in Asia: Impacts of the COVID-19 Crisis and the Post-Pandemic Future*.

AFP (Agence France-Presse). 2020. “Thai PM Blames Migrant Workers for Market Coronavirus Outbreak”, 21 December.

Andreeva, Dana. 2021. “The Shadow Pandemic of Migration in Cambodia.” *Jurist*, 24 February.

APIL. (Advocates for Public Interest Law). ២០២០. “한국 어업이주노동자 인권실태”, available at: https://apil.or.kr/?page_id=14638&lang=kr.

ASEAN (Association of Southeast Asian Nations). ២០២១. “The 14th ASEAN Forum on Migrant Labour (AFML): ‘Recovery and Labour Migration in the Post-Pandemic Future in ASEAN’ – Recommendations”.

Aspinwall, Nick. 2021. “Taiwan Ordered to Address Forced Labor on Its Fishing Vessels.” *The Diplomat*, 18 May.

Associated Press. 2021. “Bangkok, 9 Provinces Restrict Movements to Curb Rising Cases.” 27 June.

Bangkok Post. 2021. “Factory Staff to Be Monitored.” 5 February.

Benton, Meghan, Jeanne Batalova, Samuel Davidoff-Gore, and Timo Schmidt. ២០២១. *COVID-19 and the State of Global Mobility in 2020*. IOM.

Blank, Christine. 2019. “Fetching Fish: Seafood Suppliers Benefit from High-Protein Pet Food Demand.” *SeafoodSource*, 31 December.

Blomberg, Matt. 2020a. “Closed Borders Give Rise to New Wave of Trafficking in Cambodia.” *Reuters*, 28 May.

———. 2020b. “Thailand Allows Thousands of Migrants to Extend Work Permits.” *Reuters*, 13 November.

———. 2021. “‘Tigers or Crocodiles’: Grim Prospects for Cambodian Migrants at Home and in Thailand.” *Reuters*, 26 February.

Buelva, Alma. 2021. “Pet Food Sales Boost Thai Union’s Latest Bottom Line.” *Pet Food Industry*, 4 January.

Carvalho, Raquel. 2020. “Slow Boat to Nowhere: Coronavirus Leaves Exploited Fishing Crew Members Stuck on the High Seas.” *South China Morning Post*, 10 October.

Chase, Chris. 2021. “Investigation Alleges Worker Abuse on South Korean Fishing Vessels Exporting to US, EU.” *SeafoodSource*, 3 February.

Chew, Amy. 2020. “Coronavirus: Indonesian Migrant Workers Urged Not to Return Home.” *South China Morning Post*, 31 March.

Chia-nan, Lin. 2020. “Advocates Urge Action on FOC Boats.” *Taipei Times*, 3 June.

Chiang, Mina, and Kimberly Rogovin. ២០២០. “Labor Abuse in Taiwan’s Seafood Industry & Local Advocacy for Reform”, Global Labor Justice-International Labor Rights Forum Briefing Paper.

Choon, Chang May. 2021. “South Korea Orders Its Foreign Workers to Be Tested for COVID-19.” *The Straits Times*, 8 March.

Clavelle, Tyler. 2021. “COVID-19 Brings Unmatched Downturn in Global Fishing Activity”. *Global Fishing Watch Blog*, 11 March.

Coro, Alfredo. 2020. *Vignettes of Equity: A Glimpse into COVID-19 in Southeast Asia*. The Equity Initiative.

Coyne, Matt. 2021. “ITF Pleased with Maersk’s Handling of Crew-Change Crisis.” *TradeWinds*, 23 March.

Dechsupa, Sinsuda, Suvichada Assawakosri, Suphatra Phakham, and Sittisak Honsawek. 2020. “Positive Impact of Lockdown on COVID-19 Outbreak in Thailand.” *Travel Medicine and Infectious Disease* 36: 101802.

Dong, Ensheng, Hongru Du, and Lauren Gardner. 2020. “An Interactive Web-Based Dashboard to Track COVID-19 in Real Time.” *The Lancet Infectious Diseases* 20 (5):533–534.

EJF (Environmental Justice Foundation). 2020. “Illegal Fishing and Human Rights Abuses in the Korean Fishing Fleet”, EJF Briefing.

FAO (Food and Agriculture Organization). 2020. *The State of World Fisheries and Aquaculture 2020*.

———. 2021. “The Impact of COVID-19 on Fisheries and Aquaculture Food Systems: Possible Responses”, FAO Information Paper.

———. n.d. “Asia-Pacific Fishery Commission (APFIC)”, available at: <http://www.fao.org/asiapacific/apfic/en/>.

Fresh News. 2020. “ថែប្រកាសបិទច្រកព្រំដែនទាំងអស់ជាមួយកម្ពុជា ដើម្បីទប់ស្កាត់ការរីករាលដាល COVID-19 តែរបាយការណ៍ទំនិញចេញចូល ធម្មតាក្រោមលក្ខខណ្ឌតែបន្តិចខ្លាំង” 22 March.

GGR Asia. 2021. “Cambodia Borders Shut for Outbound Travel: Reports.” 18 March.

Gibson, Jenna. 2020. “Korean Media Report Sparks Outcry over Abuse of Indonesian Crew Members on Chinese Fishing Ships.” *The Diplomat*, 14 May.

Global Fishing Watch. n.d. “Downloadable Data – Ocean Activity”, available at: <https://globalfishingwatch.org/datasets-and-code/>.

Godfrey, Mark. 2020. "Greenpeace, EJF Urge Western Buyers to Pressure Taiwan to Tighten Its Fishing Regulations." *SeafoodSource*, 17 December.

Gokkon, Basten. 2020. "More Indonesian Sailors Repatriated from Deadly Chinese Fishing Fleet." *Mongabay*, 16 November.

Gokkon, Basten, and Philip Jacobson. 2020. "Deaths of 2 More Indonesian Crew Uncovered on Board Chinese Tuna Fleet." *Mongabay*, 29 October.

HRWG (Human Rights Working Group). 2020. *Repression and Resilience: COVID-19 Response Measures and Migrant Workers' Rights in Major East and Southeast Asian Destinations*.

Hunter, Murray. 2020. "Thailand's Porous Borders Spark Fear of a New Covid Wave." *Asia Sentinel*, 8 December.

IHS Markit. 2020. "Canned Tuna Market Revival in the Context of Global Crisis?". *IHS Markit Agribusiness Research and Analysis Blog*, 2 September.

ILO. 2017. *Decent Work for Migrant Fishers*, TMIMF/2017.

———. 2019. *Less Is More: How Policy and Technology Can Impact the Thai Labour Market for Work in Fishing*.

———. 2020a. "COVID-19 Employment and Labour Market Impact in Thailand", ILO Brief.

———. 2020b. "COVID-19: Impact on Migrant Workers and Country Response in Thailand", ILO Briefing Note.

———. 2020c. "Experiences of ASEAN Migrant Workers during COVID-19: Rights at Work, Migration and Quarantine during the Pandemic, and Re-Migration Plans", ILO Brief.

———. 2020d. "COVID-19: Impact on Migrant Workers and Country Response in Myanmar", ILO Issue Brief.

———. 2020e. *Endline Research Findings on Fishers and Seafood Workers in Thailand*.

———. 2020f. "A Policy Framework for Tackling the Economic and Social Impact of the COVID-19 Crisis", ILO Policy Brief.

———. 2021a. "Press Release on Ship to Shore Rights South East Asia Programme Provides Humanitarian Relief to Migrant Workers in Response to COVID-19 Outbreak in Samut Sakhon", 4 January 2021.

———. 2021b. *ILO Global Estimates on International Migrant Workers: Results and Methodology*.

International Chamber of Shipping. 2021. "Seafarer Workforce Report 2021 – Video". Available at: <https://www.ics-shipping.org/publication/seafarer-workforce-report-2021/>.

IOM (International Organization for Migration). 2020a. "Press Release on IOM Donates PPE, Hygiene Kits and Handwashing Stations to Shelters Hosting Returning Migrant Workers in Indonesia".

———. 2020b. "Migrant Workers Stream Home as Thailand's Economy Goes into COVID-19 Lockdown", 27 March., available at: <https://www.iom.int/news/migrant-workers-stream-home-thailands-economy-goes-covid-19-lockdown>.

———. 2020c. *Rapid Assessment Round 3: COVID-19 Related Vulnerabilities and Perceptions of Non-Thai Populations in Thailand*.

———. 2020d. "Returns and Arrivals of International Migrants at Land and Sea Borders in Thailand Between 20 March and 3 April 2020", IOM Infographic.

———. 2020e. *Rapid Assessment: COVID-19 Related Vulnerabilities and Perceptions of Non-Thai Populations in Thailand*.

Jin, Myeong-seon. 2020. "S. Korea Promises to Address Human Rights Violations against Migrant Fishers." *Hankyoreh*, 10 June.

Khoa, Dang. 2021. "South Korea Allows Vietnamese Workers to Overstay Visa until 2022." *VnExpress International*, 24 February.

Kim, Tong-Hyung. 2021. "Envoy Protests Mandated Virus Tests for Foreigners in Seoul." *ABC News*, 18 March.

Kroodsma, David A., Juan Mayorga, Timothy Hochberg, Nathan A. Miller, Kristina Boerder, Francesco Ferretti, Alex Wilson, Bjorn Bergman, Timothy D. White, Barbara A. Block, Paul Woods, Brian Sullivan, Christopher Costello, and Boris Worm. 2018. "Tracking the Global Footprint of Fisheries." *Science* 359 (6378): 904–908.

Love, David C., Edward H. Allison, Frank Ashce, Ben Belton, Richard S. Cottrell, Halley E. Forehlich, Jessica A. Gephart, Christina C. Hicks, David C. Little, Elizabeth M. Nussbaumer, Patricia Pinto da Silva, Florence Poulin, Angel Rubio, Joshua S. Stoll, Michael F. Tlusty, Andrew L. Thorne-Lyman, Max Troell, and Wenbo Zhang. 2021. "Emerging COVID-19 Impacts, Responses, and Lessons for Building Resilience in the Seafood System." *Global Food Security* 28: 100494.

Marschke, Melissa, Peter Vandergeest, Elizabeth Havice, Alin Kadfak, Peter Duker, Ilinca Isopescu, and Mallory MacDonnell. 2020. "COVID-19, Instability and Migrant Fish Workers in Asia." *Maritime Studies* 20 (1): 87–99.

McBain, Darian. 2020. "Opinion: Letting Migrants Take the Fall for COVID-19 Is Bad Business". *Thai Union Cares Blog*, 2 October.

McDonald, Tim. 2020. "Covid: The 400,000 Seafarers Who Can't Go Home." *BBC News*, 30 October.

Migrant Working Group. 2021. *Report on the Situation of Migrant Workers Amidst the Pandemic and COVID-19 Restriction Measures Focusing on Samut Sakhon from 19 December 2020 – 31 March 2021*.

The Momentum. 2021. "วิกฤต 'โควิด' เสี่ยงทำแรงงานข้ามชาติหลุดจากระบบ 1.5 ล้านคน." 8 January.

Northam, Jackie. 2021. “‘Sea Prison’: ជំងឺកូវីដ-១៩ Has Left Hundreds of Thousands of Seafarers Stranded.” *NPR*, 29 January.

Ocampo, Karl R. 2020. “Fishing Communities Bear Brunt of Lockdown.” *Inquirer.net*, 15 April.

Ock, Hyun-ju. 2020a. “Coronavirus Does Not Exclude Foreigners.” *The Korea Herald*, 10 May.

———. 2020b. “No Jobs, No Flights Home: Migrant Workers Stranded in S. Korea.” *The Korea Herald*, 29 September.

———. 2021. “Extend Work Permits for Stranded Migrants, Advocates Say.” *The Korea Herald*, 8 February.

Our World in Data. 2021. “International Travel Controls during the COVID-19 Pandemic”, available at: <https://ourworldindata.org/grapher/international-travel-covid>.

Peter, Zsombor. 2020. “Thailand’s Prime Minister Orders Crackdown on Officials Abetting Human Traffickers.” *Voice of America*, 29 December.

Prachachat. 2021. “โควิด ‘สมุทรสาคร’ จบไม่ลง ยึดโคมไลน 2 เดือนคุม 4 โรงงานเลี้ยง.” 6 February.

Promchertchoo, Pichayada. 2020. “Migrant Workers Left Out in Thailand’s Fight against COVID-19.” *Channel News Asia*, 19 April.

Putri, Ratu Ayu Asih Kusuma. 2020. “The Factors behind the Disturbing ‘Burial at Sea’ of Indonesian Migrant Fishers.” *The Diplomat*, 11 May.

Reuters. 2020. “Thai PM Blames Virus Surge on Illegal Migration, Hints at New Curbs.” 22 December.

RFA (Radio Free Asia). 2020. “COVID Closures, Embassy Intervention Strands Hundreds of Lao Fishermen in Malaysia.” 8 December

Rogovin, Kimberly. 2020a. “COVID-19 Impact on Migrant Workers in Thailand.” *International Labor Rights Forum News Blog*, 27 March.

———. 2020b. *Time for a Sea Change: Why Union Rights for Migrant Workers Are Needed to Prevent Forced Labor in the Thai Seafood Industry*. ILRF.

———. 2021. “Grant Union Rights to Migrant Workers.” *Bangkok Post*, 11 March.

Santos, Ana. 2020. “Philippine Fishermen Stranded at Sea by Pandemic: ‘We Think About Jumping Overboard.’” *Los Angeles Times*, 8 September.

Seafood Task Force. 2021. *10 Point Action Plan 2021*.

Siamhan, Papop, and Rapatsa Trirath. 2020. *Impacts of the COVID-19 Pandemic on Small-Scale Producers and Workers: Perspectives from Thailand’s Seafood Supply Chain*. Oxfam.

Sriring, Orathai, and Athit Perawongmetha. ๒๐๒๐. “Thailand to Test Thousands after Shrimp Market COVID Outbreak.” *Reuters*, 20 December.

Statistics Korea. 2021. “Preliminary Results of the Fishery Production Survey in 2020”, Factsheet.

Sumarsono, Nono. 2020. “COVID-19 and the Fishing Industry”. *Plan International USA Blog*, 4 May.

Sutton, Trevor, and Avery Siciliano. ๒๐๑๘. “Making Reform a Priority for Taiwan’s Fishing Fleet”. *Center for American Progress Foreign Policy and Security Blog*, 8 January.

Syrena, Lin. 2020. “The Migrant Fisherman Union on the Frontlines against COVID-19 and Bosses.” *The News Lens*, 24 June.

Taylor, Maya. 2021. “Food Factory Converted into 3-Zone Quarantine Facility in Samut Sakhon.” *Thaiger*, 14 January.

Thai PBS News. 2021. “‘พืดยาฟู้ด’ สั่งดำเนินมาตรการเข้มขึ้น หลังพบ พุง.ติดเชื้อ COVID-19.” 6 January.

Thai Union. 2021a. “Press Release on Thai Union Provides Humanitarian Assistance to communities Impacted by COVID-19 Outbreak in Samut Sakhon”, 5 January 2021.

———. 2021b. “Press Release on Thai Union Implements COVID-19 Tests for All Its Employees in Samut Sakhon: Factories Remain Open and Operational at Capacity”, 6 January 2021.

Thongtub, Eakkapop. 2020. “Navy Assures Phuket Fishing Fleet Clear of COVID-19.” *The Phuket News*, 17 April.

Tyler, Jordan. ๒๐๒๑. “Positives ‘More Than Outweigh’ the Negative Impacts of COVID-19 in Pet Care.” *Pet Food Processing*, 27 January.

UNICEF (United Nations Children’s Fund), UN Women, and CARE International. 2020. *Rapid Gender Analysis during ជំងឺកូវីដ-១៩ Pandemic: Mekong Sub-Regional Report*.

Unite, Betheena. 2020. “PCG Strictly Screens Fishermen before, after Fishing to Counter COVID-19.” *Manila Bulletin*, 24 March.

United Nations Global Compact, Office of the High Commissioner for Human Rights, ILO, and International Maritime Association. ๒๐๒๑. *Maritime Human Rights Risks and the COVID-19 Crew Change Crisis*.

United Nations Network on Migration. 2021. “Impact of COVID-19 on Migrants in Thailand”, United Nations Network on Migration Situation Report, August.

United Nations Thematic Working Group on Migration in Thailand. 2019. *Thailand Migration Report 2019*.

University of Oxford, Blavatnik School of Government. n.d. "Oxford COVID-19 Government Response Tracker", available at: <https://www.bsg.ox.ac.uk/research/research-projects/covid-19-government-response-tracker>.

White, Cliff. 2020. "Study Provides First Comprehensive Look at COVID's Impact on US Seafood Industry." *SeafoodSource*, 4 November.

Wijaya, Callistasia, and Rebecca Henschke. 2020. "The Indonesian Fishermen Whose Bodies Were Thrown Overboard." *BBC News*, 11 June.

Wongsamuth, Nanchanok. 2020. "Thailand Offers Work Permits to Undocumented Migrants to Curb Virus." *The Japan Times*, 30 December.

———. 2021a. "Migrant Workers Suffer as Coronavirus Cases Surge in Thailand." *Reuters*, 8 January.

———. 2021b. "Big Brands, Small Firms Offer Pandemic Aid to Thailand's Migrant Workers." *Reuters*, 14 January.

———. 2021c. "Human Trafficking Cases in Thailand Hit Decade Low Due to COVID-19." *Reuters*, 21 January.

———. 2021d. "Canned Tuna Brands Making 'Glacial Progress' in Tackling Modern Slavery." *Reuters*, 23 March.

World Bank. n.d. "Migration and Remittances Data", available at: <https://www.worldbank.org/en/topic/migrationremittancesdiasporaisues/brief/migration-remittances-data>.

WHO (World Health Organization). 2020. "Promoting Public Health Measures in Response to COVID-19 on Cargo Ships and Fishing Vessels", WHO Interim Guidance, 25 August.

Worldometer. n.d. "Coronavirus: Cambodia", available at: <https://www.worldometers.info/coronavirus/country/cambodia/>.

Yi, Beh Lih, and Nanchanok Wongsamuth. 2021. "'How Will They Survive?': Myanmar Coup Cuts Lifeline for Migrants' Families." *Reuters*, 3 March.

Yonhap. 2020. "Korea Seeks to Extend Foreign Workers' Stay Permits to Cope with Seasonal Labor Shortage." 29 July.

———. 2021. "Seoul to Temporarily Ease Rules on Foreign Seasonal Workers." 15 February.

▶ សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

របាយការណ៍នេះត្រូវបានតាក់តែង និងរៀបចំឡើងដោយ Jason Judd និង J. Lowell Jackson ដែលមកពីគម្រោងសិទ្ធិពលករនេសាទអាស៊ីអាគ្នេយ៍ នៃសាកលវិទ្យាល័យ Cornell ផ្នែកទំនាក់ទំនងការងារ និងឧស្សាហកម្ម សម្រាប់គម្រោងសិទ្ធិពលករនេសាទអាស៊ីអាគ្នេយ៍ (Ship to Shore Rights South-East Asia) របស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ (ILO)។ សេចក្តីព្រាងរបាយការណ៍នេះ ទទួលបានការគាំទ្រពី Hannah Kim និង Kyle Beck ។

សូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅដល់លោកស្រី Mi Zhou ប្រធានទីប្រឹក្សាបច្ចេកទេសនៃគម្រោងសិទ្ធិពលករនេសាទអាស៊ីអាគ្នេយ៍ (Ship to Shore Rights South-East Asia) និងលោក Benjamin Harkins មន្ត្រីបច្ចេកទេស ដែលបានជួយផ្តល់ធាតុចូលខាងផ្នែកបច្ចេកទេស និងលោកស្រី Nguyen Thi Mai Thuy (វៀតណាម) លោកស្រី Anyamane Tabtimsri (ថៃ) និង លោក Hussein Macarambon (ហ្វីលីពីន) អ្នកសម្របសម្រួលគម្រោងប្រចាំប្រទេស ដែលបានជួយពិនិត្យមើល និងផ្តល់យោបល់លើរបាយការណ៍នេះ។

សូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងខ្លាំងចំពោះសហសេរីករបស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ (ILO) រួមមានលោក Nilim Baruah អ្នកឯកទេសទេសន្តរប្រវេសន៍ប្រចាំតំបន់អាស៊ី និងប៉ាស៊ីហ្វិក លោក Brandt Wagner ប្រធានអង្គការពិភពលោក និងសមុទ្រ (MARITIME) លោក Christian Viegelahn សេដ្ឋីវិទ្យាសាស្ត្រនៃអង្គការវិភាគសង្គម និងសេដ្ឋកិច្ចថ្នាក់តំបន់ និងលោកស្រី Rebecca Napier Moore មន្ត្រីបច្ចេកទេសនៃកម្មវិធីត្រីកោណប្រចាំតំបន់អាស៊ាន (TRIANGLE in ASEAN) ដែលបានជួយផ្តល់មតិយោបល់ និងធាតុចូលនានា។

សូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងខ្លាំងចំពោះលោក John Maloy ដែលបានជួយកែសម្រួលអត្ថបទ និងលោកស្រី Napisa Leelasupphamong ដែលបានជួយរៀបចំគ្រោងរបាយការណ៍ចុងក្រោយ។

ការសិក្សា និងគម្រោងនេះទទួលបានមូលនិធិ និងការគាំទ្រពីសហភាពអឺរ៉ុប (EU)។ ខ្លឹមសារក្នុងឯកសារបោះពុម្ពផ្សាយនេះ គឺជាការទទួលខុសត្រូវរបស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ (ILO) តែម្ខាងប៉ុណ្ណោះ ហើយមិនបានឆ្លុះបញ្ចាំងពីមតិយោបល់ណាមួយរបស់សហភាពអឺរ៉ុប នោះឡើយ។

ឯកសារនេះត្រូវបានផលិតឡើងដោយទទួលបានជំនួយហិរញ្ញវត្ថុពីសហភាពអឺរ៉ុប។ ទស្សនៈដែលបានបង្ហាញនៅទីនេះ មិនអាចយកទៅផ្លុះបញ្ចាំងពីមតិយោបល់ផ្លូវការរបស់សហភាពអឺរ៉ុបឡើយ។

Contact details

ILO Regional Office for Asia and the Pacific
United Nations Building
Rajdamnern Nok Avenue
Bangkok 10200, Thailand

T: +66 2288 1234
F: +66 2280 1735
E: BANGKOK@ilo.org
W: www.ilo.org/asiapacific